

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 55

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 25 de setembre de 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 7037/12**, de l'Hble. Diputat no adscrit, Sr. Antoni Pastor i Cabrer, relativa a deute del Govern amb les administracions de Balears. 2147
 - 2) RGE núm. 7041/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a l'illa de Mallorca. 2148
 - 3) RGE núm. 7043/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a les illes d'Eivissa i Formentera. 2149
 - 4) RGE núm. 7042/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a l'illa de Menorca. 2149
 - 5) RGE núm. 7044/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves infraestructures educatives a Eivissa. 2150
 - 6) RGE núm. 7045/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2011. 2151
-
-

- 7) **RGE núm. 7048/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Menorca. 2152
- 8) **RGE núm. 7051/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PD de residus sòlids urbans i Pla hidrològic. 2153
- 9) **RGE núm. 7052/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a utilització dels infants. 2154
- 10) **RGE núm. 7053/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fracàs esportiu. 2155
- 11) **RGE núm. 7054/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a beneficis del femer d'Europa. 2157
- 12) **RGE núm. 7055/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incompatibilitat del president Bauzá. 2158
- 13) **RGE núm. 7040/12**, de l'Hble. Diputada Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes als balears residents a l'exterior. 2159
- 14) **RGE núm. 7046/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a balanç en relació amb la formació en català dels treballadors de l'administració pública. 2160
- 15) **RGE núm. 7047/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creixement econòmic. 2161
- 16) **RGE núm. 7056/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció sanitària adequada. 2161
- 17) **RGE núm. 7049/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dèficit de la comunitat autònoma. 2162
- 18) **RGE núm. 7050/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a vídeo emès pels joves del PP. 2163
- 19) **RGE núm. 7057/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reclamar partides compromeses pel Govern. 2164
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6562/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a inici de curs escolar 2012-2013. 2165
- III. MOCIÓ RGE núm. 6990/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Son Dureta espai sociosanitari, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3205/11. 2171
- IV. Compareixença del vicepresident Econòmic, de promoció empresarial i d'ocupació**, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3743/11, relativa a inici de les obres del Parc Bit de Menorca, aprovada a la sessió plenària de dia 25 d'octubre del 2011 (escrit RGE núm. 6683/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 2178
- V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 6354/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a connexions aèries entre Menorca i Barcelona i Madrid a l'hivern. 2182
- 2) **RGE núm. 6222/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures alternatives a les del Govern de l'Estat. 2190
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, siau benvinguts, i si us sembla bé començarem la sessió plenària d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud e resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7037/12, de l'Hble. Diputat no adscrit, Sr. Antoni Pastor i Cabrer, relativa a deute del Govern amb les administracions de Balears.

Primera pregunta, RGE núm. 7037/12, relativa a deute del Govern a les administracions de Balears, que formula el diputat no adscrit, Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Volia aprofitar aquesta primera pregunta, que tal com em permet el Reglament puc elevar a aquest plenari, per demanar al Govern de les Illes Balears quin és el deute que té a dia d'avui amb les administracions públiques de les Illes Balears, és a dir, ajuntaments i consells insulars de totes les Illes.

Crec que aquesta pregunta és important després d'haver vist l'eufòria continguda del Govern les darreres setmanes per les xifres econòmiques que s'han donat. Els he de dir que me n'alegr en aquest cas que hi hagi qualche cosa que vagi bé o que com a mínim vagi millorant. Saben la dificultat que es va trobar aquest govern quan va entrar en aquesta legislatura, però tots la sabíem, no és una cosa nova. Aleshores ens agradaria saber a dia d'avui quin és el deute amb aquestes administracions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENTECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, eufòria jo crec que no és la paraula. Crec que la paraula és treballar, treballar i treballar, aquesta és la realitat, amb el rumb ben orientat.

Quant al deute, les obligacions vençudes i pendents de pagament de les administracions públiques de les Illes Balears en aquest moment pugem al voltant dels 370 milions d'euros.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Una xifra prou important. Hem de pensar que les administracions públiques, consells insulars i ajuntaments, són aliats del Govern de les Illes Balears; sempre ha estat així. És a dir, vostès han utilitzat constantment els ajuntaments per fer infraestructures, com per exemple les educatives; vostès han utilitzat els ajuntaments per fer infraestructures sanitàries com poden ser centres de salut; vostès han utilitzat els ajuntaments també per fer infraestructures, en aquest cas, com depuradores.

Però al mateix temps també han utilitzat els ajuntaments per fer la seva política laboral, d'ocupació, o també la política social. Els ajuntaments no cobren, per exemple, les places concertades dels centres de dia des del mes de desembre de l'any 2010; per exemple els ajuntaments no han cobrat el conveni que varen fer amb la Conselleria de Treball per temes de formació i d'ocupació, amb molts de treballadors, de l'any 2010; tampoc no han cobrat els cursos i en aquest cas la formació que varen fer l'any 2011. Són molts de doblers que deuen a aquests ajuntaments, i això afecta també a les empreses dels municipis, afecta als dependents, afecta precisament a les persones del carrer.

A mi m'agradaria aprofitar aquesta primera pregunta per fer-li un prec: que després de 15 mesos que vostès ja són al Govern convoquin els ajuntaments almanco per dir-los quin dia fan comptes pagar-los. Els ajuntaments no ho poden sostenir; no és possible, no és possible que nosaltres, els ajuntaments, haguem de pagar les places concertades a centres de dia dels dependents dos anys i mig perquè vostès no paguem, i que després haguem de demanar un préstec, en aquest cas a l'Estat, i haguem de pagar interessos. Això no és possible.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENTECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Pastor, vostè ha fet referència a pressupostos de l'any 2010 i 2011, pressupostos que no corresponen a aquest govern, pressupostos que no corresponen a aquest govern. Aquesta queixa...

(Remor de veus)

Aquesta queixa hagués estat molt bé fa un temps, perquè l'any 2012 el Govern ha pagat 239 milions d'euros a administracions públiques, a les diferents administracions públiques. De fet a Tresoreria han entrat obligacions per 3.153 milions d'euros, i s'han pagat obligacions per valor de 3.165 milions d'euros; és a dir, aquest govern ha fet un esforç d'equilibri en el pressupost que té controlat, que és el del 2012. El 2012 tot allò que es va comprometre s'està pagant, cosa que no va passar a la legislatura anterior i cosa que necessita primer adreçar els comptes del primer any per després fer les del segon. De fet vostè sap que el Fons de cooperació local va quedar

enlaire l'any 2011, i que aquest govern l'ha recuperat fent un esforç extraordinari en moments d'extraordinària dificultat.

Segon, que les administracions tenen deutes entre elles i que s'han d'anar amortitzant unes amb les altres, s'han d'anar compensant. Hi ha ajuntaments que tenen deutes amb el Govern, també, hi ha ajuntaments, i el Govern fa tot el possible perquè aquests deutes es puguin de qualque manera gestionar de la millor manera possible. L'administració central també té deutes amb el Govern. Tenim deutes entre les distintes administracions, però vostè convindrà amb mi que és molt important que els proveïdors puguin cobrar, i aquesta ha estat una de les prioritats d'aquest govern, primer els proveïdors, després les administracions públiques, evidentment tenint en compte la importància que tenen les administracions públiques, i el que també és important és que les administracions públiques, totes, totes, han de fer un esforç cap a uns comptes equilibrats, i jo estic segur que vostè està d'acord amb aquest principi.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

I.2) Pregunta RGE núm. 7041/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a l'illa de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 7041/12, relativa a temporada turística a l'illa de Mallorca, que formula el diputat Sr. Gabriel Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. La meua pregunta va dirigida a la Conselleria de Turisme i Esports.

Sr. Conseller, acabam la temporada turística d'estiu 2012 i com tots sabem el sector turístic i els sectors que l'envolten són els que més pes tenen dins la nostra economia a Mallorca. Pe tant creim que és important fer balanç de les dades que es desprenen d'aquest sector i analitzar-les.

Sr. Conseller, l'any 2011 va valorar vostè la temporada turística com a positiva a Mallorca, positiva a nivell de passatgers arribats a Mallorca, tant turistes espanyols com estrangers; positiva per l'ocupació hotelera, i positiva per l'ocupació laboral. L'any 2011 l'increment en els mesos de juliol i agost en nombre de passatgers respecte de l'any 2010 va ascendir un 10,6%, el de turistes un 12,5% i l'ocupació hotelera va ser d'un 89,9%, dades importants gràcies als principals mercats emissors com l'alemany, l'anglès i l'espanyol, a més del mercat rus, que va créixer un 101,8% en nombre de turistes.

Sembla ser que aquesta temporada 2012 serà millor. Així ho ha avançat la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, que assenyala que el setembre està tenint un comportament excepcional, per això serà el mes més rendible de tota la temporada, molt superior a altres anys. El nivell de turistes és del més alt nivell, amb més poder adquisitiu, la qual cosa es nota en l'oferta de restauració i empreses de lloguer de cotxes. La bona notícia d'aquesta conjuntura és que molts hotels mantindran obertes les seves portes i prorrogaran els contractes dels treballadors fixos discontinus.

Sr. Conseller, voldríem saber quina valoració fa vostè de la temporada turística 2012 a l'illa de Mallorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. La valoración que hacemos es muy positiva teniendo en cuenta que nos vamos a referir o a comparar con la temporada anterior, que fue una temporada realmente excelente en la historia de las Islas Baleares. Así que en cuanto al número de turistas, si comparamos con junio, julio y agosto del año pasado, se ha incrementado en un 2,8%, i distribuido este dato por países queda como sigue: el aumento de turistas españoles ha sido de un 0,7%, de turistas alemanes un 0,8%, de británicos un 7,4% i de rusos un 26,8%.

En relación a la llegada de pasajeros, si comparamos también con junio, julio y agosto del año pasado, el incremento ha sido de un 1,7%. En cuanto a la distribución por países de origen el Reino Unido es un 1%, Alemania un +3,7%, Francia un 9%, y de especial relevancia es el incremento del mercado ruso en un 40,8%, habiéndose aumentado el número de pasajeros en 17.000 personas aproximadamente. Estas subidas compensan, por supuesto, el descenso del mercado español, que un -10,3%, y del mercado italiano, un -5,4%.

En relación a la ocupación hotelera también ha mejorado con respecto al año anterior. En junio fue de un 82,82%, lo que supone un aumento del 0,6%; en julio, del 91,65%, lo que supone un 0,7% más que el año pasado; y el agosto, de un 93,18%, con un aumento interanual de las pernoctaciones de un 4,5%, desmarcándose así de la tendencia general a la baja del resto del país.

En cuanto a las previsiones de ocupación para los meses de septiembre y octubre realmente son excelentes y por encima de las del año 2011.

Y respecto a las cifras de ocupación laboral en el sector son positivas, ya que ha aumentado el número de personas ocupadas en este sector tanto en junio, 34.556 personas, que es un 4,0% más que el mismo mes de junio del año pasado; en julio, 37.980 personas, que es un 8% interanual más; y en agosto, 37.176 personas, que es un 4,3% más que el año pasado.

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 7043/12, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a les illes d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE 7043/12, relativa a temporada turística a les illes d'Eivissa i Formentera, i la formula el diputat Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, jo en aquest cas li faré la mateixa pregunta, però referint-me i interessant-me per l'evolució de la temporada turística en aquest cas a les illes d'Eivissa i de Formentera.

Abans de començar aqueixa temporada turística d'aquest estiu les previsions fetes públiques a diferents fires turístiques i que vostè, Sr. Conseller, ens va confirmar en aquest parlament, ja apuntaven que aquesta seria una bona temporada, però crec que tots teníem el dubte de com podien incidir aquests dos grans esdeveniments esportius que coincidien en el temps, com eren el campionat d'Europa per a seleccions nacionals i especialment els jocs olímpics d'estiu a Anglaterra, tenint en compte la importància que té el mercat britànic especialment a l'illa d'Eivissa.

Però amb la temporada a punt d'acabar i per les dades que hem pogut recollir tant pel que fa a nombre de turistes com pernотacions, despesa turística, el comportament de creuers i notícies com la que hem pogut llegir avui en premsa que les Pitiüses varen liderar l'ocupació el mes d'agost, fa que vegem totes aquestes dades en positiu. I també, si hem de fer cas a les declaracions en premsa del president de la Federació Hotelera d'Eivissa i Formentera, com dels responsables de turisme dels dos consells, en què declaraven que aquesta ha estat una bona temporada, sembla que les previsions que teníem s'han confirmat i que la feina ha dat resultats. Encara que amb algunes diferències entre zones i illes aquesta ha estat una bona temporada per a Eivissa i Formentera.

Sr. Conseller, encara que sabem que no s'ha tancat la temporada i no s'ha pogut fer un balanç final segur que a la seva conselleria ja disposen de dades que li permetran fer una valoració de com s'ha desenvolupat la temporada turística a Eivissa i Formentera, i és per això que li volem preguntar quina valoració fa el conseller de Turisme de la temporada turística a les Illes Balears d'Eivissa i Formentera.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. En este caso también la valoración es muy positiva, y en este caso hay que tener en cuenta dos cosas: al igual que en el caso de la isla de Mallorca, también que estamos comparándonos con la temporada anterior, que fue realmente excelente, probablemente la segunda mejor de la historia; y en segundo lugar, y respecto a Ibiza y Formentera, que como ustedes saben los datos que se aportan son siempre globales, de las dos islas, por lo que hay que tener en cuenta ese dato en si y tener en cuenta que la Federación Hotelera de Ibiza y Formentera ha señalado que han sido ligeramente mejores los datos para la isla de Ibiza que para la isla de Formentera.

Teniendo en cuenta estas dos premisas, en cuanto al número de turistas, si comparamos con junio, julio y agosto del año pasado el incremento de número de turistas ha sido un 3,2%, y respecto a la procedencia de los mismos los británicos han aumentado en un 5,8%, la franceses un 15,4% y el mercado español un 5,8%. En relación a los datos sobre pasajeros nos encontramos con respecto al mismo periodo del año pasado con un incremento global del 0,2%; en la distribución por países el descenso de los pasajeros procedentes de Italia, que es un -8%, y Alemania, un -11,5%, se ha visto compensado con el incremento de franceses en un 12% y británicos en un 5,5%, mientras que en relación a los pasajeros españoles las cifras han sido prácticamente las mismas. Se han incrementado de manera notoria también los pasajeros procedentes de Suiza, Holanda e Irlanda.

Y respecto a la ocupación hotelera los datos son que en junio fue del 78,48%, prácticamente idéntica al mismo mes del año pasado; en julio fue del 88,77%, que supone un descenso del 1,4% en relación a julio del año 2011, y en agosto fue del 93,89%, un 4,2% más que el 2011, siendo la zona con mayor ocupación hotelera de toda España.

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 7042/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE 7042/12, relativa a temporada turística a l'illa de Menorca, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en aquesta darrera setmana de setembre i quan acabam de conèixer ara mateix la valoració del conseller de Turisme, Sr. Delgado, sobre l'evolució de la temporada a les illes de Mallorca, Eivissa i Formentera, el Grup Parlamentari Popular també vol demanar un primer balanç de com ha transcorregut l'activitat del sector turístic a Menorca.

Menorca ha apostat per un producte propi i diferenciat, que té com a base la declaració de reserva de la biosfera, un reconeixement internacional que ha donat una passa més en la designació de Menorca com a seu mundial de desenvolupament sostenible per a les illes i regions insulars. Aquesta declaració, impulsada pel consell insular, ha estat aprovada a Jeju, Corea.

Govern balear i Consell de Menorca han decidit en aquest mandat, a diferència d'etapes anteriors, col·laborar estretament per dissenyar una política de promoció dirigida a potenciar aquest producte propi, inspirat al senderisme, la riquesa cultural i patrimonial, l'oferta gastronòmica i els valors de l'entorn natural. També ha arribat el moment de comptar i incorporar la participació del sector privat en les estratègies per definir i executar la promoció, una actuació que respon al programa de govern del Partit Popular de Balears, que a Menorca lidera el consell insular, acabant amb l'absurd de dues fundacions, Destí Menorca i Turisme Menorca, per a uns mateixos objectius.

En aquest marc d'iniciatives de diàleg entre institucions i amb els empresaris l'Associació Hotelera de Menorca ha manifestat que manté el cent per cent de la planta hotelera a l'illa oberta fins a final de setembre, i que espera una bona ocupació per al proper mes d'octubre. Per tant, Sr. Conseller, quina valoració fa el Govern de les Illes Balears de la temporada turística a Menorca?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. La valoración vuelve a ser muy positiva, y al igual que en los casos anteriores hay que tener en cuenta también que los datos que voy a dar se comparan con una temporada anterior que fue realmente muy buena.

En relación al número de turistas, comparando los meses de junio, julio y agosto con los mismos meses del año anterior el incremento global ha sido de un 5,4%. Desglosado por nacionalidades nos encontramos con que turistas alemanes se han incrementado en un 8,1%, turistas británicos han aumentado en un 10,6%, lo que compensa con creces el ligero descenso del turismo nacional, de -1,2%.

En cuanto al número de pasajeros, comparado también con el mismo período del año anterior, se aprecia un incremento del 3,1%. En cuanto a nacionalidades, los pasajeros procedentes del Reino Unido se han incrementado en un 6,5% y los pasajeros alemanes en un 13%; el número de pasajeros italianos y españoles ha sufrido ligeros descensos, un -1,1% los italianos y un -2,4% los españoles.

En relación a la ocupación hotelera los datos son los siguientes: en junio fue de un 70,88%, prácticamente la misma que en junio del año pasado; en julio fue de un 83,29%, lo que supone un incremento del 2,8% en relación al mismo mes del año pasado; y en agosto ha sido de un 92,53%, incrementándose un 0,6% en relación al mes de agosto del año pasado. Y según la Asociación Hotelera de Menorca, ASHOME, se espera que los meses de septiembre y octubre van a ser mejores que el año pasado, las previsiones son realmente optimistas, y la previsión de ocupación para septiembre es de un 80% y para el mes de octubre, o por lo menos la primera quincena de octubre, es de un 50%.

Muchas gracias.

1.5) Pregunta RGE núm. 7044/12, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves infraestructures educatives a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE 7044/12, relativa a noves infraestructures educatives a Eivissa, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitat, m'agradaria que expliqués en quina situació es troben els projectes i les obres de les noves infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa.

Les infraestructures educatives de l'illa d'Eivissa és un tema recurrent dins aquest parlament i una demanda encara no satisfeta de la societat eivissenca, si bé és cert que està bastant encaminada, ja que ha aconseguit que es reiniciassin les obres del nou Sa Bodega i que amb el nou curs escolar el nou col·legi de Sant Antoni obri les seves portes, després de quatre cursos donant classes dins barracons. I això, Sr. Conseller, no és poca cosa. No és poca cosa, malgrat encara hi ha altres projectes, també molt necessaris i que fa temps que esperem que vegin llum i sabem que vostè els té molt presents i m'agradaria que ens donés una pinzellada de com estan aquests projectes, especialment el Col·legi d'Es Pratet a Vila, si pot explicar en quin moment es troba aquest projecte, el nou institut de Santa Eulària, l'ampliació del nou col·legi de Santa Gertrudis i, si tengués temps, també que ens digui en quina situació estan les obres del col·legi de l'Urgell.

I per acabar la meua intervenció, Sr. Conseller, vull dir-li que vostè té molt de mèrit, malgrat algunes veus crítiques que avui s'asseuen en els escons de l'oposició i que no eren tan crítiques quan governaven, diguin el contrari. I ho dic, Sr. Conseller, després de llegir declaracions sobre que vostè només continua amb els projectes programats i dir-li que el mèrit no és només continuar amb els projectes que deixa un equip de Govern quan surt, això és el que toca, això és el més normal. El mèrit és el que el seu equip i vostè fan, que es varen trobar una Conselleria d'Educació amb moltes promeses de noves infraestructures educatives, però sense projectes ni partides pressupostàries per fer-les; varen trobar dos plans d'infraestructures educatives incomplets, i tot això, més les dificultats econòmiques que té aquesta comunitat, no fan fàcil fer les obres. Per tant, amb aquesta herència, Sr. Bosch, dir-li que això sí que és tenir mèrit.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President i gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, les infraestructures educatives són sempre la successió d'un seguit d'intervencions que comencen, primer posant-se d'acord allà i on és necessari la construcció d'un centre escolar; Segon, veient els terminis en el qual es poden proveir el finançament i els pressuposts; tercer, dissenyant el centre, comentant-lo i compartir-lo amb la comunitat educativa; i quart, començant la construcció.

En les primeres parts són molts més bons els nostres companys diputats de l'oposició. El fotut -amb perdó per l'expressió-, el més complicat és la segona part que és construir-los. I és veritat que compartim..., a cada inauguració que vaig, que ha iniciat el meu predecessor el cit, però a la que està empantanada des de fa anys també ho dic. I Es Pratet feia anys que no es movia i Sa Bodega feia un any que no es movia. A Santa Gertrudis, ja no li ho cont, no hi havia esperança. I a Santa Eulària, l'única visita no oficial la va haver de fer un conseller, me sap greu dir-ho, a un bar perquè no va trepitjar la sala de plens. Sí, això ho poden demanar, està constatat per les persones que foren a la reunió.

Per tant, què hem fet? Hem anat a Eivissa, hem vist les mancances que hi ha i hem fet un enorme esforç, primer per part de Vicepresidència Econòmica per dotar Es Pratet, més de 4 milions d'euros, més de 4 milions d'euros que fa més d'un any que podria estar dotat! Segon, aquest proper trimestre tancarem el conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Santa Eulària, per fer la primera fase de l'institut i l'ampliació de Santa Gertrudis. D'això ni se'n parlava! Tercer, hem desembussat després d'un any el tema de Sa Bodega, dia 11 reprendre les obres i d'aquí a un any inaugurarem un centre començat pels nostres antecessors, evidentment, però absolutament bloquejat des de feia un any. D'aquí un any, si Déu ho vol, l'inaugurarem. Per cert, amb tot el respecte a totes les restes arqueològiques

que quedaran molt ben situats a la vista de tots els ciutadans de Vila i els visitants.

I, a més a més, ens trobarem Can Misses, apuntalat apuntalat! Cercàrem els doblers i si em permet la broma, no em demani d'on, per fer una obra d'urgència a un centre que feia por entrar a segons quina aula. Estam a punt de canviar el sistema elèctric de Sant Jordi, que fa anys i panys que es podia haver arreglat. I també arreglarem els propers mesos l'Urgell. Hem fet tot el que hem pogut amb el temps que hem tengut.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 7045/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2011.

Sisena pregunta, RGE núm. 7045/12, relativa a compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2011 que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dimarts de la setmana passada a la Comissió d'Hisenda es va debatre, tot i que els membres del Grup Socialista van abandonar la comissió, últimament hi ha temes que els posen molt nerviosos pel que veig, vam debatre -dic- l'informe de la Sindicatura de Comptes sobre el compte general de la CAIB de l'any 2010, un informe demolidor i que deixa en evidència una forma de gestionar que irremeiablement ens duia cap al precipici. Basten només unes xifres, donades per la Sindicatura de Comptes, per il·lustrar el desgavell d'aquella gestió.

Un dèficit de 1.065 milions d'euros, 4% del PIB. Un endeutament bancari desbocat, es va multiplicar per 4 en només tres anys, arribant als 4.136 milions l'any 2010. L'ib-salut convertit en un pou sense fons, segons la Sindicatura hi havia 211 milions d'euros gastats sense partida pressupostària, sense aparèixer aumon, 211 milions d'euros! I 844 milions també de l'ib-salut, gastats el 2010, però que el seu pagament es diferia en anys futurs. És a dir, tot era gastar sense preocupar-se de com es pagaria. L'any 2010 a més es van produir fortes tensions de tresoreria i allò que era un recurs il·limitat, l'endeutament, es va començar a aturar i per açò hi va començar a haver resultats negatius dels comptes. I l'any 2010, segons la Sindicatura, ja hi va haver 500 milions d'euros de despesa que no es van poder pagar, 500 milions d'euros que no es van poder pagar als proveïdors.

A la vista d'aquests números, un s'explica molt bé allò que va dir el president José Ramón Bauzá, quan afirmava que la millor mesura de recuperació econòmica va ser el canvi de Govern. Certament no es podia continuar més en aquesta línia.

És per açò que l'any 2011 es va aprovar recentment la liquidació del compte general del 2011, són uns comptes compartits entre el pacte fins el mes de juny i el Govern del Partit Popular fins el juliol, i allà es pot veure, jo crec que claríssimament, dues formes de gestionar ben diferenciades. En el primer semestre de 2011 es va seguir amb la mateixa dinàmica, més despesa, més endeutament, més dèficit, més impagaments; i en el segon, es va començar a veure ja una contenció i una austeritat per reconduir la situació.

És per açò que m'agradaria fer la següent pregunta al vicepresident del Govern, quines característiques es poden destacar del compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponent a l'exercici de 2011?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, Sr. President. Vostè ho ha dit, la característica més important del compte del 2011 és que de qualque manera suposa un punt d'inflexió a una forma de gestionar que segurament passarà als llibres d'història i no per bé precisament.

El compte general el que demostra és que efectivament, el dèficit va assolir una quantitat de 1.085 milions d'euros. Hem de recordar que el pressupost de la comunitat autònoma d'enguany és de 3.600 milions d'euros, vull dir que és una quantitat prou important com per tenir-la en consideració. Però és que, a més, durant els darrers quatre anys, la gestió va anar en sentit contrari del que qualsevol lògica marca. De fet, els ingressos varen caure un 5%, entorn un 5%, i la despesa es va incrementar en quasi un 17%, la qual cosa suposava unes quanties impressionants.

Aquesta forma de gestionar té un punt d'inflexió, que és el 30 de juny de l'any 2011, a partir del qual la despesa comença a decaure i cau entorn a un 10% durant l'any 2011 i mentre els ingressos encara cauen, encara mostren una tendència a la caiguda que s'està frenant els darrers mesos.

Per tant, el que mostren els comptes generals és un canvi de política cabdal, importantíssima per dur a terme la recuperació econòmica. D'aquella manera el que estava passant, vostè ho ha dit, és que, com a conseqüència de la manca de finançament, es va produir un nombrós deute a tots els proveïdors, a tot aquell que l'únic que havia fet era treballar per al Govern de la comunitat autònoma, cosa que no pot tornar succeir de cap manera en el futur. I en aquest sentit és important que aquella forma de gestionar -com deia- sigui recordada.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 7048/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 7048/12, relativa a inici del curs escolar a Menorca que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÀ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tot i que de tots són conegudes les dificultats que comporta el començament d'un nou curs acadèmic, donada la gran complexitat de posar en marxa la maquinària de l'ensenyament, per tot el que comporta quant a infraestructures, professorat, reformes, ampliacions, millores, obres, aules modulars i, a més a més, si hi afegim el moment econòmic que estam patint, una vegada començat el curs acadèmic 2012-2013 a Menorca, el passat dijous dia 13, Sr. Conseller, li voldria demanar quina valoració fa vostè de l'inici del curs escolar 2012-2013 a l'illa de Menorca?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Diputat. La valoració que he fet aquests dies és que com millor es pot valorar un inici de curs és que sigui normal, no s'ha de caure en triomfalismes, tots sabem la situació que tenim, tots sabem de l'esforç que ha fet la comunitat educativa per adaptar-se a allò que tenim, però afortunadament vostès han vist a l'opinió pública que no hi ha hagut, pràcticament cap problema per poder iniciar el curs.

I a Menorca especialment li dic que les principals dades que li puc posar és que afortunadament creix el sistema educatiu i pràcticament la població escolar està estabilitzada en els nivells que entren, però que s'ha incorporat gent en el (...), en els batxillers, en els graus mitjans i en els graus superiors. Per això hem ampliar l'oferta especialment dins aquests àmbits, amb cicles formatius de grau mitjà de jardineria i producció agropecuària; en grau mitjà i superior a distància; i en grau mitjà i grau superior d'allò que es deien cicles abans de la LOGSE, cicles LOE, instal·lacions frigorífiques, atenció socio sanitària i administració i finances. I en aquests moments, segons les dades d'avui matí, estam encara en capacitat d'ampliar o desdoblar, perquè hi ha una gran demanda, algun cicle més.

Per tant, quant a línies generals, ja li dic, hem tengut un bon començament de curs. I també hem de felicitar-nos que hem inaugurat un centre, començat pel meu predecessor, el Maria Lluïsa Serra de Maó, que donarà resposta a dues línies més educatives a la ciutat de Maó, i estam pendents, el dia que els ajuntaments ens posem d'acord, del nou centre de Sant Lluís.

Així, cal alegrar-nos que ha estat un començament que el millor qualificatiu seria de normalitat dins la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 7051/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a PD de residus sòlids urbans i Pla hidrològic.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 7051/12, relativa a Pla director de residus sòlids urbans i Pla hidrològic, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller. Com vostè sap, hi ha una sèrie de matèries que per la seva transcendència exigeixen un treball tècnic rigorós d'avaluacions ambientals, un debat social important interinstitucional. És el cas dels plans directores sectorials.

In d'ells per exemple és el Pla hidrològic, hi havia hagut un gran debat, estava a punt, vostè el va retirar fa un any perquè trobava que hi havia d'haver més participació encara, això ens va dir, i ara resulta que és el PP, el grup parlamentari, sense estudis ni informació pública de cap casta, el que promou modificar el Pla hidrològic. I per què?, per poder extreure aigua d'aqüífers sobreexplotats, Sr. Company. És per això que va aturar el Pla hidrològic, per poder extreure aigua d'aqüífers sobreexplotats, en concret a Sa Pobla i per poder urbanitzar zones humides? És per això?, perquè si era per tenir més informació pública, supòs que (...) d'aquesta esmena, aquesta drecera i no li donarà suport.

També modifiquen el Pla director de residus de Mallorca, qui?, el consell?, no, el Govern?, no, el PP, el PP modifica el Pla de residus sense cap informe en una qüestió tan polèmica com convertir Mallorca en el femer d'Europa i el durà vostè per aquí, sense passar per cap mena d'estudi ni d'informació pública?

Jo li deman, per tant, com a màxim responsable del medi ambient del país, què n'opina d'aquest escarni a la figura dels plans directores, a les garanties mediambientals i a la participació ciutadana que representen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, bé jo el que opín és que hem fet una cosa perfectament legal i que a més ho autoritza el Reglament d'aquesta cambra, és a dir, el Grup Popular presenta unes esmenes dins la línia d'aquest projecte de llei.

Miri, jo crec que no podem parlar tant a la lleugera que no hi hagi estudis o no hi hagi estudis i menys en segons que, i molt manco, Sr. Alorda, perquè tenc la tendència de seguir traient papers, cosa que si vol en podem parlar. Vostès ja feren coses, l'any 2010 vostès feren exactament el mateix que s'està fent ara, amb un decret que va durar molt de temps, amb una diferència, Sr. Alorda, que se'n varen riure del sector primari. I se'n varen riure perquè les varen fer una... -no vull emprar una d'aquestes paraules que de vegades fereixen les pells primes-, però varen autoritzar que el sector primari pogués emprar aigua per a regiu d'aquesta comunitat que és el futur de l'agricultura i els donaven a Menorca 2 hectàrees i a Mallorca 14 hectàrees de regiu. Una autèntica vergonya, això no és defensar el sector primari, Sr. Alorda, és fer altres coses, amb els estudis pertinents que estan fets i amb els aqüífers així com estan, que estan millor que quan vostès autoritzaren això.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. He d'entendre que li sembla bé, eh?, fora informes ambientals, fora estudis tècnics, fora participació ciutadana i li és ben igual al conseller de Medi Ambient del país. Ara serà el PP el que dirà quins són els aqüífers sobreexplotats, perquè de paper a l'esmena no n'hi ha ni un. I concretament a Sa Pobla vostè serà el que dirà, a través d'una esmena del PP, si es pot treure més aigua o no de l'aqüífer d'Inca-Sa Pobla? No convendria fer-ho d'una altra manera, Sr. Company? O era per això que va aturar el Pla hidrològic fa un any? Per treure aigua sigui com sigui i poder urbanitzar les zones humides? Contesti'm per favor al que li deman perquè jo no tendré manera de replicar-li.

Com a mínim li agraesc que no em torni parlar de combustible quan parlem de cremar fems a les Illes Balears i dur-lo de fora, però la veritat és que aquest autèntic despropòsit que ha posat en alerta l'Ajuntament de Bunyola, l'Ajuntament d'Alcúdia i a tot el sector turístic del país i els estan dient que fan una aberració, resulta que vostès ho volen solucionar a través d'una esmena per la porta falsa a una llei que no hi tenia res a veure, em pareix, primer, inconstitucional, i en qualsevol cas em pareix una vergonya parlamentària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Home, Sr. Alorda, no em pensava que vostès dejectàs tant tot aquest parlament, vostè que és un gran defensor de la màxima institució de representació de tota la societat. Idò crec que vostè no ho ha respectat gens ni mica, una porta falsa. És a dir, dur una esmena a debatre a tot aquest parlament per a vostè és una porta falsa. Vostè se'n riu del sant i de la festa!

(*Alguns aplaudiments*)

Per favor, Sr. Alorda! No es poden confondre les coses així com vostè ho fa. Miri, Sr. Alorda, no és el mateix un ase d'esquena que l'esquena d'un ase i vostè ho confon continuadament i de forma malintencionada, Sr. Alorda, i això no pot ser! Ja no parlem de trobar ossos al lleu, és que anam molt més enllà. És qüestió de venir aquí i fer un *paripé*. Sr. Alorda, parlem seriosament. Aquí no s'ha fet res sense els estudis pertinents i no s'ha fet res que no es pogués fer. El recursos hídrics seran els que hauran d'autoritzar aquells pous o cada un dels increments que hi pugui haver. I dir el contrari és dir mentides, Sr. Alorda, i vostè no té per què haver-ne de dir i molt manco amb unes competències que vostès han tengut abans i que varen fer el que varen fer. Per tant, no em sembla correcte ni bé.

I la resta, com que hi ha una altra pregunta per parlar d'aquests famosos residus, de la crema, supòs que tendré oportunitat de fer-ho a través el Sr. Bonet i també anirà per a vostè.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.9) Pregunta RGE núm. 7052/12, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a utilització dels infants.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 7052/12, relativa a utilització dels infants, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Considera el Sr. Conseller d'Educació que els professors i els directors han utilitzat sense escrúpols els infants per alterar els centres?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Quan parla dels professors i els directors dels centres, Sr. President, Sr. Diputat, supòs que es refereix a tots en línies generals. No, no ho consider.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

No, només em referesc als que denuncia el balanç de l'educació balear dels seus joves. En tot cas, una cosa prèvia, el temps és curt. És cert que té els adversaris davant, però jo li asseguro que té els enemics darrera. Avui en qualsevol cas és un dia trist, Sr. Bosch, un dia trist per a la democràcia i que de cap manera no podem atribuir al fracàs escolar.

Alguns dels joves de les noves generacions, alguns dels seus joves, nascuts tots en democràcia, han perdut el judici ètic i estètic. El judici estètic per raons òbvies, el seu vídeo és un subproducte de factura grollera, ridícul, privat de qualsevol perfum d'intel·ligència o d'enginy. No els cal l'excel·lència, els és suficient el servilisme per prosperar dins el partit. El judici ètic perquè manipulen sense escrúpols, amb malícia i des d'una ideologia d'extrema dreta, impròpia de la seva edat...

(*Remor de veus*)

És la dels seus joves també una campanya contra vostè, Sr. Conseller, i contra el seu equip. Atiats els seus instints i la seva ignorància per referents interns i externs, no gens recomanables, ataquen la comunitat educativa, i ho fan perquè no ho castellanitzen prou.

Miri, Sr. Conseller, aquest diputat i el seu grup fan i faran costat a la nostra comunitat educativa, exemplar en tants i tants aspectes, fins i tot en condicions adverses. I encara li diré més, aquest diputat, i estic segur que també el seu grup, malgrat les diferències que ens separen, i des d'un profund sentiment

democràtic, li farà costat a vostè, si cal, davant la perversió del frau i les mentides de l'extrema dreta tant acadèmica com de l'armada mediàtica. Vostè, com jo mateix, hem patit una dictadura, no se li posa la pell de gallina quan una parlamentària del seu grup en aquest espai parla de dictadura catalanista?

En comptes de callar, Sr. Bosch, expliqui-li què és una dictadura, expliqui-li com es viu a una dictadura i, sobretot, expliqui-li com es mor a una dictadura.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sr. Maicas, no sé per on començar, la part final és realment dura i no és objecte d'aquesta pregunta i crec el que sí que vostè i jo en els anys setanta sí que lluitàrem per una transició, a mi almanco em va, dins el 76, trobar fent primer de carrera, fins que vaig sortir el 81, que quasi no ho comptam el mes de febrer, quan feia cinquè de carrera. I crec en aquesta democràcia i crec en aquests principis que vàrem consensuar entre tots, un d'ells el d'una educació pública per a tots els ciutadans, principi fonamental de la Constitució.

I jo no crec que en línies generals passi segons què, però sí crec que dins l'escola s'han fet coses que no estan bé.

Jo li comentaré allò que m'han comentat, per posar-li uns exemples, però que no està denunciat, i que podria anar a cercar i seria la paraula d'un contra la de l'altre. A mi no em pareix bé que un professor posi un punt més a un examen al que va a una manifestació per la llengua, no m'agrada.

(Alguns aplaudiments)

A mi no em pareix bé que traguem infants de sisè de primària a un pati a parlar malament dels retalls d'aquest govern, a infants de sisè de primària, no em pareix bé.

(Alguns aplaudiments)

A mi no em pareix bé que el primer dia de classe un senyor perdi, en lloc de fer la presentació, tot un "espitx" contra el Sr. President i jo mateix perquè du aquesta camiseta verda a una classe a ESO, no em pareix bé.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Tot això no em pareix bé, tot això no em pareix bé a uns infants menors d'edat, a uns al·lots i al·lotes que tenen l'obligació d'anar a escola i tenim l'obligació d'impartir-los valors i currículum, valors i currículum, i el currículum majoritàriament aprovat per vostès, del qual encara no hi ha hagut cap reforma d'aquest tipus, però el currículum.

I jo crec que la immensa majoria dels nostres companys fan una feina amb les circumstàncies més difícils, però també, i vostè ho sap tant com jo, dins l'escola hi ha gent que per la llet pels rostolls, que diuen en bon mallorquí; que es dedica a fer allò que no hauria de fer, i si impartís el currículum, si féssim una escola apolítica en qualsevol tipus d'ideologia els nostres infants, segurament, tendria millor rendiment.

Crec que els puc anunciar que una futura llei de convivència i autoritat del professorat ens pot ajudar a definir el límit entre la llibertat de càtedra i la llibertat dels alumnes a rebre allò que els han donat o que els han de donar en forma de currículum i en forma de projecte educatiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 7053/12, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fracàs escolar.

Desena pregunta, RGE núm. 7053/12, relativa a fracàs escolar, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia senyors diputats, senyores diputades. Donaré unes xifres: el 2007 els índexs d'abandonament escolar era del 44,2% i el 2010 del 36,7. El fracàs, el 2007 era el 40,3 i el 2010 el 35,5. Per tant, continuen sent uns indicadors que han baixat però que continuen essent molt preocupants a la nostra comunitat autònoma.

Per tant, ens agradaria saber, Sr. Conseller, una vegada començat el curs escolar, quines mesures ha pres la Conselleria d'Educació per combatre aquests índexs.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bàsicament, i com vostè ha explicat molt bé, tenim una comunitat autònoma amb uns índexs de fracàs i d'abandonament que al llarg d'aquesta darrera legislatura han començat a agafar, afortunadament, una senda descendent, i hem començat a fer molta feina amb els programes com PISE, TISE, ALTER, programes de reforç, PROA, programes que van per tal d'afavorir situacions molt concretes.

En primer lloc, li he de dir, en aquesta primera intervenció, que tots aquests programes estan marxa amb més dificultats, perquè n'hem trobat un d'ells dependent dels fons territorials i els fons territorials s'han aprovat molt tard, el més prest que n'hem pogut tenir el resultat ha estat a la Conferència sectorial del dia 18 de juliol, on vàrem aconseguir per a aquestes illes més de 4 milions d'euros per a programes d'aquest tipus i de distinta naturalesa. Per la qual cosa seguirem fent feina amb PISE, amb TISE, amb ALTER, amb PROA i amb programes de reforç, ahir mateix signàvem amb el conseller, el propi conseller i les mancomunitats i ajuntaments, la renovació del programa ALTER, que és un programa molt específic amb alumnes amb problemes gairebé d'exclusió social.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Però, a part de continuar amb aquests programes baix mínims que es va trobar ja fets, hi ha altres coses que està fent vostè, jo les hi recordaré: un, deixa l'educació infantil sota mínims; comença un curs amb 200 alumnes més i 590 professors manco; lleva els reforços i els suports per a aquells que tenen més problemes d'aprenentatge, dificultant l'atenció individualitzada per la pujada de ràtios i, malgrat vostè tal vegada em digui, home, si té estudis que diuen que açò no importa, jo n'hi puc citar molts més que diuen que sí que importa; redueix els equips d'orientació en els centres i els professors d'atenció a la diversitat; desmotiva el professorat que no tindrà formació contínua, tindrà més hores de classe efectives, cobrarà menys i a sobre el que vostès han donat a entendre, que fa poca feina, que són uns privilegiats i, a més, en aquesta mateixa cambra, que fan proselitisme a les aules.

Deixen de fomentar la implicació de les famílies perquè ha romput el diàleg amb les APIMA. Dificulten l'adquisició de llibres de text, material escolar, accés a menjadors, fer activitats extraescolars, etc., i empitjoren l'oferta d'FP.

En definitiva, tornen endarrera coses que havien ajudat els darrers anys, com he dit, a superar en 5 punts aquests indicadors de fracàs i abandonament de la nostra comunitat.

Creu que es pot disminuir el fracàs i l'abandonament disminuint la inversió en educació, aprovant una nova llei orgànica ara, la segona que elabora el PP, per si el president Bauzá no ho sabia, que ens fa tornar tres anys enrera, la contrareforma li diuen, que facilitarà la segregació per sexes, nivell econòmic, intel·lectual, etc. Es diria que la segregació és l'únic que se'ls ocorre per superar aquesta situació.

La seva gestió educativa, la seva política educativa resulta ineficaç, però sobretot és injusta; és injusta perquè va dirigida en contra de la línia de flotació de l'equitat en l'educació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Miri, començarem pel final, començarem pel final. S'ha fet una aprovació inicial d'una llei orgànica que necessita passar pel Consell Escolar, pel Consell d'Estat, per la Conferència Sectorial i les aportacions abans de tenir l'aprovació definitiva i abans de la discussió parlamentària, no s'ha aprovat cap llei, això per aclarir-ho a l'opinió pública.

Segona, vostès no poden presumir, no poden presumir molt, perquè els resultats de la LOGSE són els que són, vostès es varen encaparrotar, si em permet l'expressió, en què no havíem de començar a tenir itineraris a partir dels quinze anys, que no, que segregàvem, tota aquesta història que s'inventen quan a tots els països europeus tenen ben clar que a partir dels quinze anys: u, tenen un títol -per això a les estadístiques ens surten resultats molt pitjors-, i després diversifiquen tot el que poden, perquè hi ha molts d'interessos d'al·lots i al·lotes a l'hora de tenir el seu futur. I tres, intenten que tinguin algun tipus de formació per guanyar-se la vida; aquí no, tots junts i ja ho veurem, i així anam.

Ja els ho proposarem a la LOCE, ens la tombaren. El Sr. Gabilondo, tanmateix amb la boca petita ho va ficar dins la llei que modificava l'economia sostenible, va fer una modificació de la LOE, això sí que és de *tapadillo*. I ara què em conta? Ara ho farem amb llum i taquígrafs i explicarem a aquest país que entre tots, si vostès volen, hem de canviar aquest sistema; que nosaltres no tenim tota la raó, però vostès convendria que es mentalitzassin que l'esquerra no té tota la raó educativa d'aquest país.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 7054/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a beneficis del femer d'Europa.

Onzena pregunta, RGE núm. 7054/12, relativa a beneficis del femer d'Europa, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Des que es van saber les intencions del Partit Popular d'importar fems per cremar a Son Reus, no han sabut vostès explicar molt bé quins són els beneficis per a Mallorca, han convençut poc perquè la societat mallorquina sí que està convençuda clarament dels efectes negatius que hi haurà. No han convençut els arguments de la Sra. Soler ni dels seus col·legues, i ho provi avui vostè, Sr. Conseller, a veure si ens sabrà més: ens expliqui, per favor, quins seran els beneficis que ens duran aquests fems.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li torn a fer la contestació de l'altre dia i m'he de negar que puguem emprar aquesta paraula de femer, i quasi quasi els deman, de ver, que la vagin retirant perquè el tir no ens el peguen a nosaltres, el peguen a l'economia de les Illes Balears i no hi ha per què haver de fer això.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, jo li demanaria, i li dic de ver, Sr. Bonet, que vagin canviant aquest tema perquè no fan mal al Govern, fan mal a tota l'economia de les Illes Balears. Per tant, li neg la major, aquí no parlam ni de femer ni de res de tot això, parlam d'importació de combustible derivat de residus.

Igual que varen fer vostès, i em sap greu, ho torn dur a l'any 2010, tots vostès. Per tant, es deixin de ximpleries i anem molt alerta amb el que feim amb la nostra economia.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Benefici no me n'ha explicat cap, quedam aquí, no n'ha explicat cap. Per no parlar-ne no desapareixerà el problema i el problema l'han creat vostès, perquè són vostès qui duen els fems, són vostès. I a més hi ha una diferència fonamental entre vostès i nosaltres, fins ara la incineradora de Son Reus ha servit per cremar aquest 20% de

residus que no reciclàvem, que no reutilitzàvem i que no fèiem compost; vostès converteixen un servei públic en un negoci i els seus suposats beneficis, dels quals no n'ha parlat, no convencen ni els seus, ni Alcúdia vol que entrin els residus pel seu port, ni Palmanyola vol que s'incrementin en fins a 380.000 tones els residus que vostès hi volen dur a cremar, ni Palma vol que se'n parli tan sols com a alternativa, ni els batles els varen donar carta blanca quan varen intentar convèncer-los a la FELIB, ni els ecologistes, ni la patronal, ni el ciutadà del carrer està convençut de les bondats d'aquest negoci seu.

La majoria creim que la imatge turística de Mallorca se'n pot veure perjudicada i no perquè l'oposició en parli, sinó perquè vostès posen en perill, amb un negoci de dubtosos beneficis, aquesta imatge.

Li diré més, vostès han argumentat, i ho deia un conseller en aquest ple la setmana passada, que permetria el manteniment de la taxa, la congelació; ara surten amb aquestes, vostès que han estat els que han pujat l'IVA o que ens fan pagar la targeta sanitària, per favor! Però és que, a més, volen enganyar els mallorquins, perquè la seva pròpia esmena, l'esmena del Grup Popular, a més de permetre la importació de fems, prepara el terreny per cobrar més als mallorquins per aquest tractament; tal com ho han sentit, el Partit Popular preveu cobrar més als ciutadans, en concepte de tractament de llocs, de residus animals i, a més, creen una tarifa per la fracció orgànica, pel tractament de residus orgànics, creen una nova tarifa per a residus orgànics, penalitzen els ajuntaments i els ciutadans que fins ara han fet l'esforç de fer la recollida selectiva.

I amb això tampoc no hi estan d'acord els seus batles i els han dit: no enganin més els mallorquins, s'oblidin d'aquest negoci, tornin al seny. I em faci el favor de no intentar defensar-se posant excuses en tornar-hi. Li diré d'una manera que m'entengui, els mallorquins tenen clar que ho duen vostès (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Bonet, clarament, i em sap greu dir-li, no té ni punyetera idea del que parla; és a dir, de residus animals, de residus animals amb aquestes esmenes i amb el que s'ha estat negociant, es redueix a una tercera part del que es pagava fins ara, i si no ho sap informi's.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I a més, em té aquí per informar-lo. En determinats temes, en determinats temes, Sr. Bonet, de ver, que, a més, sempre amb vostè, a més, quan ha hagut de menester una cosa amb tota correcció, que això sí que li he d'agrair; miri, la tarifa, tenc aquí l'evolució: a l'any 2007, vostès la trobaran a 94,52 euros i ens la deixaren a 131,52, un ni més ni menys que devers un 40% ens la pujaren, vostès.

Clar, vostè ara què em diu? Hem de fer pagar a tots els ciutadans, ho digui, el PSIB vol que facem pagar a tots els ciutadans de les Illes Balears molt més del que pagaven fins ara, fins a 187 de tarifa.

(Alguns aplaudiment i petit aldarull)

Miri, escolti, anem a més, l'activitat econòmica que segons els estudis que hi ha damunt la taula sembla ser que generarà són d'uns ingressos d'uns 14 milions d'euros, 10 milions en logística i transports i 345 en llocs de feina. Ara anem al transport, l'altre dia va sortir vostè a dir que hi ha no sé quants mils de camions que circulen: escolti, no sé d'on surt, però li diré una cosa, la intensitat mitjana diària de vehicles sap què és vostè?

(S'escolta una veu de fons que diu: sí)

Bé, idò, a l'autopista d'Inca 5.700 vehicles pesants cada dia, a la via de cintura 7.800 vehicles pesants cada dia, i ara el problema són 70 camions -que ni de conya són 70- que vostè surt aquí a fer el *bamboleo*, ¡vamos, hombre! Per favor, Sr. Bonet, *hombre!*

(Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus)

I.12) Pregunta RGE núm. 7055/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incompatibilitat del president Bauzá.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 7055/12, relativa a incompatibilitat del president Bauzá i la formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ara ja fa més de cinc mesos que es va fer públic que el president incomplia la Llei d'incompatibilitats, des de llavors esperam la resposta del Consell de Govern al nostre escrit del dia 7 de maig, i em sembla que un tema tan greu no hauria d'esgotar terminis i, a més, aclarir-ho com més aviat millor.

Per altra banda, Sr. Portaveu, vostè mateix en el mes de juliol va dir que el Govern havia obert un procediment d'actuacions prèvies, de caràcter reservat, sobre aquesta incompatibilitat.

Sr. Conseller, resoldran expressament aquests expedients o esperarà que sigui el silenci administratiu el que resolgui aquest camí sense sortida?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Evidentment que no es resoldrà per silenci administratiu, no s'ho pot creure vostè ni encara que ... I això del camí sense sortida és el que els agradaria a vostès; es resoldrà amb temps i forma i tal com mana la legislació.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, amb temps legal potser sí, però amb temps polític em sembla que a vostès ja se'ls ha esgotat, perquè estar més de cinc mesos per trobar un informe jurídic que avaluï que el president no incompleix la Llei d'incompatibilitats a mi això em sembla massa temps.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Perquè, Sr. Conseller, hi ha una sentència idèntica en el cas que ens ocupa que diu que no es pot ser membre del Consell de Govern i tenir determinats negocis, que, per cert, procediment que va ser incoat per molts dels diputats que avui seuen aquí, Sr. Portaveu. Perquè no només hi ha una sentència, també tenim una Interlocutòria judicial, de juny del 2008, de la qual no se n'ha parlat gaire, però que crec que és important, que a instàncies del PP es va executar la sentència, la qual cosa va implicar, a més, la inhabilitació per ser càrrec públic.

Això vol dir que si traslladam al Sr. Bauzá aquesta sentència, el president està en absoluta incompatibilitat entre el seu càrrec i els seus negocis. I a més a més, si a dia d'avui tenguéssim sentència, aquesta no només l'obligaria a dimitir, sinó que, a més, l'inhabilitaria per ser càrrec públic.

Sr. Portaveu, els ciutadans no poden seguir segrestats per les mans fermades d'un president immers en un procediment d'incompatibilitat que ha incoat el propi Govern de les Illes Balears actual.

Ah, i ha estat el propi Grup Popular qui ha posat la soga al coll del president. I per cert, esper que siguin falsos tots els rumors que apunten que el Govern estudia modificacions legals en aquesta comunitat fetes a mida per a aquesta incompatibilitat presidencial, perquè llavors no hauria de dimitir només un membre d'aquest Govern, hauria de dimitir el Govern en ple.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Jo l'he intentada seguir amb tota atenció, tot i que anava bastant aviat, i comprenc l'objectiu final que té, que si pogués, carregar-se aquest govern, elegit democràticament i constituït democràticament i presidit adequadament.

(Alguns aplaudiments)

Jo comprenc que en el Parlament arriba un moment que fer en els debats ..., no es preocupi, vostè no ha de fer aquest informe ni, per sort per a aquest país, no és al Consell de Govern on haurà de votar aquest acord.

(Alguns aplaudiments)

Aleshores, miri, seguirem el procediment que pertoca. El temps és únic, és una variable física que és únic, una altra cosa és el *tempo* que és allò, que és una manera que els humans ens hem d'adaptar el temps físic al que nosaltres creiem i pensam; el temps és el que és, s'acompleix i s'acomplirà. Vostès tendran, tota aquesta comunitat autònoma, la tranquil·litat que el nostre president, legítimament elegit amb una amplíssima majoria, com mai no hi ha hagut en aquesta cambra, governa dignament aquest govern, i ho farà amb totes les de la llei.

No es preocupin, no es preocupin, no es facin embulls mentals, de maneres que d'aquí a allà i allà deçà arribarem a veure si en una d'aquestes podríem arribar a tombar el Govern de rebot i tot, jo no sé el que ha arribat a dir vostè. Nosaltres estam sempre a les ordres del president, el president està controlat per aquesta cambra i feim tot allò que podem per treure endavant el país...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Sentències, sentències; vol que en parlem, de sentències un altre dia?, també en parlarem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 7040/12, de l'Hble. Diputada Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes als balears residents a l'exterior.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número tretze, RGE núm. 7040/12, relativa a ajudes als balears residents a l'exterior, que formula el diputat Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Como es conocido el Estatuto recoge que la Administración ha de fomentar la cooperación y solidaridad garantizándola en las islas y al exterior.

Durante un gobierno del Partido Popular se aprueba la Ley 9/2005, de 21 de junio, de cooperación para el desarrollo articulando la política de cooperación y emigración, creando la Agencia de Cooperación Internacional de les Illes Balears, regulada por el Decreto 3806, de 7 de abril. Además se creó la Fundació Balears a l'Exterior para la proyección exterior de las islas y defensa de nuestros intereses, convocando ayudas de carácter individual, sanitarias, social y de necesidad, para los balears, descendientes y personas de origen balear, residentes todos ellos fuera con precariedad económica. La pasada legislatura, en plena crisis, para ello realizaron largos y costosos viajes oficiales a la República Dominicana, Argentina, Cuba, Uruguay y Chile, repitiendo incluso alguno de ellos, viajando en abril, mayo de 2008, entre otros, el presidente en aquel momento, Sr. Antich, y la presidenta del Consell de Menorca a Argentina, así como un costoso y largo encuentro de muchos representantes de casas de Balears en un hotel de Magaluf en febrero, marzo del 2008, pagado todo ello con dinero de todos. Muy triste.

El actual govern, para optimizar recursos y ante esta situación, aprueba el Decreto 50/12, de 29 de junio, asumiendo funciones la Agencia de Emigración y Cooperación Internacional de les Illes Balears y, con la situación presupuestaria actual, atender a los balears residentes fuera en situación de necesidad.

Así, Sr. Conseller de Presidencia, la pregunta es: ¿qué medidas ha adoptado su conselleria para garantizar las ayudas a los balears residentes en el exterior en situación de precariedad?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Diputado, una de las prioridades de esta conselleria de Presidencia es dar respuesta a las necesidades básicas en materia socio-sanitaria de nuestros ciudadanos residentes en el exterior. Por ese motivo y a pesar de la falta de liquidez del pasado ejercicio 2011 en el que no se pudo atender la línea de ayudas que se había convocado, para este año 2012 sí que la hemos vuelto a convocar e irán destinadas a atender a estos residentes, residentes baleares en el exterior que se encuentran en una situación de necesidad.

Estas líneas de ayudas atienden a razones de ancianidad, a asistencia sanitaria por enfermedad grave, invalidez, dependencia, emergencias social o infortunio familiar grave. El importe total de estas ayudas será de unos 300.000 euros, del que se beneficiarán alrededor de unos 1.000 usuarios. Quisiera remarcar, Sr. Diputado, que estas acciones vienen determinadas por el cumplimiento del objetivo de déficit, pero sin dejar de lado la voluntad de dar respuesta a las necesidades de estas personas necesitadas.

Sí que quiero comentarle, Sr. Diputado, que durante los años 2008 y 2011 cuando la crisis ya estaba instalada en esta comunidad autónoma el gobierno del pacto vino haciendo un gasto despilfarrador, que es al que nos tiene acostumbrados... al que nos acostumbró a lo largo de toda la legislatura. Resulta que sólo en viajes y otros gastos innecesarios se gastaron la friolera cantidad de 345.000 euros y si a esto le añadimos la compra de un inmueble en Uruguay, que no dudamos que fuese necesario, pero había unas razones de oportunidad, que costó también la friolera cantidad de 72.000 euros, pues todo esto asciende a una cantidad de 417.000 euros de despilfarro.

Es decir, Sr. Diputado, en definitiva, nos encontramos con un gobierno del pacto despilfarrador frente a este gobierno que aplica la racionalidad económica en su actuación.

Muchísimas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 7046/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a balanç en relació amb la formació en català dels treballadors de l'administració pública.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta catorze, RGE núm. 7046/12, relativa a balanç en relació amb la formació en català dels treballadors de l'Administració Pública. La formula el Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Durant la tramitació de la nova llei de funció pública hem escoltat crítiques de tot tipus que deien que s'acabarien els cursos de formació, concretament cursos de formació destinats a donar formació pel coneixement de la nostra llengua.

Per altra banda, hem de ser conscients de la situació econòmica que vivim, això fa necessari polítiques d'estalvi i de redistribució dels recursos i de la despesa pública i això implica que es faci una revisió profunda i a consciència d'aquells cursos que ofereix el Govern de les Illes Balears per tal que es pugui detectar quins són aquells que són més demandats, aquells que són més eficients i aquells que, per tant, el Govern ha de continuar oferint per la seva eficiència i per la seva demanda. Tots els recursos existents que tinguem el Govern de les Illes Balears en aquest sentit s'han de destinar a aquells cursos que siguin els cursos més profitosos.

Sabem que l'EBAP continua oferint cursos en aquesta línia i en aquest sentit i ens agradaria saber si ens podria explicar quina és aquesta evolució dels cursos per al foment de la nostra llengua durant aquest any 2012. Creim que en un escenari en el qual per accedir a la funció pública es donen més llibertats als ciutadans i avui el coneixement de la nostra llengua és un mèrit, i no una imposició, ens trobam en un escenari -insístesc- de més llibertats i més garanties per a tots els ciutadans.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el primer de tot és que volia començar matisant que a aquesta escola balear d'Administració pública s'han eliminat tots els cursos que no han tingut suficients inscrits per dur-los a terme. Pensam que l'actual situació econòmica no ens permet el luxe de donar cursos que tinguin poques persones o aquells en què també s'ha decidit que el model no era el més adequat per fer-los en la modalitat presencial.

Per tot açò, podem dir satisfactòriament que hi ha hagut un augment d'un 11,11% pel que fa referència als cursos en línia en matèria de català amb un increment que ronda el 15,5% d'alumnes. Per tant, s'ha passat de 720 alumnes el 2011 a 830 en aquest 2012.

També volia destacar que el cost d'aquesta formació de l'any en curs ronda els 142.000 euros en tot de la despesa de 204.000 euros del 2011; s'ha passat de gastar 44 euros per alumne en el període anterior a prop d'un 33 euros en l'actual, per tant, un estalvi del voltant del 30%.

Açò, com apuntava, gràcies sobretot a l'ús de les noves tecnologies i a oferir grans trams de formació en línia en tot de la presencial, cosa que a més contribueix a la conciliació de la vida privada de l'empleat públic.

Finalment, s'ha observat també un important nivell de seguiment i continuïtat als cursos de nivells mitjans i superiors de català i una disminució als més baixos.

Això és tot. Gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 7047/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creixement econòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número quinze, RGE núm. 7047/12, relativa a creixement econòmic, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, moltes gràcies, president. Sens dubte, una de les premisses per sortir de l'actual situació de crisi és el creixement econòmic, en això tots podem estar d'acord. Però alguns dels que ara repeteixen el que s'ha de fer, que parlen de creixement, de despesa pública i d'inversió, pocs dies abans de deixar de governar ens varen dir que havien d'acomiadar 700 empleats públics cada any. És a dir, predicaven el que no feien i els resultats varen ser demolidors.

Se'ns explica i se'ns proposa aquí mateix una política decidida de despesa pública per estimular el creixement econòmic, però s'obliden que aquesta política ja es va fer a la nostra comunitat entre els anys 2007 i 2011 i els resultats varen ser dèficits pressupostaris recurrents del 4%, resultats sagnants per a la nostra economia, endeutament amb els bancs que ja no es fiaven d'aquell govern, proveïdors que no cobraven ni a cinc-cents dies, un sense aturar de decisions i teories que s'han demostrat ja equivocades pel creixement.

És per això, Sr. Vicepresident, que avui li demanam, quines mesures adopta el Govern per dur a la nostra comunitat al camí del creixement econòmic?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, les mesures que ja són prou conegudes perquè duim quinze mesos aplicant-les i prenent decisions, Consell de Govern rere Consell de Govern. Van encaminades entorn de dos eixos: un, a l'equilibri dels comptes públics perquè no torni a passar que una part important de l'activitat econòmica quedi aturada justament pels impagaments del sector públic; i un segon, que és entrar a fer reformes a tota la legislació, que permeti que les empreses del nostre teixit productiu es puguin adaptar al mercat mundial i a la competència internacional.

Li vull recordar que realment el control dels comptes públics està costant, està suposant sacrificis, però es du a terme, es du a terme i dona resultats, abans ho he dit en una pregunta d'un diputat anterior. Durant l'any 2012 tot allò que es compromet es paga, cosa que no havia passat en els darrers anys anteriors. Això crec que és un avanç important no ens fa cantar victòria perquè realment també hem de pagar allò dels exercicis anteriors, però com a mínim és una primera passa, ferma i decidida en el bon sentit.

En matèria de canvi de legislació, s'han fet canvis en matèria de turisme, es van canvis en matèria de comerç, es fan canvis en matèria d'energies renovables, es fan canvis en matèria de simplificació administrativa, en matèria d'emprenedors, en matèria de donar facilitats al finançament a tot aquell que vol una empresa privada, en matèria d'indústria. En definitiva, es posen les bases perquè les nostres empreses puguin fer totes aquelles reformes necessàries que facin que realment siguin competitives, que realment puguin sortir als mercats no només locals, sinó també internacionals, amb fortalesa suficient com per competir amb igualtat de condicions en la resta del món.

Tot això està començant a donar fruits, molt lleugerament, començam, perquè fa falta temps, fa falta temps i aquesta és una altra de les característiques d'aquesta política econòmica. Hem de passar un temps de transformació, aquest temps de transformació està iniciat i estam en el bon camí.

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 7056/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció sanitària adequada.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 7056/12, relativa a atenció sanitària i adequada, que formula el Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, senyors i senyores diputades, tots sabem que vivim en una època complicada i que els governs conservadors de dretes imposen el seus conceptes, les seves idees sense diàleg ni consens. Així, el Partit Popular ha canviat el model sanitari del nostre país.

Considera el Sr. Conseller de Salut que els ciutadans de les Illes Balears reben una atenció sanitària adequada?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Bon dia, Sr. President. Sr. Thomàs, consider que aquesta atenció sanitària és adequada en aquest moment actual. També li asseguro que des del Govern feim feina per a la millora continuada d'aquesta sanitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies. Sr. Mesquida, jo no puc compartir la seva opinió. En quinze mesos de gestió del Partit Popular els ciutadans ja saben el que no poden esperar del Partit Popular i els professionals també. S'han perdut molts de drets dels treballadors. Podríem parlar d'una pèrdua d'un 7% del sou, un 32% de carrera professional, pèrdues de compensació econòmica per IT i moltes coses.

S'han perdut drets dels ciutadans, defensor de l'usuari, decret de garanties de demora, sense diàleg tots ni consens ni amb professionals ni amb sindicats i ara els ciutadans sofriran una nova retallada a la seva cartera de serveis. La setmana passada vostè no em va contestar.

Podríem parlar de mamografies, tires reactives, nous copagaments -els pensionistes ja paguen receptes, aviat pagaran l'ambulància per anar a rehabilitació-, però l'exemple més clar són les 17.000 persones que esperen per a una intervenció quirúrgica o les més de 68.000 per a una consulta externa, xifres no creïbles, diuen els professionals sanitaris, i tot això és fruit de la política sanitària des de fa quinze mesos del Partit Popular.

Reducció d'activitat quirúrgica, tancament de llits i quiròfans, tot per aconseguir un estalvi econòmic. Prioritzen estalvi i retallades de serveis i com es donen, les persones vendran després.

Sr. Mesquida, què li diu a aquella nina a la qual no posen avui una vacuna perquè els seus pares ara no tenen targeta sanitària? Són situacions reals i quotidianes. La seva trista realitat: 17.000 persones pendent d'una intervenció quirúrgica.

Estam en alerta vermella en tema econòmic. Gràcies a vostè també estam en alerta vermella sanitària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Thomàs, li aniré contestant totes les preguntes. Primera, la vacuna d'aquest infant com sap... està atès tot això, és a dir, hi pot haver algun error, però està atès.

La llista d'espera s'anirà adequant progressivament. Crec que si pensa que la sanitat és menys adequada que fa un any i mig s'equivoca, s'equivoca. Ara entram en el camí de la sostenibilitat, d'una sanitat com fins ara l'hem coneguda i que durant els darrers anys, per ventura vostè la va posar a la corda fluixa, per ventura vostè...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

... perquè del que no tenc cap dubte -i no repetiré les paraules del diputat Camps en el tema del deute, del que ens varen deixar sense pagar-, del que no tenc cap dubte és d'una cosa, que vostè parla molt de la privada i la pública, el que jo tenc clar és que si vostè haguessin continuat o vostè hagués continuat, per ventura en aquest moment, de sanitat pública, no n'hi hauria.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 7049/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dèficit de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 7049/12, relativa a dèficit de la comunitat autònoma, que formula la Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Vicepresident, en aquest plenari hi ha una pregunta pendent, una pregunta important, necessària i que afecta tots els ciutadans de les Illes Balears i és precisament el compliment de l'objectiu del dèficit per part de la nostra comunitat autònoma.

Aquesta pregunta, important i necessària, va ser formulada pel Grup Parlamentari Socialista en el passat plenari i va ser retirada quan va conèixer que les xifres eren favorables no només per a aquest govern, sinó per a tots. Les bones notícies,

...

(Remor de veus)

... fruit dels esforços col·lectius de milers de ciutadans, no interessa al principal grup de l'oposició que és incapaç de reconèixer que les xifres són positives i demostren que la nostra comunitat autònoma és viable.

Vostè sempre ha estat prudent i per això resulta inexplicable que se'ls hagi acusat d'amagar intencionadament la xifra del dèficit perquè era bastant negativa, deien que seria d'un 3% i que anaven per mal camí. Els camps del dèficit per damunt del 4% ens donaven lliçons.

La realitat és que complim. Som la tercera millor comunitat autònoma de tot Espanya i la que millor comportament té de les disset comunitats autònomes. Són xifres oficials del Ministeri d'Economia i Hisenda. Crec que sobren comentaris sobre qui s'alegra dels avanços i a qui els molesten i sobretot l'altura política de cadascun.

Nosaltres, Sr. Vicepresident, ens alegrem de tornar estar en els primer llocs al rànquing de les millors comunitats autònomes de tot Espanya. Ens alegrem que complim els nostres compromisos. Ens alegrem que anem pel camí que ens hem marcat per sortir de la crisi i que a més ho fem mantenint els serveis essencials de sanitat, educació i serveis socials.

Vull agrair al Govern el seu esforç i la seva dedicació i vull conèixer la seva valoració sobre la xifra del dèficit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Sra. Diputada, efectivament les xifres de dèficit del segon trimestre són bones, són positives. Significa que aquell canvi de política que va iniciar el president Bauzá durant el segon semestre de l'any 2011 està començant a donar els seus fruits, perquè ho hem repetit una vegada i una altra: la primera passa cap a la recuperació econòmica passa per reconduir els comptes públics i que aquests puguin tenir l'equilibri necessari perquè l'economia sigui viable.

En aquest sentit, s'ha de recordar que el dèficit del juny de 2011 -juny de 2011, de fa un any-, va assolir la xifra del 2,51%, ni més ni manco que 667 milions d'euros de dèficit, ni més ni manco que això. En un any la xifra és molt diferent, és un 0,4% del PIB i suposa 106 milions d'euros. Parl de dèficit total de la comunitat autònoma, dèficit pressupostari més dèficit SEC, dèficit de les empreses públiques, total de la comunitat autònoma. Significa un canvi de tendència cabdal.

Efectivament, vostè ha parlat de l'oposició, i jo que normalment no don lliçons als altres avui sí que li faré un prec i és que facin oposició com si governassin perquè serà la forma de fer una oposició responsable.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.18) Pregunta RGE núm. 7050/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a vídeo emès pels joves del PP.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 7050/12, relativa a vídeo emès pels joves del Partit Popular, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President, la majoria de les famílies d'aquest país varen triar lliurement el català a les escoles. La resposta del Partit Popular ha estat un vídeo que critica vint-i-cinc anys de normalització lingüística duts a terme per distints governs, que critica les escoles i que critica el professorat. Un vídeo, per cert, que no ha agradat a ningú dins la comunitat educativa i que sorprèn molt, sorprèn molt, perquè la Conselleria d'Educació a preguntes del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa del mes de maig, on demanava a quins centres s'havia prohibit parlar en castellà, contestava que no li constava a la Conselleria d'Educació cap centre que hagués impedit l'ús del castellà.

Voldríem saber quina és la seva valoració d'aquest vídeo, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Idò miri, la meua opinió amb relació al vídeo de noves generacions, que per cert una bona representació en tenim avui en aquesta cambra, és simplement que els joves de noves generacions del Partit Popular els preocupa l'educació i els preocupa l'educació en una cosa que vostès no estan acostumats, educació en llibertat. Per això han fet aquest vídeo.

Jo entenc que aquest vídeo no li agradi a vostè, ho respect, però vostè estarà d'acord amb mi que hi ha una cosa que es diu la lliure expressió, i en aquest cas els joves de Noves Generacions han volgut donar mitjançant aquest vídeo la seva opinió.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, des del meu grup, primer, volem agrair a tots els docents la seva tasca en aquests moments difícils, de (...) paraules, de més problemes socials a les escoles, de retallades i que gràcies a la seva professionalitat es pal·lien les conseqüències de la nefasta política del Govern del Partit Popular.

No m'estranya que vostè doni suport al vídeo, basta veure les seves prioritats en educació. Divendres s'inaugurava el curs de la Universitat i vostè s'estimava més anar-se'n a Madrid no se sap ben bé per què, perquè com sempre que se'n va a Madrid va tornar amb res, amb res. Això sí, es va escapar de les protestes que evidentment estaven més que cantades que es produirien en aquest inici de curs.

Miri, Sr. Bauzá, no ens sorprèn, vostè diu que els problemes d'aquest país són dos, els nacionalisme i l'economia. Bé, idò jo li diré que efectivament el nacionalisme espanyol, centralista que no entén ni la diversitat ni la pluralitat és un problema, i que l'altre problema no és l'economia, és la política econòmica que vostès fan és un problema per a aquest país.

Sr. Bauzá, el Centre de Recerca Econòmica diu que l'economia d'aquest país està en alerta vermella, està en alerta vermella perquè no es fan les polítiques adequades per estimular l'economia, no es fan les polítiques adequades; no s'aconsegueix que Madrid faci el que ha de fer perquè vostè cada vegada que va a Madrid acota el cap. Reclami d'una vegada el que ens pertoca, faci de president de les Illes Balears d'una vegada, deixi de fer de *hooligan* de Rajoy, deixi de fer de *hooligan* de l'extrema dreta, deixi de fer, per tant, aquesta situació que no du enlloc. Faci de president sinó haurem d'arribar a la conclusió que vostè és el problema.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló, per aquest argument tan absolutament responsable. Sr. Barceló, vostès van de progressistes pel món, però vostès són uns intolerants, intolerants en tot allò que no sigui pensar com vostès. Per tant, prohibeixen tot el que no els agrada i imposen tot el que volen. El problema és que vostès ..., la immensa majoria de la gent no pensa com vostès, entenc que això sigui un problema, entenc que vostès se sentin la minoria d'aquesta comunitat, però miri, Sr. Barceló, aquesta comunitat, aquest govern, pensa en la llibertat com a base fonamental i en cap moment, en cap moment, tal com diu, a més, l'inici d'aquest vídeo, que supòs que vostè haurà vist, no diu res en contra del professorat, diu específicament que és una recreació dramatitzada. El Partit Popular creu en la figura del professor i impulsa, mitjançant defensar la seva autoritat, impulsar la seva autoritat i dignificar la seva figura.

Sr. Barceló, jo puc entendre que vostè no estigui d'acord amb aquest vídeo, ho entenc, ho comprenc perfectament, de fet absolutament molts entenem que vostè no hi estigui d'acord, però, Sr. Barceló, no tenguí cap dubte que si això no passés a qualque aula, com molt bé ha dit el conseller, aquest vídeo no s'hauria emès. Sr. Barceló, nosaltres no permetrem que es faci política a les escoles, cosa que no crec que tothom estigui disposat a dir el mateix.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(*Alguns aplaudiments*)

I.19) Pregunta RGE núm. 7057/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francisca Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reclamar partides compromeses pel Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 7057/12, relativa a reclamar partides compromeses pel Govern, que formula la diputada Sra. Francisca Lluç Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, som en un moment històric, el CRE ahir ens deia que estam en alerta vermella econòmica, econòmica i social hi afegiria jo. Vostè presideix una comunitat autònoma on augmenta l'índex de pobresa i a la vegada som la segona comunitat autònoma que més aporta a Espanya. Vostè presideix una comunitat autònoma amb singularitats específiques, reconegudes a la Constitució Espanyola, en un moment on es debat com ha d'avançar l'estat de les autonomies. L'he sentit dir recentment que demanarà una revisió del model de finançament autonòmic per beneficiar les Illes Balears, justament la Sra. Cospedal li ha tancat la boca abans que la pugui obrir.

Sr. Bauzá, vivim un moment històric, té una oportunitat històrica dimarts que ve a la Conferència de presidents autonòmics. Jo li deman si pensa reclamar les partides compromeses que manen de les lleis orgàniques que el Govern de l'Estat no ha fet efectives, però el que és més important, Sr. Bauzá, quines propostes de futur farà al Sr. Rajoy per a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, aquest govern i el president no necessiten ser convocats a una conferència de presidents per reclamar allò que aquestes illes necessitin a Madrid o on faci falta, ho ha fet des del primer moment i ho continuarà fent fins al final d'aquesta legislatura.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Idò hem de concloure que o no ho ha fet o no ho ha fet bé perquè no ha aconseguit res, o hem de concloure que la seva feina és inútil per als interessos de les Illes Balears o que el Sr. Rajoy no li fa ni cas a vostè, Sr. Bauzá, perquè des que és president, fa un any i tres mesos, ens deuen tots els doblers d'inversions estatutàries i del fons de competitivitat que vostè o no ha reclamat o no ha aconseguit. Per tant, Sr. President, a vostè que li agrada tant posar notes als altres té un zero absolut. Molt deficient en la seva tasca com a president del Govern de les Illes Balears i reclamar allò que ens pertoca en aquesta comunitat autònoma.

Jo li deman dues coses molt clares, Sr. President, vagi amb una postura valenta i ferma. En aquests moments les Illes Balears no poden quedar despenjades del moment històric que vivim. Vagi amb una postura valenta i ferma per defensar dues, tres coses, el que ens deuen; segona cosa, les competències i l'autogovern propi d'aquesta comunitat autònoma, no pot permetre que es retalli en educació, en sanitat, en polítiques actives d'ocupació, en connectivitat i en promoció turística, competències transferides a aquesta comunitat autònoma; i tercera cosa, jo li deman que faci feina pel futur d'aquesta comunitat autònoma. Diu l'Estatut d'Autonomia que el 2014 queden aturades les inversions estatutàries i s'ha de posar en marxa un nou règim especial, li digui al Sr. Rajoy que comenci a treballar en aquest tema, la insularitat ha de ser compensada pel Govern d'Espanya. Pensa fer això o pensa acotar el cap davant el Sr. Rajoy com ha fet fins ara?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, és realment curiós que vostè em digui a mi i a aquest govern que faci feina per al futur d'aquesta comunitat. Què han fet vostès aquests quatre anys passats?

(Aldarull)

Què han fet? Jo ho entenc, entenc que es posin nerviosos, jo ho entenc, de fet, tothom entén el nerviosisme com a conseqüència de les xifres que ha donat el vicepresident econòmic, d'un 2,51 consolidat a 30 de juny de l'any passat a un 0,4. Jo crec que realment hi ha posar-se nerviosos.

Sra. Armengol, li dic, per molt que es mogui vostè amb tot el seu grup, i li ho tornaré a repetir, d'aquesta situació de crisi no en sortirem cap de nosaltres ni cap institució tota sola, hem d'actuar amb unitat, però també amb responsabilitat, cosa que pareix que no és dins el seu àmbit habitual.

Sra. Armengol, aquest govern sempre actuarà amb aquesta responsabilitat. Jo entenc i sé i imagin iestic segur que vostè desitjaria que nosaltres anàssim a Madrid a muntar un circ, a fer el numeret, a agafar una pancarta, a reivindicar i reivindicar com si aquí no passàs res i com si no tenguéssim problemes cap altra comunitat de l'Estat perquè vostès només pensen individualment, i nosaltres pensam en un conjunt del qual forma part aquesta comunitat autònoma. Nosaltres pensam en unitat i pensam en responsabilitat, Sra. Armengol, així ha anat sempre que ha governat el Partit Socialista, quatre anys de pacte de progrés i set anys de Govern del Sr. Zapatero.

Sra. Armengol, no tenguí cap dubte, però convendria que vostè sapigués que la convocatòria va relacionada amb dos punts, situació econòmica i futur d'Europa. No se n'oblidi, Europa. Nosaltres en formam part. Sra. Armengol, si vostè em deixa parlar, i veig que no hi està habituada, li diré que actuarem amb responsabilitat defensant com sempre, amb la solidaritat que li correspon a aquesta comunitat, els interessos de les Illes Balears a Madrid o a un altre lloc, amb conferència o sense conferència de presidents.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6562/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a inici de curs escolar 2012-2013.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6562/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a inici de curs escolar 2012-2013. En nom del Grup Parlamentari té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, primer vull començar lamentant que s'hagi sumat vostè a aquest "hooliganisme" de criticar els professors d'una manera tan lamentable com a conseller. Ho crec realment patètic, no trob una altra manera com ha fet el Sr. President, i en aquests moments d'inici de curs complicat, en els quals necessitam la complicitat de tothom per tirar endavant, que vostè amolli denúncies sense ni una sola prova i digui el Sr. President que no consentirà una cosa que passa i que vostè no

faci res en un any i tres mesos o no ens pugui dir que hagi pogut fer res em pareix aquesta contribució a la persecució i satinització i la crispació a les aules que en res no ajuda a l'inici d'un bon curs acadèmic.

Ha dit vostè també avui en el torn de preguntes, com va fer el president, que el principi de curs va ser normal. Vostè i jo coincidirem a l'obertura del curs de la Universitat i a mi em costa considerar-la normal. Demà hi ha una convocatòria perquè els docents es concentrin fora dels seus centres o perquè duguin alguna mostra de protesta; els pares es varen convocar davant la consellera i arreu veim mostres d'inquietud, de preocupació, de falta d'entusiasme, just el contrari, fins i tot de ràbia. Vostè hi contribueix amb denúncies alegres. Tots podem posar exemples que per ventura algú a una aula parla de creacionisme o fins i tot de coses més delicades que passin amb els nins. Podem enviar missatges i que es facin vídeos. Això no pareix una actitud responsable i molt menys d'un membre del Govern.

El president, Sr. Conseller, va reconèixer retalls. Jo crec que li ho agraim. Però els va justificar per mor del *despilfarro*, aquest és el terme que va servir, el *despilfarro*, en matèria també educativa. Troba, Sr. Conseller, que tenim en educació una despesa excessiva o hi havia una despesa excessiva, era un *despilfarro*? Renúncia el PP explícitament, com es nota amb la manera d'explicar l'anterior legislatura que han fet oficial, a tots els increments de despesa que proposaven un dia sí i l'altre també a l'anterior legislatura? Ho dic perquè darrerament ha canviat completament el parer, el Grup Parlamentari diu que les dotacions econòmiques en educació són més que suficients i que en tot cas recursos i qualitat educativa no tenen res a veure, talment consta, que el nostre problema no és econòmic sinó de lleis. Hi està d'acord vostè? Canviant tot el que digueren l'anterior legislatura, ja tot això no té importància. Ara veig que volen fer veure fins i tot que no ho deien.

He de demanar-li, creu que realment un dels problemes de l'educació és el currículum, la part de currículum autonòmic que nosaltres hem anteposat? Perquè pareix que per al Sr. Wert aquest tema és central.

Però concretem sobres les conseqüències, creu, Sr. Conseller, que els docents assignats a les aules de les Illes Balears el curs actual són suficients? Per favor, concreti'ns una dada, quina rebaixa exacta s'ha produït respecte del curs passat? En persones i hores, perquè moltes places han passat a mitja jornada. Sabem l'increment exacte de nins, d'alumnes, però no el sabem de professors, es parla d'uns 600 interins menys, però ens falten dades de jubilacions, d'altres i baixes per comparar. Compari'ns estrictament la dada, quants de professors en còmput complet.

Per cert, què pensa el conseller que tinguem 14.000 persones amb titulació universitària que fan cola per poder exercir la docència? Tant de talent desaprofitat, tantes hores d'estudi, tanta inversió en formació en llista d'espera, tantes persones i famílies. Com ho valora? Perquè pareix que bravegen i estan entusiasmats quants més docents poden acomiadar.

Una de les conseqüències ha estat el nombre d'alumnes per aula. Encara que només fos per això aquest curs ja no seria normal. Ho criticaven molt vostès. La setmana passada sortia una aula de Ramon Llull amb cinquanta alumnes, jo no hi vull entrar a l'anècdota, m'agraden les xifres més globals, quines zones per Palma, en els nuclis costaners, no quedin desdibuixades amb altres, quines són a Eivissa, quantes optatives han desaparegut amb aquestes concentracions perquè l'oferta ha disminuït, Sr. Conseller.

L'augment d'alumnes per aula ha anat acompanyat d'una baixada espectacular del personal de suport, de tots els programes d'escola inclusiva. Les pot quantificar, Sr. Conseller?

Deia el president que ells eren quaranta a l'aula i no en sortien malament, d'això com sortiren és una opinió, jo la hi respect, com totes les opinions, però és que per exemple fa vint anys hi havia 1.600 estrangers a les nostres aules, avui n'hi ha 30.000. Per ventura que un dia li expliqui al Sr. President el que això comporta. I això és una primera línia fonamental, primera per qüestions acadèmiques i de repte dins l'aula, però també de societat cohesionada i sense fractures, una primera línia que s'ha de reforçar i s'ha d'aviciar, tot el contrari del que fan vostès. Perquè precisi-m'ho, quant de personal de suport ha quedat afectat per les retallades? Només d'orientadors ens parlen d'un 30%. Doni'ns dades, Sr. Conseller.

Però tenim altres requeriments, pensem en l'anglès, quan el president tenia set anys no rebia classes en anglès, nosaltres pensam que sí, que ara ho hem de provar, però això també representa un requeriment. No m'agrada parlar molt d'anècdotes personals, però tenim una persona que s'apunta a l'escola nostra i em diu, ho intentarem, ara ja ens ha dit, cada any s'implicava fer un conte en anglès a l'aula, ara ens ha dit que amb vint-i-vuit al·lots que ens oblidem del conte en anglès, que no ho farà, que no el farà, que no pot. Li dic aquesta anècdota perquè és seguit, seguit, seguit que te'n conten.

Però també hem d'afegir les subscripcions que suposaran no substituir baixes, què farem amb els alumnes, això de no voler pagar ara les baixes als professors. Diuen que no es vol reunir, m'han dit els sindicats que no es vol reunir amb ells per aquest tema. Jo li deman també si es veurà, si els veu, què els dirà.

Quan discutíem el pressupost ja vaig denunciar que els recursos per als centres eren insuficients, les queixes s'han multiplicat. Què en pensa, Sr. Conseller? Quina quantitat ha rebaixat les aportacions als centres? Pagaran puntualment aquestes aportacions? Que els deuen a dia d'avui? Tornarà a haver-hi problemes en el subministrament, per exemple, de gas?, amb els papers?, amb les fotocòpies? Els concerts educatius, patiran els centres? Li han dit que estan en una situació realment difícil, maldament els números econòmics que hi dedica el PP trobin que són més suficients, els concerts... no estan d'acord. Vostè en troba per fer nous concerts polèmics, un

en el ParcBit o fins i tot jo crec que estarà agraït al Sr. Delgado perquè interpret que vostè no deu tenir res a veure que s'hagi fet un concert amb la seva escola de procedència.

Les ajudes de transport, com quedaran? Les de menjador, Sr. Bosch. Hem vist en el pla de subvencions que com a mínim surt, perquè no han pagat les de 2010-2011, no han convocat les de 2011-2012 i el pla de subvencions surt, però al mateix temps vostès diuen que no obliga. Jo li deman, hi haurà convocatòria 2011-2012 en els menjadors?

I els llibres, Sr. Bosch? Confirmi'm les dades, han passat de 70 euros per alumne a 14, almenys 50 centres de primària que nosaltres coneguem han retirat el seu fons de llibres. Mentrestant un humorista, amic seu, el Sr. Wert, diu que recomana a les famílies que reciclin llibres, però si teníem el mètode i vostès el desmantellen.

Sap quin cost representa a les famílies una educació gratuïta que és cada vegada menys gratuïta? Ho ha calculat la seva conselleria? Què costa avui a principi de curs als pares i que costava el curs passat? Confio que no em digui que la conselleria no fa aquesta mena de càlculs.

Vostès diuen estalviar a baixar la qualitat i carregar part de la despesa sobre els pares, però que paguin els pares en comptes de la conselleria, això no és eficiència, això té un altre nom. I el feix, vostè ho sap, no és el mateix feix si el carrega damunt un elefant que si en qualcú que ja va magre. Amb la igualtat d'oportunitats que permet l'educació no hi podem jugar, Sr. Bosch. Per això mateix li deman què farà en política de beques, i més enllà de l'horari lectiu li deman què en pensa i què fa comptes fer de la crisi que viuen, per exemple, ja ho he apuntat, els menjadors; de l'emmagriment de l'oferta extraescolar dels centres: és conscient que es va degradant cap a simples serveis de guarderia sense contingut educatiu?, ho ha avaluat?, ho ha analitzat?; amb subtreball, Sr. Conseller, perquè les associacions de pares i mares no reben suport i tampoc no poden fer més aportacions. Què en pensa?

Quines mesures durà a terme per implicar més la família a l'escola? Quin suport rebran les APIMA aquest curs? Les mantindrà sota zero? Continuarem suportant que el president mateix es rigui de les associacions de pares?

Què passarà amb l'educació infantil? Sembla que es redueix a la meitat l'assignació a les escoles, és cert? És conscient que moltes estan en perill? En general els ajuntaments. A Inca el batle ens deia, eufòric, que gràcies a una nova llei del Sr. Rajoy deixaria de pagar el manteniment dels centres. Ho pagarà vostè, tot el que estan pagant ara els ajuntaments?, ho pagarà vostè, Sr. Bosch? O és que no ho pagarà ningú? I les escoles de música?, qui les posarà, la Conselleria?

Vostè, Sr. Conseller, està satisfet de com comença el curs en el conservatori? Troba, com el PP, que hi dedicam recursos suficients? O al conjunt d'ensenyaments artístics i de disseny. A l'FP... Ara no puc entrar en tots. Jo li hagués agraït una compareixença en què vostè s'hagués esplaiat, ens hagués donat comptes. Jo crec que a un inici de curs quasi quasi l'hauríem de fer sistemàticament, perquè ho mereix, ho permet, però tenim el format d'interpel·lació i aquest és el que... Jo li deman: vostè creu que transmet confiança en el futur dels ensenyaments, sobre la seva qualitat i ambició?

I la universitat? La Sra. Rectora, no els manifestants, la Sra. Rectora deia que un retall més i la universitat estava en perill. Són paraules majors, Sr. Bosch. La universitat estava en perill, i vostè li diu l'endemà que tornarà a baixar l'aportació a la universitat. Vostè recorda el que prometia el PP a la universitat?

I és ver que el moment és difícil i tots ho hem d'assumir - vaig acabant, Sr. President- però per això mateix s'imposa pactar prioritats i sentir-nos tots compromesos en aquest full de ruta; però vostès fomenten la confrontació, avui n'ha estat una idea però perfecta; cerquen actuar d'esquena a la comunitat educativa, se'n riuen del Consell Escolar, amb menyspreu per les associacions de pares, bastava sentir el que va dir el president en el darrer plenari, sobretot d'una manera cruel per als professors, menyspreen els professors! Quina altra cosa és aquest vídeo, infame!, al qual vostès donen suport des de la conselleria, des de la Presidència del Govern?

Ens diu que no té doblers. Bé, el PP diu que en tenen a bastament, però promet recursos de tota manera per segregar els infants segons la llengua que triïn els seus pares. Vostè és tractat de catalanista per Intereconomía, encara, i per *El Mundo*, i realment encara resulta que tots els recursos han d'anar a la segregació. No en tendran mai a bastament, Sr. Bosch!

En canvi aquesta llibertat d'expressió no la poden tenir els centres ni per posar un símbol de la llengua a la façana, ni el símbol de la llengua del país! Això no és lliure expressió. Oh, la llibertat, la llibertat! No ens en donarà mai, de lliçons de llibertat, perquè nosaltres no viuríem mai un règim sencer. Sempre hem lluitat per la llibertat i volem la llibertat d'aquest país, tota la llibertat que pugui tenir aquest país, tota la sobirania; vull dir que aquí no ens guanyarà mai ningú. Sumin-s'hi, eh?, sumin-s'hi.

Tot plegat, Sr. Conseller, crea malestar dins les escoles, un malestar que està supurant desencant, que desengresca, un malestar d'incerteses i dubtes sobre el futur, sobre la continuïtat de res que d'enceti ara, un malestar que suscita ràbia i rebel·lia, i no es confongui, és una ràbia i una rebel·lia que certament comprenem, que fins i tot compartim, però no és el que desitjam a les nostres aules, on tenim els nostres nins. No és això que volem, Sr. Conseller, i jo li torn a donar la mà, canviïn de torn, contesti'm per favor aquestes preguntes que no tindrè més torns, però també escolti la comunitat educativa; una miqueta a nosaltres, nosaltres som el que som, som petits, vostès ens ho recorden cada dia, som el que som...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...però escolti tota la comunitat educativa i aprofitem aquest nou curs per a un canvi de rumb.

Moltes gràcies, Sr. President, per la seva paciència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafel Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Alorda. Abans de començar aquesta intervenció voldria que retiràs aquesta referència que ha fet respecte -m'ha semblat- a una concessió d'un concert al centre de procedència del qual estic excedent. Això és fals. Per tant ho dic perquè se n'ha fet ressò l'opinió pública i no sé si s'ha interpretat malament. Aquest centre, quan jo era director, va sol·licitar a l'administració del govern de pacte una ampliació d'un cicle privat, la va obtenir, i aquesta va ser la segona que va seguir, i que m'ha semblat que per ètica, per estètica i perquè no era aquí el dia de la signatura no havia de firmar jo. Perfectament legal i sense cap tipus de concert. Per tant, ho dic prèviament perquè m'he sentit al·ludit d'una cosa que em pareix fora de tot lloc.

Però anem a allò que ens preocupa. Com ha estat aquest inici de curs? Raonablement satisfactori i molt millor del que crec que a alguns de vostès els hagués agradat que hagués estat. Primer punt. Segona qüestió: no tan satisfactori ni amb tots els recursos que a qualsevol professional de l'educació, i menys si té responsabilitats en educació, li agradaria. Per tant mai, mai no tendrem suficients recursos i sempre ens agradaria poder haver fet més.

La comunitat educativa no està crispada! Jo no sé si el que pretenen és que estigués crispada. Els pares no estan crispats! De 400 centres i 160.000 alumnes, sortir el 50% d'un centre a Sineu, que tots sabem qui movia, no em faci parlar, presidents d'APA, caps de departament exalts càrrecs i més coses que vostè sap més bé que jo, que, per cert, és un dels que dóna punt per anar a manifestacions, i, segona qüestió, un 7% d'un altre institut i el segon dia un 50%. Tres centres, 50, 50 i 7. La resta, la resta del país, 160.000 nins, milers de famílies amb l'al·lot a l'escola, el nin i la nina i el professor en el centre. Cap problema. Em sap greu, o no em sap greu, em sap greu per vostès, que els hagués agradat que hagués fet un tro. Però no és així. Ho dic perquè quan ja em parla de termes un poc ofensius com "hooliganisme", si és la traducció de *hooligan*, *suporter* que va més enllà del correcte, em sap greu.

Segona qüestió. Amb la comunitat educativa -directors, directores, COAPA, agents socials, patronals- hi dialogam constantment, i tots ens diuen que ho passen més malament que fa anys, però és que si haguéssim seguit fent allò que feien vostès ja no ho passarien, tancaríem, tancaríem.

Tenc tantes preguntes que vaig tatxant tot allò que em va demanar. Que si no podíem fer anglès a 39 centres que fan un pla trilingüe, 20 públics i 19 concertats que han arrencat perfectament. Fan anglès, fan català i, curiosament, també fan espanyol, també fan espanyol, més espanyol, segons allò que preveu l'article 18.

Referit a les seves preguntes sobre segregació, terme que a vostès els interessa i crec que a determinats sectors també, reafirm públicament en aquesta casa que de segregació res. Els al·lots van..., els nins i les nines, al·lots i al·lotes, fillets, boixos, com ho diguin a cada illa d'aquesta comunitat, van al centre on demanen plaça, no van a un centre diferent per mor de llengua, i això ho volen vostès fer calar a la societat de manera que després algunes persones que no pensen ni com vostè ni com jo aprofitin per demanar el contrari, que seria elegir llengua. Idò miri, amb aquest conseller ni elegiran llengua ni deixaran de poder elegir primera llengua. És ben clar que aquí hi ha dues llengües oficials, dues llengües que s'han d'emprar vehicularment, i els pares i les mares tenen dret a triar la primera; això és el que feim, el que s'hauria d'haver fet aquests 25 anys. No segregam res, atenem en funció del nombre de persones que ho fan.

Professional, menys; sí. Que ens agradaria tenir-ne més, sí. Que jo mai no hagi dit que fan massa feina, fals. Que els hem demanat un esforç perquè facin dues hores lectives més de la franja horària que poden fer, evidentment, que en poden fer entre 18 i 21, i donades les circumstàncies del país hem demanat que en faci 20, no hem demanat que en facin 40, 20, com els seus companys de primària 25 i els seus companys de concertada 24 hores lectives a la setmana.

590 persones menys en el moment de l'adjudicació, 590, de les quals algunes encara, perquè ampliarem cicles formatius, s'aniran col·locant segons els termes pressupostaris que podem assumir. Si tot el curs ens hem de passar amb aquest problema de perquè no gastam més sense tenir en compte el concepte econòmic global, donarem voltes i voltes. U: a mi m'agradaria ser una comunitat autònoma no intervinguda, m'agradaria tenir capacitat, perquè he lluitat per tenir l'autonomia suficient per sortir-nos-en, independentment que tinguem debats sobre finançació suficient o no, però el primer que hem de fer és salvar aquesta comunitat i no ser intervenguts, complir allò que hem de complir davant el Govern de l'Estat i les institucions europees i sortir-ne. I no en sortirem si globalment no feim un ajust, i també hi entrarà educació, però amb un criteri menys restrictiu que moltes altres conselleries.

Sempre em podran dir "allà falta alguna cosa", sempre, qualsevol persona a la qual agradi l'educació sempre trobarà el que els he dit, que es pot gastar *ad infinitum*, es pot baixar la ràtio fins a nivells òptims. És vera que està més que demostrada la relació directa entre davallades de ràtio i eficiència, és vera que és millor 25 que 40, però no és vera que de 25 a 22 o de 25 a 28 hi hagi una gran diferència. Les ràtios, les tenc aquí, per si després les hi puc passar. Tampoc no és vera que haguem anat a ràtio 50; el que va passar és que un desdoblament a un centre, al qual venien alumnes amb ràtios 36, 37, 38, més altes que 35 però legals fins a 42, s'ajuntaren a una optativa i passaren més temps fent la foto qui la va voler fer que arreglant allò perquè, comprovat l'horari, tenien dos professors per desdoblar. Però no es preocupi, si en falten -jo tenc notícia de dos centres, dotarem

dos centres d'algun professor més- li assegureu que ningú no estarà per ràtio més amunt del que pertoca.

Finalment, respecte a les previsions de modificació de llei orgànica obrirem un debat, que vostè ha parlat en un moment donat de mà estesa. Trobarem dificultats quant a qüestions curriculars, segurament, amb un grup, com vostè, nacionalista. M'agradaria que trobàssim coincidències, també amb el Partit Socialista, en el fet que hauríem d'afrontar un model, especialment dins secundària, i tant en primària i secundària, en algunes qüestions que fan referència dins el marc general d'igualtat i d'eficiència del sistema i de qualitat en temes necessaris de reforma, i li agafem el guant de l'oferiment que m'ha fet.

Però en línies generals jo li assegureu que ni hi ha hagut cap tipus de tensió; ni fins i tot els pares que vengueren, que amb tot respecte jo respecto, el primer dia a baixa, si descomptem els delegats sindicals que hi havia no hi havia més de 40 pares, amb tot el respecte, però no eren 4.000. Els milers i milers de pares i mares eren a l'escola a acompanyar els nins sense cap problema.

Per tant, amb les circumstàncies que hi ha, vostè sap perfectament que no faig res més que agrair cada dia a la comunitat educativa que obri l'escola, faci la seva feina, en les condicions que ens han pertocat com a país, però que ens han pertocat com a professors, com a sanitaris, com a bombers, com a ciutadans que fan feina a l'Empresa Municipal de Transports, o com a polítics. Amb les circumstàncies que ens pertocuen la comunitat educativa està responnent i molt bé, i aprofito per agrair-ho. I l'opinió pública ja ha jutjat el començament de curs; n'hem de tindre de molt més complicats al llarg de la història, i he tindre moltes circumstàncies que crec que durant aquest curs ja les podria haver trobat resoltes i no hi ha estaven, i a això m'he dedicat, i per això ens jutja la societat i al cap d'un temps els electors.

Sincerament li dic que estic bastant satisfet de l'inici de curs, que no és perfecte; amb el temps que hi duim fent feina percebent bastant de tranquil·litat dins l'escolar, pública i concertada; anirem pagant els deutes a mesura que generem els crèdits i tinguem liquiditat, l'alternativa hagués estat molt pitjor que era anant generant deute i no pensar -avui mateix encara ho comentàvem- en xifres de dèficit, i l'alternativa per a mi era la no-sostenibilitat de l'escola pública o sostinguda amb fons públics.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, vostè està satisfet i creu que no hi ha crispació. Realment no tenim la mateixa sensació del que està passant a les aules i del clima que s'hi viu avui. La manera com tracten..., jo també era a qualque manifestació, he estat per exemple davant el Consolat abans de final de curs, i no érem 40. Aquest principi, efectivament, hi ha hagut gestos puntuals però no hi ha hagut cap convocatòria massiva. Si vostè troba que és necessària perquè reaccionem, convendria que no ho fos, trobo jo, però vostè també actuarà com trobi.

Estic content que com a mínim em reconegui que falten doblers, perquè el que s'està dient ara és que som un dels països que invertim més en educació, nosaltres, bravejant; això és la postura oficial de Partit Popular. No hi estem d'acord, jo no hi estic d'acord, que vostè en bravegi, i més com ho feim, perquè li ho deia la rectora de la universitat, i l'exemple és -el pot dur pertot- que nosaltres dedicam 41 euros per habitant a la universitat i la mitjana espanyola és de 140. Qui paga els 140 de les altres?, qui els paga? Nosaltres tenim doblers per pagar la universitat dels altres i no en tenim per pagar la nostra, i vostè m'està dient que hem de retallar i que hem de retallar.

Jo li demanaria qualque dia, però, que diguin *mea culpa* de tot el que demanaven l'anterior legislatura, perquè el que demanaven era el doble. No és el guió del Sr. Aguiló. Repassi totes les promeses de tot el que no fèiem, que trobaven que fèiem massa poc el 2010. 2010, el PP coincideix amb (...), en aquest cas: "*Hay que acabar con la masificación en las aulas*". Quan vostès deien que en llevaven 400 varen ser 60; què han fet?, han afegit els 60 que faltaven? No!, n'han llevat 600 més! Això era la promesa, aquest malbaratament que diuen el president i el Sr. Aguiló que no s'havia d'haver fet. Vostès demanaven molt més, *porque la masificación* llavors era dolenta, llavors era dolenta. Vol comparar les ràtios que hi havia quan vostès la denunciaven amb les que m'està donant ara, de 42?

Jo no li he dit que no facin anglès, li he dit que 28 al·lots de 7 anys dins la classe vol dir que coses festives, lúdiques, que es podien fer el curs passat -li ho dic perquè les he viscudes- no es faran, no es faran. 7 anys són 7 anys.

I ja li he dit que també els expliqui què significa els 30.000 estrangers. Quantes escoles tenen el 50% d'estrangers?, quant de suport els ha retirat, a aquestes escoles? I, per cert, expliqui'm com és que estan repartits, perquè com és que hi ha un repartiment tan estrany, encara ara, d'aquest repartiment?

Bé, jo el que crec és que el tema també s'està complicant, perquè a més a més d'aquesta situació difícil, que la gent, la veritat, n'és molt conscient i hi vol posar alguna solució, vostès a més hi posen tot l'element antiidentitari, contra la llengua catalana, en tot allò que poden. Que hi ha un ressort a favor de la llengua catalana?, en contra; que ara l'adoctrinament cèlebre, que ara vostè apunta, ja li dic, si hi hagués qualque professor creacionista o que des d'idees religioses fanàtiques expliqués alguna cosa..., jo crec que dins la comunitat educativa pot ser

que trobem de tot, fins i tot coses greus, fins i tot coses greus, però que vostè apunti aquí que es donen punts, jo li demanaré si obri qualque expedient perquè es donin punts per coses que no siguin curriculars, perquè vostè ho ha dit dues vegades. Està fent unes denúncies, i a més pareix que a gent que està dins mobilitzacions, que a mi m'agradaria que després reaccionés, com reaccioni amb tots els altres excessos que es puguin provocar, perquè pareix que només n'hi preocupa un. Jo he passat per les aules i m'han dit, potser, de tot. Sap que li dic?, que li estic agraït als meus professors, estic agraït als meus professors, i ho vull dir aquí perquè ara és necessari dir-ho, i no que els facin vídeos infames que parteixin de la idea que tothom està obsessionat amb un adoctrinament, per exemple, un exemple de Noves Generacions, per dir que el mallorquí és català, un dels exemples d'adoctrinament, un dels exemples que posa el Partit Popular d'adoctrinament. Per l'amor de Déu!, per l'amor de Déu, Sr. Bosch.

Per tant mà estesa, ens agradaria molt, en circumstàncies difícils que fa peresa, però dient tots "mira, nosaltres ens equivocarem en això", "nosaltres en això altre", però nosaltres aspiram a l'excel·lència, nosaltres volem estar dins les mitges de per tot, mirant a dalt, mirant a Europa, no mirant a Extremadura, però és que miram a Extremadura i estam pitjor! Vostè ens retreu que ens queixem per estar pitjor que Extremadura! A nosaltres això no ens ho demani, perquè la nostra exigència d'excel·lència no és -sembla- la que té vostè.

Per tant, és cert que aquestes curiositats sobre el castellà, resulta que efectivament, el que demanava català avui té més hores de castellà. El que ha demanat català, avui té més hores de castellà, expliqui-m'ho a mi! Per tant, realment hem fet moltes fantasies... no? Ja m'ho explicarà, expliqui-m'ho a mi això i no com a polític!

De totes maneres el tema de segregació estic d'acord quasi quasi que no és tant, és molt greu el que fan, però és molt més greu la bandera que en fan. I vostès n'estan fent una bandera. I efectivament el Sr. Wert ja parla d'oferta educativa pròpia, està parlant d'*ikastolas*, avui surt publicat. El Sr. Wert vol anar més enllà. El Partit Popular vol convertir la segregació lingüística en dues línies comunitàries en el país, i això realment és un autèntic error. Mentre que aquí anava aprenent tothom, tothom aprenia les dues llengües, i vostès cerquen la manera a la persona que no vol aprendre català, que trobi la manera de no aprendre català, perquè a les Illes Balears tothom aprèn castellà. Allò que dubtós, i es veu en aquesta casa, és que es pugui aprendre català.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller. No, no, begui tranquil, per favor.

(Algunes rialles)

L'edat no perdona.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Sr. Alorda, començaré pel final, a l'escola que vostè fa referència que ha augmentat les hores de castellà és perquè s'ha acollit al pla pilot trilingüe, que ha decidit la santa idea de participar en un projecte que garantirà un determinat nombre d'hores en català, en castellà i en anglès. Posant alguna assignatura més que la llengua, alguna assignatura vehicular en català, en castellà i en anglès. Precisament allò que diu el Tribunal Constitucional i Superior, i d'això tendrem ocasió durant el curs de parlar-ne.

Vostès no admeten que nosaltres pensem que seria bo que a les escoles de les comunitats autònomes bilingües complissin allò que diu el Suprem, que les llengües oficials s'han de treballar com a vehiculars. Per tant, no s'han d'estudiar com a llengües estrangeres. Per tant, s'haurien d'emprar algunes àrees en llengua anglesa o castellana. Això és el que fa el projecte trilingüe. Res més, no els passarà res a aquests al·lots, més que probablement aplicaran aquella teoria que com més prest coneguim les tres llengües i les provin d'escriure molt millor. Respect molt el que pensa el contrari respecte de la immersió, però no tenen perquè convèncer-me que això no és bo. Això ho pensa la majoria de la gent, miri què li dic.

Segona qüestió. Quant a ràtios, els informes que tenc són ràtios que es mouen a Calvià, a Marratxí, Inca, Manacor, Menorca, Eivissa i Formentera a infantil i primària entre 25 i 28. Com en el seu temps, algun està a 29 i algun a 30 i algun a 22 i 21 i a 18, perquè qualque poblet, com Biniamar, no n'hi posarem 32, els hauríem d'anar a cercar del poble de veïnat, i vostè ho sap més que jo. Per tant, les ràtios mitjanes si han pujat un poc no ho han fet desmesuradament. Sí han pujat més a centres urbans on és més bo de fer agrupar els alumnes en un centre.

Quant a la Universitat, jo no vaig dir que baixaria el pressupost d'una manera que pareix brutal. Vaig dir que la baixada estaria compensada amb la pujada de taxes. I la pujada de taxes, hem de tenir en compte que en primera matrícula és molt raonable. Estam parlant que un alumne de primera matrícula paga uns 90 euros per curs i un pare o mare que du un infant a una escoleta en paga uns 150. Els ensenyaments de la Universitat estan molt subvencionats, que ha de ser així, per les comunitats autònomes i per l'Estat. No hem fet cap gran pujada de taxes, hem fet la que necessitam fer. Què vol que li digui? Ens agradaria invertir més? Evidentment i no només en ensenyament superior universitari, sinó també en R+D+I, el tema de sempre. Però no traiem aquest debat d'allà on som, d'allà on som i és que tenim l'aigua fins aquí! I si vol, un dia li contaré a part l'acudit d'aquell que deia no facis ones, perquè li arribava fins aquí! Estam fins aquí! Tractant de treure el nas i si pot ser la boca. No ens estirin per davall! No ens estirin!

Respecte del que finalment farem en els programes per garantir pla Proa, 680.000 euros, pla de disminució d'abandonament escolar 1,5 milions d'euros, programa de millora de llengües estrangeres 350.000 euros, tecnologia educativa 501.000 euros; ajudes a llibres de text, aprovat el 18 de juliol, 712.000 euros; acreditació de competències professionals 104.000 euros, programes de qualitat d'FP 227.000 euros. Aquests programes de cooperació, pels quals un servidor va lluitar i segurament per a vostès vaig lluitar poc dins el repartiment d'aquest fons, en els programes de cooperació, segons la meua informació, que ha de ser aprovat pel Consell de Ministres i signats els convenis, els pressuposts es varen aprovar tard enguany i la sectorial va conèixer aquestes dades dia 18 de juliol de 2012. Aleshores tots aquests programes amb retard els podrem fer arribar tots aquests fons a les escoles per tal de contribuir a Proa, disminució de fracàs escolar, abandonament i ajudes de llibres de text, ja que ho demanam.

Sincerament, repetesc així com ha acabat vostè amb l'ofertament que puguem vèncer allò que crec que més ens separa, que segurament serà el debat identitari, si el poguéssim aparcar, segur que trobaríem més de dos punts de coincidència en qüestions d'extrema necessitat per a l'escola sostinguda amb fons públics.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 6990/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Don Dureta espai sociosanitari, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3205/11.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 6990/12 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Son Dureta espai sociosanitari, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3205/11.

Per defensar la moció té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, President. Bon dia a tothom. Aquesta moció és fruit de la interpel·lació que es va produir dia 1 de setembre referida a Son Dureta i a la qual el conseller Sr. Mesquida ens va dir que el Govern, a data de dia 11 de setembre, no tenia encara cap proposta en relació amb el complex de Son Dureta.

Aquesta moció té tres punts molt concrets. El primer punt és que el Parlament constata la necessitat de crear nous recursos sociosanitaris a la comunitat autònoma, dirigit a les persones amb discapacitat, a les persones majors amb dependència i especialment a les persones amb diagnòstic de salut mental. És a dir, aquesta especialment està posat perquè el nostre grup coincideix amb moltes entitats, que el tema de recursos dirigits als col·lectius de persones amb salut mental són els manco

desenvolupats a la nostra comunitat autònoma, no aquells d'atenció a situacions agudes, sinó a situacions cròniques.

I per això tenim dades que vostès també hi poden accedir de diverses formes, però que nosaltres aquí hem recopilat una mica. Les persones majors a la nostra comunitat autònoma són 190.000, més o manco; hi ha unes 48.704 persones que viuen totes soles, per tant, tenim persones en situació de risc; el 50% d'elles són majors de 80 anys, són persones en situació de vulnerabilitat, sense tele-assistència. I un 15% d'aquestes 48.000 persones no reben cap tipus de visita familiar o de caràcter social. Per tant, són persones que tenen un aïllament molt greu; 24.000 d'aquestes persones majors de 65 anys són persones amb dependència, algunes ja reconegudes, d'altres pendents de reconèixer i d'altres que encara no han fet aquesta sol·licitud.

De les persones amb discapacitat, hi ha 60.000 persones que estan reconegudes a la nostra comunitat autònoma com a persones amb discapacitat, 65.000 persones que tenen reconegut com a mínim un 33% de grau de discapacitat; de les quals, 29.900 tenen una discapacitat superior al 65%, un discapacitat superior al 65%, una discapacitat d'aquestes característiques ens permet pensar que tenen un grau de disminució que en algun moment de la seva activitat diària, de la seva vida quotidiana, necessiten algun tipus d'ajuda.

Les persones amb diagnòstic de salut mental, segons les dades que ens va oferir el mateix coordinador de salut mental de la comunitat autònoma a una ponència que es va prpduir a la Comissió de Salut, parlava de 182.000 persones, quasi 183.000 persones, que en algun moment han tengut problemes de salut mental de diferents graus, de les quals, unes 4.600 tenien trastorns mentals greus. I aquestes són les que haurien de ser objecte d'atenció, es refereix a crònics, persones amb necessitats de recursos sociosanitaris.

Tot aquest col·lectiu de persones de la nostra comunitat autònoma pateix, i s'han fet esforços des dels diferents governs, del Partit Popular, del pacte, però pateix una greu mancança de recursos. Les dades que ara comentaré estan publicades a altres estudis i algunes poden fer de correlació de diferents indicadors, indicadors de caràcter europeu, és allò que deia fa un moment el nostre grup parlamentari, hem d'aspirar a Europa, no podem aspirar a comunitats autònomes que estan per davall de nosaltres, a demanda expressada no atesa en l'enquesta modular de l'any 2010 i el Pla de salut mental, pla aprovat durant el Govern del Partit Popular.

Amb tots aquests indicadors i estudis, el que podem dir és que les necessitats de serveis per a persones amb discapacitat a la nostra comunitat autònoma són els següents: residències, 695 places; centres de dia, 1.043; serveis ocupacionals, 1.297; i habitatges tutelats, 449. D'aquestes 695 places residencials, 304 són a Palma i indicaré el tema de Palma perquè crec que és important, perquè el complex de Son Dureta està ubicat a Palma, serà el col·lectiu de ciutadans que més s'afavorirà, conjuntament amb Mallorca.

De la necessitat de serveis per a persones amb dependència majors de 65 anys, ens faltarien 5.900 places de residència, de les quals 2.151 a Palma. Centres de dia, 2.595. Habitatge supervisat, 471. Necessitats de serveis per a persones amb diagnòstic de salut, aquestes són les darreres dades que manejem, segons el coordinador i segons algunes entitats que ja han vingut a la ponència de salut mental de la Comissió de Salut. Mini-residències, 176, de les quals 65 a Palma. Centres de dia 176, de les quals 65 a Palma i habitatges supervisats 69.

Per tant, tenim una mancança molt important. I l'espai de Son Dureta és una oportunitat única per poder intentar reduir aquestes dades. El nostre model no és crear allà un espai massificador, sinó aprofitar aquesta oportunitat.

L'altre punt de la moció és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears perquè en el termini de dos mesos presenti en el Parlament un pla de viabilitat per convertir l'antic complex sanitari de Son Dureta en un complex sociosanitari, en col·laboració amb el tercer sector i els agents socials.

Aquest Govern va quinze mesos que governa, ho duia en el seu programa electoral. L'any 2010 el Grup Parlamentari Popular, en aquell moment a l'oposició, ja deia que feia feina cercant propostes per ocupar aquest espai. I, per tant, sembla que el Grup Popular, el Govern del Partit Popular en aquest cas ha de tenir ja una proposta. A la interpel·lació el conseller ens va dir que no tenia cap proposta, però va dir també que li féssim la interpel·lació d'aquí un o dos mesos. No fa falta fer una interpel·lació, si vostè en dos mesos lliura al Parlament aquesta proposta o la presenta vostè sol·licitant una compareixença voluntària.

Pensam que és fonamental la col·laboració consensuada amb el tercer sector i els agents socials. Ja no pos l'oposició per facilitar aquesta col·laboració. El tercer sector és fonamental perquè amb el col·lectiu de persones amb discapacitat i amb el col·lectiu de persones amb problemes de salut mental o amb diagnòstic de salut mental, són les persones que han duit fins ara el lideratge de tot aquest tema de recursos, especialment el col·lectiu de persones amb discapacitat.

I el tercer punt és molt concret: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a descartar la possibilitat de la venda parcial o total de Son Dureta, tal com es va anunciar per part del vicepresident econòmic i l'exconsellera de Salut, Família i Benestar Social, la Sra. Carme Castro. A nosaltres ens preocupen les darreres informacions que tenim per escrit, la darrera informació que va sortir als mitjans de comunicació, de la possibilitat d'una venda parcial o total, però una venda parcial de l'espai de Son Dureta, per problemes de liquiditat de la comunitat autònoma. El Sr. Vicepresident ho va dir com una possibilitat de resoldre aquest problema de liquiditat. A nosaltres ens semblaria molt greu que per uns problemes de liquiditat es perdés una oportunitat única d'utilitzar aquest espai, que és un espai pagat pels treballadors de la nostra comunitat autònoma, perquè vostès saben que tots els edificis de la Seguretat Social, fins els anys 90 pràcticament estaven pagats per l'assegurança dels treballadors i que això es posàs a la venda en uns moments, a més, a la baixa d'aquest tipus de propostes i es mal vengués.

No descartam altres possibilitats, vostè dia 11 va dir que no tenia cap proposta i al cap de dos dies, va sortir el director de Patrimoni dient que sí tenien propostes, volien fer un gran complex administratiu, va sortir als mitjans de comunicació. Vostè aquí diu que no té propostes i un director general de Patrimoni que diu que sí, que en tenen i és un gran complex administratiu. A nosaltres tampoc no ens agradaria aquest complex administratiu, podem entendre que hi vagin conselleries que estiguin adequades en aquest complex, la de Salut, la d'Afers Socials. Però que no sigui una oferta com per exemple s'ha fet a la Policia Nacional, o a la Guàrdia Civil.

Per tant, avui jo crec que és un bon dia perquè el Parlament digui al Govern que no posi a la venda aquest espai sociosanitari, aquest complex de Son Dureta, que es troba a un lloc privilegiat de la ciutat de Palma, amb accessos molt fàcils, des del transport privat i públic.

Per tant, confiam que avui aquestes tres propostes concretes que no defugen de cap dels programes electorals que ens varen dur a tots nosaltres en aquest Parlament, a tots nosaltres, perquè el Partit Popular tenia aquesta proposta, el Partit Socialista tenia aquesta proposta i la nostra coalició tenia aquesta proposta. Per tant, serà una sorpresa que qualcú voti en contra, perquè ningú no va dir en el seu programa electoral que volia vendre Son Dureta i ningú no va dir en el seu programa electoral que Son Dureta no fos un espai sociosanitari.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Socialista i per defensar les esmenes presentades mitjançant els escrits RGE núm. 7160/12 i 7161/12, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Pens que és prou clar que les condicions de vida, del nostre sistema sanitari també, han contribuït a un augment de l'esperança de vida, que aquesta esperança de vida s'allargui. Per aquest motiu tenim i tindrem més problemes de salut crònics, persones amb situació de dependència i una gran necessitat de recursos sociosanitaris. Més necessari que mai és definir una estratègia d'atenció a les malalties cròniques, a nivell estatal, però també a nivell autonòmic, perquè tenim necessitat de definir, necessitat de recursos, infraestructures, marcar objectius, etc.

Aquí a la comunitat autònoma hi ha un pla d'accions sanitàries a l'àmbit sociosanitari del Servei de Salut, de fa poc temps on es fixen valors, missions, objectius, necessitats en recursos humans, estam parlant de persones fràgils, pluripatològics, persones amb deteriorament cognitiu, amb necessitats de cures pal·liatives, amb discapacitats, o persones amb problemes de salut mental cròniques. Estam parlant de conceptes com cronicitat, dependència, impacte emocional, demanda de cures, temps d'ingrés. Tot això hi és i ho té el Govern perquè en faci ús i sabem també de recursos molt necessaris que són llits de mitjana durada i de llarga estada o - com comentava la Sra. Santiago- recursos comunitaris en salut mental, parlam d'unitats de cura de rehabilitació, de pisos tutelats o supervisats.

Doncs bé, estàvem en això quan ens trobam d'una manera improvisada i sobtada que el Govern del Partit Popular dia 30 d'abril ens anuncia el tancament dels dos hospitals sociosanitaris d'aquesta comunitat autònoma. Ja han passat cinc mesos, Sr. Mesquida, cinc mesos, cap documentació damunt la taula, promeses del Sr. Bauzá, del Sr. Aguiló, de la Sra. Castro, però res de res, amb un discurs no gaire pedagògic ni educatiu cap als professionals ni les seves activitats. Hi ha una frase del Sr. Bauzá que ho defineix molt clarament: "només 300 persones acomiadades i tancar dos edificis", un president que va definir aquesta decisió com adequada i tot per justificar una mesura d'estalvi de 26 milions al Pla de reequilibri econòmic, un document que es va enviar a Madrid.

Fa poc temps, a mitjans de març, vàrem tenir una interpel·lació sobre reorganització d'espai d'atenció sociosanitària. La Sra. Castro va dir que tenia un pla de reordenació de l'assistència sociosanitària de Mallorca, sembla que lligat al pla de reequilibri. Existeix, Sr. Mesquida, aquest pla?, perquè l'hem demanat, no ens arriba, ningú no el coneix. Vostè mateix, dimecres passat a la Comissió de Salut va dir que el Projecte Ib-salut 2020 li produïa..., va riure, com la directora general del servei, i ens va dir que no servia, que no l'utilitzarà i que està dins un calaix, un projecte estratègic de la Conselleria de Salut, però, on és aquest pla de reordenació de l'assistència sociosanitària de Mallorca que fa quatre mesos la Sra. Castro va dir que tenia? Ningú no el coneix. Vostè fa quasi ja tres mesos que valora un pla de viabilitat d'aquests hospitals. Fins ara, paraules, ningú no ha vist cap paper. Mentrestant el vicepresident econòmic ha dit que "*las matemáticas son las matemáticas*" i no hi ha res més. El Sr. Bosch li va recordar que ha de retallar 26 milions d'euros.

Per tant, tenim un escenari que és què feim amb Son Dureta, què farem a Son Dureta?, i és clar, vostès són com l'arc de Sant Martí, n'hem sentit de tot color. "Ho vendrem", deia el Sr. Aguiló i, de fet, al pla d'ajustament de l'estiu de l'any 2011 es deia "*Enajenación del edificio de Son Dureta*". "Hi drem la conselleria", va dir la Sra. Castro, i en una mateixa interpel·lació la consellera deia que pensava utilitzar Son Dureta, que ho planificava i que seria al pressupost del 2013. Després va dir que alguna planta del maternoinfantil, fins i tot en una reunió el vicepresident Aguiló i el Sr. Sansaloni varen dir que hi havia entre 4 i 6 milions que no estaven compromesos i que tal vegada el vicepresident deixava que s'invertissin, però per descomptat la Sra. Palau se'n du el premi perquè va dir que el projecte estava molt avançat i que en menys de tres mesos el presentarien. No hi ha com tenir confiança cega com té la Sra.

Palau, han passat quatre mesos i ningú no ha vist el document. També deia que licitaria l'obra el primer trimestre de l'any 2013 i que l'execució duraria sis mesos; supòs, Sr. Mesquida, que, d'aquestes afirmacions de la Sra. Diputada, no n'hem de fer gaire cas.

Vostè ara arriba i a la interpel·lació de fa quinze dies li puc comentar que més d'un ens vàrem sentir astorat per les paraules del conseller. Va dir que Son Dureta no es pot vendre, i ja ho sabíem!, ja ho sabem, Son Dureta és propietat de la Tresoreria de la Seguretat Social i per tant, ningú no pot vendre una cosa que no és seva, però també sabem que el Govern del Partit Popular no vol donar compliment a la disposició addicional trenta-vuitena que parla del patrimoni de la Seguretat Social, és a la Llei 27/2011, sobre *actualización, adecuación y modernización del Sistema de la Seguridad Social*, això és de l'any passat.

La ministra dia 8 de febrer va dir, perquè ja era data de compliment dels sis mesos dels quals parlava la disposició, que decidí congelar el traspàs a la comunitat autònoma de tots aquells hospitals que són propietat de la Seguretat Social. Idò ja ho sabem, no podem vendre el que no és nostre, aquest hospital és d'un altre i ja sabem els deures, Sr. Mesquida: presentar un projecte sociosanitari i sanitari i convèncer la Seguretat Social, la Tresoreria, que aquest hospital, aquest espai té una utilitat en aquest sentit per a la nostra comunitat autònoma. A més, ho tenen fàcil, vostès governen a Madrid i, per tant, els han de deixar continuar fent ús d'aquest edifici.

Es va dir que no se sabia què farien a Son Dureta. La Sra. Palau ho tenia molt clar, ara vostè diu que a partir de gener de 2013 hi posarà tot el seu coratge. La conclusió que en trec és que no figurarà als pressuposts del 2013 i a partir del 2013 en començaran a parlar.

També ens va dir que vostè no té cap pressa, discurs absolutament decebedor, Sr. Mesquida, quinze mesos de govern del Partit Popular i estam així, sense cap paper, amb unes paraules buides i sense cap proposta raonada i seriosa. Estic convençut -i ho vaig dir aquí- que l'antic hospital Son Dureta és una necessitat per a la nostra comunitat i és una excel·lent oportunitat, entre altres coses per guanyar en eficiència. Sabem quines són les necessitats, ens hem de plantejar els objectius, de quina manera ho finançam i de quin projecte concret parlam. Fa quinze mesos que tenen l'obligació de liderar el projecte, de definir necessitats i objectius. Podem dir avui que res de res, com deia vostè fa quinze dies, Sr. Mesquida, "l'anàlisi per arribar a la paràlisi".

Manifestam que estam d'acord en els punts que ha presentat a la moció el PSM-Iniciativa Verds-Entesa i Més per Menorca i hi donarem suport. Hem afegit una petita esmena de modificació al primer punt, que pensam que la millora perquè hi inclouríem les persones amb malalties cròniques i puntualitzaria correctament "per a les persones amb un diagnòstic de malaltia mental crònica".

I hi presentem quatre esmenes d'addició perquè pensam que després de quinze mesos de gestió del PP són necessàries: una és manifestar el compromís del Govern per desenvolupar l'estratègia de malalties cròniques; una altra és el desenvolupament del pla d'accions sanitàries de l'àmbit de l'ib-salut, que no està derogat; i que no es tanquin ara aquests dos hospitals, el Joan March i l'Hospital General; i una quarta esmena d'addició perquè el Govern treballi per aconseguir que l'Hospital Son Dureta tenguí un projecte d'adequació i rehabilitació amb un caire sanitari i sociosanitari.

Necessitats en tenim, només necessitam treball, capacitat engrescadora i definir un projecte realista en el moment actual i futur que hi ha darrere la cantonada. Negociacions per mantenir aquest caire assistencial de l'edifici de Son Dureta, això només ho pot fer el Govern.

Per tant, Sr. Mesquida, treballi per presentar un projecte, actüi, ja li ha dit la societat el que necessita i el que vol, també els sindicats per cert. Després els ciutadans decidiran.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari Popular i per defensar l'esmena presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 7164/12 té la paraula la Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Salut, la Sra. Palau una vegada més explicarà la postura del nostre grup defensant i confiant en l'acció d'aquest govern.

Respecte del punt 1 de la seva moció, on sol·liciten que el Parlament constati la necessitat de crear nous recursos sociosanitaris a la comunitat dirigits a les persones amb discapacitat, a les persones majors amb dependència i especialment per a les persones amb diagnòstic de salut mental, el nostre grup hi votarà a favor perquè tant el Grup Parlamentari Popular com el Govern són plenament conscients que existeix una mancança d'espais sociosanitaris en les nostres illes i que les necessitats d'aquests espais s'aniran incrementant progressivament per diferents motius.

Per l'aprovació de la Llei de dependència s'ha establert un nou dret universal de protecció davant situacions de dependència que obliga les administracions a actuar i a cobrir aquests drets dels ciutadans. La demanda d'atenció per a les persones en situació de dependència ha augmentat i ho continuarà fent perquè la població es troba en procés d'envelliment per l'increment de les taxes de supervivència gràcies als avanços de la medicina i també pels canvis de models de família i la incorporació de la dona al món laboral. Amb aquest escenari, amb aquestes transformacions socials i normatives és fonamental i de cada vegada més necessari disposar d'un bon nivell d'assistència i millorar els recursos assistencials a la nostra comunitat autònoma. Aquest govern n'és conscient. Es treballa en aquest sentit i les iniciatives no tardaran a donar-se a conèixer. Es treballa per poder generalitzar l'accés als recursos assistencials, es planifica per donar majors garanties als ciutadans, que tendran aquests serveis públics al

seu abast quan ho necessitin, quan ells o les seves famílies estiguin en situació de dependència.

Respecte del punt 2, el nostre grup ha presentat una esmena que no canvia molt el sentit de la seva redacció, i quedaria així: "El Parlament insta el Govern de les Illes a presentar el més aviat possible al Parlament un pla de viabilitat per convertir l'antic complex hospitalari de Son Dureta en un complex sociosanitari amb la pertinent negociació amb les parts implicades".

El Partit Popular sempre ha manifestat el seu acord a reconvertir Son Dureta en un espai sociosanitari per poder donar cobertura a una necessitat social que té la nostra comunitat. Com ja s'ha dit ho portàvem al programa electoral i no hem canviat d'idea. El que no s'ha definit és si serà necessari emprar tot l'espai del complex, com vostès diuen, o només una part, ja que el complex té més de 70.000 metres quadrats i segurament no és necessari destinar-los tots a aquest ús concret. De fet, el Govern fins ara només ha parlat de reformar l'antic maternoinfantil ja que possiblement seria suficient per cobrir la demanda que ara tenim. Vostès sembla que no, que volen tot l'edifici. Com sempre, de paraula fan molta feina, llàstima que quan governen no els ret tant. Molts d'estudis i molts de projectes a la premsa, però en el món real el que ens queda són inversions invisibles i silencioses i tenim un exemple molt clar, parlant de tema sociosanitari, que és l'hospital Verge del Toro de Menorca que es va tancar l'any 2007 i que en quatre anys ningú no se'n va recordar, ara sí que se'n recorden cada dia, però durant la passada legislatura ningú no se'n va recordar més d'aquest hospital.

A l'ib-salut hi ha un grup de treball que fa feina per definir de quina manera es durà a terme el traspass i la reconversió de Son Dureta. El conseller va manifestar a la interpel·lació de l'altre dia que encara no ha pres cap decisió respecte d'això, però que tan prest com ho tenguí clar es faran públiques les seves decisions.

Aquest és un tema estretament relacionat amb el tancament o no dels hospital Joan March i la Sang i la conselleria està fent tots els estudis econòmics i tots els esforços per mantenir oberts aquests dos centres des de la màxima eficiència. Tan aviat com es pugui es retransmetran comptes d'aquestes decisions. Tant un tema com en l'altre... són qüestions molt importants pel futur sanitari de Mallorca i també cal que tenguem en compte la viabilitat econòmica d'aquests projectes.

Per això, creim adient donar un marge de temps necessari a un nou conseller que encara no porta tres mesos al seu càrrec perquè pugui analitzar-ho tot bé i trobar la millor solució per al futur de Son Dureta i per al futur d'aquests dos hospitals que de moment estan en funcionament.

Com deim, la viabilitat econòmica és un aspecte decisiu, ara ja no es treballa damunt el deute com en èpoques passades ni les circumstàncies ni el dèficit ens ho permeten, ara es treballa amb el convenciment que les coses s'han de pagar, que no es poden deixar els proveïdors tirats i tot això obliga la conselleria i obliga l'ib-salut a fer molts de números i fer-los quadrar. No volem una altra legislatura amb més de 1.000 milions de dèficit.

Ja sabem que per a vostès, l'aspecte econòmic, no cal tenir-lo en compte, vostès creuen que és possible governar sense calculadora i que això de la crisi només és una estratègia -diuen- de la dreta per canviar el model sanitari i afavorir no sé a qui. Tal vegada seria el moment que anassin a visitar els seus companys de govern d'Andalusia, potser parlar amb ells els ajudaria a comprendre moltes coses que ara, des d'aquesta oposició utòpica i demagògica que fan, sembla que no volen entendre.

Però sí, la disponibilitat econòmica és una qüestió important i el Govern executarà la remodelació de Son Dureta per fer-ne l'espai sociosanitari que Mallorca necessita, quan ho pugui fer, com ho pugui fer, ni abans ni després, quan es pugui.

Respecte de la qüestió del temps, voldria aclarir al Sr. Thomàs que tant ha fet per la sostenibilitat de la sanitat pública d'aquesta comunitat -que tant ha fet- en una entrevista al final de la passada legislatura va deixar escrit, li preguntaven sobre Son Dureta i va dir: *"Son Dureta se va a convertir en un gran equipamiento básicamente socio-sanitario, sí sabemos que no se necesitarán los 73.000 metros cuadrados que están contruidos en estos momentos"*, es veu que llavors no li feien falta, ara sembla que sí, i continua *"Es un proyecto que queremos que quede dibujado en esta legislatura -es referia a l'anterior -pero que será para desarrollar en la próxima, primero usos, luego rehabilitación, obra nueva, un proceso que se ha de plantear al menos para tres años"*.

Bé, nosaltres només portam quinze mesos, com vostès diuen, encara ens queda... amb el marge que vostè posava, encara ens queda temps. És clar que una cosa és el que es diu quan un governa i llavors el que es diu des de l'oposició.

Respecte del punt tercer, hi votarem en contra. Vostès insten el Govern de les Illes a descartar la possibilitat de la venda parcial o total de Son Dureta, diuen "tal com es va anunciar pel vicepresident econòmic i l'exconsellera de Salut". Jo repetiré una vegada més que Son Dureta és un edifici propietat de la Tresoreria de la Seguretat Social i que la ministra Fátima Bañez ha assegurat que el traspàs dels béns de la Seguretat Social a les comunitats autònomes quedava de moment congelat i que serà a principis del 2013 quan s'iniciïn les converses per establir els mecanismes de cessió d'aquests edificis a les comunitats autònomes. En conseqüència una vegada més els direm que el Govern no pot decidir sobre la venda o no venda d'un bé que no és seu i que durant el 2012 no hi ha cap possibilitat que sigui seu i que aquest traspàs encara és una qüestió que està pendent de negociar el 2013.

Per tant, aquest tercer punt que es proposa a la moció trobam que no té gaire sentit i que és una mica absurd, però, Sra. Santiago, si a vostè li fa molta il·lusió que el Parlament es pronunciï sobre aquesta qüestió, li recoman que la guardi a la gelera i quan aquest edifici sigui titularitat del Govern de les Illes Balears, ho torni a proposar perquè sempre estam amb aquesta venda d'una cosa que no tenim, per tant, ... crec que és una proposta una mica fora de lloc.

En resum, el Govern de les Illes Balears, la Conselleria de Salut i l'ib-salut saben perfectament que a les nostres illes hi ha una mancança d'espais sociosanitaris i que la demanda anirà creixent progressivament i que aquest és el millor ús que es pot donar a l'antic hospital de Son Dureta, per això es fa feina per implementar els recursos sociosanitaris i donar cobertura a aquesta demanda. I aquesta feina intensa no es torbarà a donar els seus fruits que, en qualsevol cas, no dubtam que seran molt superiors als que vam veure la passada legislatura en matèria sociosanitària que, a part de destrossar els quiròfans nous de l'Hospital de La Sang a martellades, ja sé que els sap greu, però va ser així, perquè les fotos ho demostren, i a més de pagar alguns estudis, que llavors varen ser guardats en el calaix i que no es varen fer servir per a res, doncs no hi ha molta cosa més a destacar.

Vostès no passaran a la història per haver incrementat els recursos sociosanitaris d'aquesta comunitat, vostès passaran a la història per haver construït un hospital amb una desviació pressupostària no justificada superior als 280 milions d'euros i per haver deixat a l'ib-salut un forat de quasi 900 milions d'euros.

Sr. Conseller de Salut, no serà gaire difícil deixar un balanç més positiu que el dels seus predecessors. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. I agrair als dos grups parlamentaris el suport al primer punt, que el Parlament constata la necessitat de crear nous recursos, el contrari seria una manca d'anàlisi, crec que molt greu per part d'aquest parlament. Possiblement a l'hora de concretar variarem la quantia amb el perfil dels recursos que són més necessaris o més prioritaris, però en tot cas està bé que el Parlament constati aquesta necessitat.

En relació amb el segon punt, tenim l'esmena del Partit Popular que no la podem acceptar, Sra. Palau, no la podem acceptar perquè una moció molt semblant es va votar el mes de febrer i en aquest cas era un punt del Partit Socialista i el Partit Socialista va acceptar retirar la paraula "tres mesos" per "quan sigui possible", doncs de febrer a setembre encara no tenim cap document. Però no és que no tinguem cap document, és que el Sr. Conseller diu que no sap el que ha de fer i el que tenim és tota una sèrie d'informacions que el Partit Popular, a través de diverses persones, pertanyents al Partit Popular, en aquest cas de la consellera Castro, ens deia el setembre del 2011 que ja s'estava estudiant la situació tècnica i legal de les infraestructures i les instal·lacions per fer una proposta, setembre del 2011. Som al setembre del 2012 i encara no sabem quina és la proposta del Partit Popular, no del Partit Popular, del Govern d'aquestes illes.

Per tant, no podem acceptar la seva proposta que quan li vagi bé al Govern, el Parlament li ha de dir al Govern què és prioritari i què no és prioritari a una comunitat, no ha de ser el Govern que dicti al Parlament això és prioritari o no és prioritari, som nosaltres, que tenim aquí la sobirania, que diu al conseller, en aquest cas, això és prioritari per a la nostra comunitat autònoma, li dediqui temps i en dos mesos faci acomplir el programa electoral que totes aquestes persones que avui representem els ciutadans vàrem defensar en campanya electoral, no quan a ells els vagi bé, ara el Parlament sobirà diu al Govern: és prioritari. I vostès no ho volen dir, vostès consideren que el Parlament s'ha d'adaptar a l'agenda del Govern.

El tema sociosanitari reconeixem que efectivament és necessari, són llocs de feina, per tant quin problema hi ha perquè no li dediquin aquesta prioritat? No ho sabem, simplement que no es va fer. A no ser que vulguin presentar-ho tres mesos abans de les eleccions del 2014, que pot estar dins les càbales de qualcú, però nosaltres pensam que no. Podem esperar, perquè el conseller ens va dir al cap d'un mes, al cap de dos mesos, bé, doncs en lloc, si vol, de dos mesos, posam quatre mesos, però ara en aquest moment segur que cada conselleria està debatent els pressuposts del 2013; qualche cosa voldrà fer el conseller dins el 2013 en el sociosanitari. Per tant, que ho presentin més o manco quan estiguin els pressuposts està dins el correcte.

En relació amb els punts del Partit Socialista, li acceptaríem el quart punt si el podem integrar dins el punt 2, més o manco vendria a dir, es vendria a integrar dins el punt 2 que, quan després de dir "un pla de viabilitat per convertir l'antic complex sanitari de Son Dureta en un complex sociosanitari que incorpori l'Estratègia d'atenció a les malalties cròniques". I l'altra esmena que vostè ha presentat per modificar el primer punt, que el seu punt 4 l'afegiríem al punt 2.

El punt 5 també el podem incorporar sense cap problema.

El punt 6, nosaltres hi estam d'acord i el podríem també votar a favor, en el sentit que pensam que a un moment determinat quant l'espai de Son Dureta sigui absolutament configurat, si els hospitals General i Joan March es traslladen no és un tancament, en aquest sentit sí que ho podríem acceptar. Vull dir, entenem que dins l'espai sociosanitari de Son Dureta hi pot haver el trasllat, no el tancament dels hospitals Joan March i de l'hospital General, perquè no es rompen equips, no es romp (...) del Govern de les Illes Balears. Perquè en principi està en vigor aquesta llei que estableix que l'1 de gener els complexos, no d'aquesta comunitat autònoma, de totes les comunitats autònomes, passarien a ser titularitat de cada una de les comunitats autònomes amb un decret. I efectivament hi ha hagut unes expressions per part de la consellera, de la ministra en aquest cas, però que no s'han concretat en cap modificació, i per tant sí que nosaltres volem, en tot cas, que s'especifiqui això.

No podem estar d'acord amb la Sra. Palau que això no és el moment, perquè aquesta interpel·lació o aquesta moció, aquest punt de la moció, el nostre punt 3 és per a tota la legislatura, no té data de caducitat, a no ser que un altre grup parlamentari en presenti una altra, però nosaltres no volem que aquest Parlament digui al Govern que no pot vendre Son Dureta durant aquesta legislatura, no tenim perquè ficar-la a cap gelera, sinó que no volem que es vengui. Perquè qui va aixecar la llebre que això podria ser una possibilitat va ser el Sr. Vicepresident Econòmic, no va ser cap diputada del nostre grup parlamentari, cap diputada, i ara la Sra. Palau no m'escolta, però no va ser cap diputada, o diputat, del nostre grup parlamentari que va dir que Son Dureta es podia vendre, va ser el Sr. Vicepresident. No, no, ell va ser, va ser el Sr. Vicepresident, li digui a ell, tot això que m'ha contat a mi l'hi conti a ell; ell va dir públicament a una roda de premsa que, com que necessitaven liquiditat en aquesta comunitat autònoma, Son Dureta seria una possible banda; va ser ell, fins ara ningú no n'havia parlat de vendre.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, vagi acabant, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Per tant, nosaltres mantenim aquest punt i que el Parlament es manifesti si vol vendre Son Dureta o no vol vendre Son Dureta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, gràcies, Sr. President. Demanaria un recés de dos minuts, perquè s'han acceptat moltes esmenes del PSOE i no tenim clara la votació del Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Els sembla bé a vostès? Demanen un recés de dos minuts.

Doncs, d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sra. Santiago, si és tan amable i ens vol informar a tota la cambra com ha anat aquesta negociació.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bé, a veure si no m'equivoc. Bé, sembla que el punt 1 seria aprovat per tots els grups parlamentaris.

El punt 2 es modifica amb una part del punt 4 que ha presentat el Partit Socialista i després de "Son Dureta en un complex sociosanitari", s'hi hauria d'incorporar la frase: "que incorpori l'Estratègia d'atenció a les malalties cròniques".

EL SR. PRESIDENT:

Això és el punt?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Això és el punt 2, que incorporaria el punt 4.

El punt 3 es manté tal com nosaltres l'hem defensat i ja cada grup parlamentari votarà.

S'incorpora el punt 5 del Partit Socialista, el punt 5 de la seva esmena.

S'incorpora el punt 6, també de l'esmena del Partit Socialista.

S'incorpora el punt 7 del Partit Socialista, amb una frase al final que digui "en el cas que l'1 de gener del 2013 el complex no sigui titularitat del Govern de les Illes Balears".

I després, el punt 1, bé, que serà votat també per tothom, s'incorpora ...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

No, no, vosaltres ho modifiqueu: "Les persones amb malalties cròniques, principalment per a les persones amb diagnòstic de malaltia crònica"; després del "diagnòstic de salut mental" "diagnòstic de malaltia mental crònica", o sigui, seria substituir "les persones amb diagnòstic de salut mental" per "les persones amb malalties cròniques i especialment per a les persones amb diagnòstic de malaltia mental crònica".

EL SR. PRESIDENT:

Ara, sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, nosaltres demanaríem votació separada, si podríem votar conjuntament els punts 1, 5 i 7.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, a veure ...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

I després del punt 2 ...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, perquè parlem de les esmenes del Grup Socialista.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Tot conjunt, el que ha dit la Sra. Santiago.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, però és que jo li deia com ho he entès, a veure si anam bé. El punt 1, que sembla que hi ha consens, hi ha una modificació, que ha explicat la Sra. Santiago, punt 1, que sembla que hi ha unanimitat.

El punt 2 es modifica perquè s'incorpora el punt 4 del Partit Socialista. No és així?

El punt 3, també s'incorporen els punts 5 i 6 del Grup Socialista ...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

El punt 3 es manté.

EL SR. PRESIDENT:

El punt 3 es manté.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

I s'incorporaria en aquest cas els punts 5, 6 i 7, i el 7 amb modificacions.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, sí, però van inclosos dins el punt 3.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

No, seria punt 4, punt 5 i punt 6.

EL SR. PRESIDENT:

Ah! I el punt 4 hi aniria?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

El punt 4 seria el punt 5 del PSOE.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

El punt 5 seria el punt 6 del PSOE.

I el punt 6 seria el punt 7 del PSOE.

EL SR. PRESIDENT:

Ara anam! Sí, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, demanaria al Sr. President que abans de dir que hi ha unanimitat a un punt, deixàs que els diputats no adscrits també es manifestassin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Li deman totes les disculpes d'aquest món. Encara no hi estam habituats, però té tota la raó. Li deman disculpes. Per tant, vostès ja sabrem a l'hora de la votació el que decideixin.

Bé, sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí. Llavors, si hi ha sis punts a la moció, n'hi ha sis, nosaltres votaríem a favor l'1, el 4 i el 6.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò ara els sembla bé que passem a votar el punt 1, el punt 4 i el punt 6?

Passam a votar. Votam.

59 vots a favor; cap en contra; cap abstenció.

Els sembla bé que votem, també conjuntament, els punts 2, 3 i 5? Va bé?

Passam a votar. Votam.

25 vots a favor; 34 en contra; cap abstenció.

IV. Compareixença del vicepresident Econòmic, de promoció empresarial i d'ocupació, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3743/11, relativa a inici de les obres del Parc Bit de Menorca, aprovada a la sessió plenària de dia 25 d'octubre del 2011 (escrit RGE núm. 6683/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

A continuació, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3743/11, relativa a inici de les obres del Parc Bit de Menorca, aprovada a la sessió plenària del dia 25 d'octubre del 2011. Escrit RGE núm. 6683/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A la sessió plenària del passat 25 d'octubre, aquest parlament, per unanimitat de tots els seus membres, aprovava el següent acord, que llegeix textualment: "Instar el Govern de les Illes Balears i en especial la Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació a prioritzar la construcció del Centre Bit Menorca, a fi que s'adjudiquin les obres de forma immediata, que puguin començar el més aviat possible, com més aviat millor".

Un acord, insisto, unànime, pres pel Parlament de les Illes Balears, la institució on resideix la sobirania del poble d'aquestes illes, un acord que no va ser exclusiu d'aquesta cambra, sinó que en el Consell de Menorca, per unanimitat, i a l'Ajuntament d'Alaior, també per unanimitat, exigiren el començament immediat de les obres del Parc Bit de Menorca. Acords institucionals unànimes que se sumaven a la reclamació feta per part de l'empresariat menorquí, joves empresaris, CAEB i PIME, els quals i mitjançant la presentació d'un manifest públic, fet poc habitual en el món empresarial, i que permet mesurar en certa manera el nivell de disgust existent, exigien en aquest manifest amb prou contundència, també al Govern de les Illes Balears, l'inici de les obres.

El projecte del Parc Bit, com a constatació que a Menorca sencera es treballava en la mateixa direcció per aconseguir un objectiu comú. I estava justificada aquesta petició feta des dels àmbits econòmics institucionals? La resposta crec que no pot ser més clara i és rotundament sí. I ho és bàsicament per dos motius: el primer, perquè aquest era un projecte llargament treballat i consensuat per tota la societat menorquina i les seves institucions, les quals pretenien fer d'aquest projecte una veritable punta de llança encaminada a lluitar contra la pèrdua de la competitivitat de l'economia local. Mentre perseguia retenir la gent més preparada, els cervells més privilegiats i amb més iniciativa. I per açò a Menorca i a les Illes Balears tothom es va posar a fer feina en aquest projecte, per fer-lo possible. I ho vull recordar expressament perquè tothom ha complert, tothom menys un.

Han complert els empresaris cedint gratuïtament el terreny on s'havia de construir el parc tecnològic. Va complir la Universitat aportant el seu coneixement. Va complir el Parc BIT com a tutor d'un nou entramat de nous emprenedors. Va complir fins a l'inici d'aquesta legislatura, l'administració pública, Ajuntament d'Alaior, Consell de Menorca, Govern autonòmic i de l'Estat, fent-se càrrec de la coordinació del projecte i assumint el cost de les obres, un projecte molt pensat, molt meditat, molt preparat en una comissió específica per crear contingut, tal com ho constata el fet que hi havia ja catorze empreses ja en aquell moment, esperant la constitució de la creació del Parc BIT, per directament poder-s'hi inscriure.

El segon motiu pel qual s'han d'adjudicar aquestes obres i s'havien de fer de manera immediata, és que aquest projecte no només havia seguit tots els tràmits administratius necessaris, que són molts, comptant amb el vistiplau de totes les administracions competents, sinó que comptava també amb la dotació pressupostària necessària per executar-lo. Tal com ho va admetre el mateix vicepresident econòmic en aquesta mateixa cambra el passat 27 de setembre de 2011. Deia que ho teníem

tot, convenis signats, projecte redactat, autoritzacions municipals, insulars i autonòmiques, doblers ingressats per part de l'Estat al Govern de les Illes Balears, procés d'adjudicació de les obres en marxa per part del govern autonòmic, amb els corresponents informes d'Intervenció. Només hi faltava resoldre el concurs, decidir l'empresa que havia d'adjudicar les obres, en el moment en què el Partit Popular va accedir al Govern. Una sola passa molt senzilla, únicament tècnica, convocar el tribunal per resoldre el concurs i les obres ja podien començar.

Però va arribar el vicepresident econòmic, que no creu, ni veu més enllà d'una xifra de dèficit que ha acceptat complir, com si d'un dogma de fe es tractés, per estricta convicció ideològica, sense tenir en compte res més, sense tenir en compte ni les conseqüències que té sobre les persones, ni sobre les empreses, ni tan sols sobre l'economia. Va arribar -deia- el vicepresident econòmic i va aturar l'últim tràmit formal que hi faltava, ho va fer de manera unilateral, sense encomanar-se a ningú, sense escoltar ningú. Va decidir que el Parc BIT de Menorca no era important per a ell i que la resta ens havíem d'aguantar per molts de perjudicis que generés a la gent.

I clar, davant d'aquesta actitud la gent es va rebotar, la gent es va sublevar. Fins a l'extrem que en aquesta mateixa cambra, totes les forces polítiques, totes, conscients dels perjudicis que suposava la seva caparrotada, li van dir que no. Aquest plenari on hi resideix la sobirania dels ciutadans de les Illes Balears, on hi ha assegut el president del govern autonòmic i diputat, on hi ha assegut el president del Consell de Menorca i diputat, on hi ha asseguda l'alcaldeessa d'Alaior i diputada i tota la resta d'honorables diputades i diputats, li van dir que vostè no podia fer el que volgués, que vostè no podia anar per lliure, que vostè havia d'adjudicar les obres de manera immediata, que no estava bé açò de prendre decisions unilaterals. I vostè, des de la més absoluta falta de respecte cap als diputats que conformen aquest parlament, des de la més absoluta falta de respecte cap als consellers i president del Consell de Menorca, des de la més absoluta falta de respecte cap als regidors i batlessa de l'Ajuntament d'Alaior, que reclamaven l'inici immediat de les obres, ara fa onze anys, han decidit ignorar-ho tot durant aquest temps. I açò, Sr. Vicepresident Econòmic, nosaltres ho considerem una vergonya i una falta de respecte al Parlament de les Illes Balears, una falta de respecte al Consell de Menorca, una falta de respecte a l'Ajuntament d'Alaior i una falta de respecte a tota la ciutadania i a l'empresariat de Menorca.

Vostè ha decidit pel seu compte deixar passar el temps, posant en perill els esforços fets per moltíssima gent durant moltíssim temps i posant en perill les il·lusions i les expectatives d'una economia que està passant per greus dificultats. Onze mesos des que s'acordava l'inici immediat de les obres i més de quinze mesos després que finalitzés el termini perquè les empreses poguessin presentar ofertes, més d'un any, on el temps passa i on l'administració, val la pena recordar-ho, hi té responsabilitats.

Què ha succeït, Sr. Vicepresident Econòmic, amb les garanties provisionals posades pels licitadors? Són conscients que tant de temps demorant l'obertura de les ofertes econòmiques implica el pagament d'interessos de les fiances dipositades per les empreses constructores que es van presentar? Quin sobrecost econòmic tindrà açò per al Govern de les Illes Balears? Ho tenen quantificat? Quina és la seva quantitat? L'estan pagant? L'han pagada? Esper que pugui respondre, Sr. Vicepresident, a aquestes preguntes.

Però açò no acaba aquí. Vostè dins la seva estratègia d'enredar consell i ajuntament, va assegurar que faria a més a més un estudi de necessitats lligades a les demandes del Parc BIT i així ho enredava. I d'açò ningú més n'ha sabut res. Qui l'ha fet aquest estudi? Quins són els seus resultats? Quines han estat les principals demandes a l'empresariat menorquí? O va ser tot forn de formatjades per poder sortir del pas enmig d'una reunió complicada i ho ha resolt amb quatre telefonades?

Certament, aquesta és una curiosa manera que té el Govern de les Illes Balears de transmetre confiança. Ja que ho fa des de la incertesa, la ineficàcia i l'obscurantisme. Durant tots aquests mesos vostè ha tingut el mandat del Parlament d'adjudicar de manera immediata les obres del Parc BIT, un any, Sr. Vicepresident, i ni una explicació, ni un comentari a les forces polítiques en representació parlamentària per explicar la situació, les dificultats, les voluntats, el silenci més absolut per part del Govern en un tema allà on des de l'oposició hem demostrat una especial sensibilitat. Un exemple més segurament del respecte i la consideració que li mereix a vostè aquesta cambra.

Acab, Sr. President. Explicava a l'inici de la meua intervenció que quan l'empresariat menorquí va ser coneixedor de la voluntat de retardar l'inici de les obres del Parc BIT, immediatament van fer públic un manifest reclamant el començament de les obres. De la seva argumentació en voldria destacar dos arguments, dues afirmacions que compartiria amb vostè, Sr. Vicepresident. La primera afirmació és que, i així ho remarca molt clar el manifest, que estableix que el Parc BIT és una infraestructura clau per a l'economia de Menorca. Hi estam tots d'acord. I jo aquí hi afegiria, i molt més enmig d'una duríssima crisi econòmica de la qual hauríem d'haver après que les receptes del passat no poden ser la solució dels problemes del futur; de la qual hauríem d'haver après que la fórmula per guanyar competitivitat en territoris insulars altament terciaritzats, no la trobarem com vostès pretenen impulsant polítiques econòmiques regressives, que l'únic que aconsegueixen és devaluar encara molt més la mà d'obra, perquè açò acaba debilitant la qualitat del producte final i ens porta directament pel camí de disminuir productivitat, sinó que precisament, per argumentar i augmentar la productivitat, per esdevenir més competitius, l'aposta per la innovació, la tecnologia i per una altra manera de fer, es converteixin en una eina clau i més en una illa que sap que el seu creixement si vol que sigui sòlid i durador, ha d'estar sustentat molt més en el concepte de la qualitat que el de la quantitat. Aquesta era la primera afirmació.

La segona que també vull compartir amb vostè, és l'afirmació que recalrava el manifest, on deia que el Parc BIT es tracta d'una inversió cent per cent coherent amb els principis que vostès pregonaven a l'inici de legislatura. I jo hi afegiria, i com han canviat les coses en un any! Tot el discurs fet per vostès en el principi d'aquesta legislatura, a favor de l'emprenedoria, de la iniciativa empresarial i quan més temps passa, més buit i més fals sona aquest discurs. Sap per què? Perquè en absolut es correspon el que prediquen amb el que practiquen. A mesura que aquest govern va prenent decisions, més augmenta la distància entre allò que diuen i allò que fan, i açò és letal. Han donat l'esquena als emprenedors, després de prometre-los una llei d'emprenedoria que finalment ha acabat buida de contingut. Han donat l'esquena a les empreses exportadores amb vocació internacional, després de retirar-los el suport que el Govern tradicionalment havia atorgat als que estaven disposats a obrir nous mercats. I ara han decidit paraitzar, quan ja tenen els ingressos dels diners per part de l'Estat, un projecte que havia permès aglutinar tota una illa i que representava una oportunitat per a aquella gent que amb molt iniciativa i brillants idees necessitava d'espais idonis per desenvolupar els seus projectes empresarials.

I aquest, Sr. Vicepresident Econòmic, no pot ser mai el camí. Crec que encara tenen l'oportunitat que el seu discurs recuperi coherència, de què conjuguin el que diuen amb el que fan, el que prediquen amb el que practiquen. Adjudiquin de manera immediata les obres del Parc BIT, facin-ho per als emprenedors, per al sector industrial menorquí, per a l'economia i per a la gent que reclama recobrar la confiança envers les institucions. Compleixi, Sr. Vicepresident Econòmic, la paraula que amb el vot van manifestar la Sra. Sugrañes, el Sr. Tadeo i el Sr. Bauzá en aquesta mateixa cambra ara fa nou mesos. No els traeixi, els ciutadans no s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Sr. Vicepresident, vostè té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Senyories, Sr. President. Sr. Pons, el primer que m'ha vengut al cap és que sempre he pensat que tenir un càrrec públic de responsabilitat a un govern, comporta un procés d'aprenentatge molt gros, però la veritat és que amb la seva exposició d'avui ho he dubtat del tot. He dubtat que vostè hagi après realment el que està passant, perquè la seva argumentació semblava com si aquests quatre anys darrers de legislatura no haguessin significat res. Semblava com si vostè mai no hagués tengut una responsabilitat important, president del Consell de Menorca. Semblava com si la realitat econòmica que estam vivint dia a dia no tengués cap efecte damunt la seva forma de pensar.

Vostè sap perfectament que començar obres, començar projectes sense comptar amb el finançament adequat és un problema i és un problema perquè es deixa de pagar i el finançament adequat no hi és perquè vostè, el seu govern, el govern del pacte, el va dedicar a altres activitats, a altres despeses, a altres pagaments...

(Alguns aplaudiments)

Aquella gestió ens ha dut a aquesta situació. Vostè va ser president d'una illa, d'un consell insular que ha presentat taxes deficitaries quant a activitat econòmica durant tot el trajecte que vostès han comandat i que es capgirarà en el futur. I això segurament té a veure amb aquesta forma de pensar, aquesta forma de dir tirem cap endavant, sense importar què passarà després, sense pensar què passarà l'any que ve, sense importar què passarà el mes que ve. Això no és possible, hem de pensar molt bé què volem fer, hem de tenir una trajectòria, hem de tenir una estratègia. I aquesta estratègia ha de passar necessàriament perquè l'economia sigui sòlida, no depengui dels proveïdors, no depengui que aquelles persones que treballen per al Govern deixin de cobrar. I això és el que estava passant en aquella situació. Pens que el Partit Socialista necessita una profunda renovació, sincerament, una profunda renovació, perquè de qualque manera hi ha elements que han de fer reflexionar, hi ha elements que han de fer canviar, hi ha elements que han de fer veure les coses d'una forma diferent.

El Parlament va aprovar aquella moció i és important i el Partit Popular hi va estar d'acord, perquè efectivament volem que hi hagi un centre BIT a Alaior, volem que hi hagi aquesta inversió, però la volem fer en condicions de seguretat, la volem fer en condicions que tothom pugui cobrar quan arribi el moment, la volem fer en condicions que realment sigui viable des de qualsevol punt de vista, no com a conseqüència d'una decisió determinada en un moment determinat, improvisada i que mancada de tota planificació. Planificar significa ser capaç de fer pagaments. Planificar significa ser capaç de tirar cap endavant una comunitat autònoma, significa que totes les nòmines es puguin pagar, significa que totes les factures es puguin pagar. I això passa per fer un esforç inicial d'equilibri de comptes públics. I ben igual que ha passat amb altres obres que vostès varen comprometre i que han quedat a l'aire, que han quedat sense poder continuar, volem que aquestes puguin tirar endavant sempre que sigui possible. I això passa per un principi, primer hem d'arreglar els comptes públics i després podrem fer front a totes les necessitats que considerem oportunes.

I ja li dic, aquest govern no ha dit que no en cap moment al Parc BIT de Menorca ni a l'activitat que això pot suposar, de cap manera no ho ha dit! Tot el contrari, s'ha reunit amb els empresaris, ha fet enquestes de funcionament, s'ha preocupat de quins serien els costos del dia a dia d'aquest centre per trobar les solucions adients, però de cap manera no s'arriscarà a una aventura que suposarà més maldecaps per a tots, més dificultats per a tots i més manca de futur per a tots.

Totes les inversions estatutàries que vostès varen comprometre, que els doblers varen arribar i que vostès varen desviar, vostès varen desviar cap a altres pagaments, tenen un procés de maduració en aquest moment, un procés de negociació amb els finançadors, en aquest cas el Govern de l'Estat. I a partir d'aquí es prendran les decisions oportunes, a partir d'aquí s'iniciaran les obres que realment es puguin iniciar, a partir d'aquí es faran les feines que s'han de fer, no abans. La seguretat, la solidesa, el compromís, la capacitat de fer front al dia a dia, són valors que sembla que per a vostè no signifiquin res. Sembla que signifiquen només desitjos, només tirar cap endavant a veure què passa? Realment crec que estan molt equivocats, realment tenim un problema seriós quan l'oposició fa aquest tipus de propostes.

I ja dic, entenc que hi ha d'haver una prioritat a l'hora de fer una inversió a Alaior i a Menorca, entenc que hi ha d'haver aquesta prioritat. Però aquesta prioritat s'ha de fer només quan tenguem la capacitat de fer-la.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Pons, quan vostè vulgui.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. No m'ho puc creure, Sr. Vicepresident Econòmic! Em sap molt de greu, però no m'ho puc creure! La realitat justifica aquest retard, mirar cap endavant com ho estam fent nosaltres és una irresponsabilitat, crec que ha dit, el primer és pagar proveïdors, els pagaments. Diu que a l'oposició li fa falta una renovació i que no ens embarquem en aventures que no podem. Açò és el que ens ha vingut a explicar aquí donant una lliçó, per justificar el fet de no adjudicar les obres i evidentment, no generar il·lusions i expectatives de cara al futur. Açò a l'illa de Menorca, açò a l'illa de Menorca.

Però és curiós perquè aquesta setmana passada, el Sr. Vicepresident Econòmic ha estat en el Parc BIT aquí a l'illa de Mallorca, el va acompanyar, a la clausura, el president del Govern de les Illes Balears. El Sr. Aguiló explicava que el Parc BIT es consolida una vegada més en l'àmbit nacional, internacional, com un dels viviers tecnològics més importants d'Espanya i treia pit! *Olé!* Per endavant! *Chapeau!* Gràcies a la feina feta durant molts d'anys en legislatures anteriors. Estaria bé que ho recordàs.

(Alguns aplaudiments)

Però no acaba aquí açò, el president del Govern de les Illes Balears, el Sr. Bauzá, ens diu que "*Bauzá apuesta por hacer de Mallorca la Silicon Valley del turismo*". "*Trabajaremos para que Mallorca sea el Silicon Valley de la innovación turística*". "*Esta estrategia sienta las bases de un nuevo modelo de crecimiento en la innovación que debe de ser clave*". "*Es un camino sin retorno por el que estamos...*". Volen dir que aquest discurs funciona a Mallorca i a Menorca no? , què és que a

Mallorca podem fer un Silicon Valley, estam encantats. Aquest és el camí, però el que no és just és que només es pensi en determinats espais i se n'ignorin uns altres. El que no és just és que tinguem doblers que van arribar de Madrid, que estaven tancats i que vostè mateix ha reconegut i que ens digui ara que açò ha d'esperar i mentrestant, els enviam el missatge que a Mallorca hi ha d'haver el Silicon Valley de la indústria tecnològica turística. Açò a vostè li lleva tota la credibilitat i molt més per dir que a aquest grup li fa falta una renovació, que hem perdut el camí, que feim propostes que no són sensates.

Sr. Vicepresident Econòmic, com és que no pensam en una estructura de comunitat autònoma? Com és que no tenim dins el cap la idea de transformar aquestes illes i impulsar el motor econòmic a totes les illes? Per què de la mateixa manera que tots vàrem donar suport que el ParcBit a Mallorca havia de ser un motor fonamental i tots li vàrem donar suport, ara que Menorca l'havia demanat, que tot els empresaris exigien, que havien cedit els terrenys, que hi havia un projecte, que Madrid havia donat doblers, per què no ho empenyem i també ho feim? No, ara no, ara hem de dir que esperin, que això és una insensatesa. No, al Grup Socialista no el farà canviar d'opinió i tal vegada una de les coses que aquí també hem de denunciar és que això es faci amb el consentiment del Consell de Menorca i de l'Ajuntament d'Alaior. Ens hem de plantar. Aquesta actitud no és la bona perquè ni genera estructura de comunitat ni genera complicitats i en tot cas el que fa és afavorir desigualtats.

Per tant, no ens torni a explicar això, Sr. Vicepresident Econòmic, no ens ho torni a explicar.

He vist que havia reconegut, efectivament, que els doblers hi eren, que havien arribat. Jo li explicaré el que vostè va explicar aquí, en aquesta mateixa cambra, llegiré textualment, dia 27 de setembre, fa un any exacte, dimarts, tal dia com avui, dia 27 de setembre, vostè ens explicava aquí que efectivament el ParcBit de Menorca és el resultat d'un conveni entre Madrid i el Govern autonòmic, inversions estatutàries, en aquest moment hi ha un problema de tresoreria important que es veure clarament agreujat si les obres es comencessin de manera immediata, aquest conveni ens dóna de termini fins el 2013. Jo voldria escoltar-lo aquí, ara, que pugui vostè i que digui que quan acabi el termini d'aquest conveni les obres estaran acabades. Això és el mínim que podria fer per aquesta comunitat autònoma, per l'economia i per l'empresariat que espera aquest tipus de projectes, complir aquells convenis que ja han estat signats.

Quan vàrem acordar aquest acord, aquesta proposició no de llei, ho vàrem fer abans dels pressuposts de 2012, per tant, vostè tenia tota la capacitat de poder introduir i de distribuir els recursos econòmics que trobés convenient, i ho va ignorar, no ho va voler fer i nosaltres avui els ho recordam i els ho recordam amb tot l'esperit constructiu que significa projectes importants impulsar-los perquè el futur de la nostra economia s'ha de basar en la innovació i facem una estructura i un discurs de comunitat de veritat i no ens torni, per favor Sr. Vicepresident Econòmic, a donar lliçons sobre allò que han fet o han deixat de fer. Vostè té compromisos i mandats d'aquest parlament i té l'obligació de complir-los.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, vaig de decepció en decepció. El discurs fàcil és enfrontar un territori amb un altre, és un discurs fàcil, és un discurs simple, és bo de fer, el meu poble està malament, el meu poble no ha rebut allò que ha rebut el del costat. Crec que hem de ser més seriosos. Una comunitat autònoma es basa en una integritat total dels territoris, en una política general total vista des de la globalitat i no vista des de la parcialitat.

Això significa que hem de fer el que hem de fer, que hem de ser rigorosos, que hem de ser seriosos i que hem de tirar cap endavant tots els projectes que realment pensam que són eficaços per al conjunt de les Balears. Jo no he dit en cap moment que el ParcBit d'Alaior no sigui un projecte important, no ho he dit en cap moment. No he dit en cap moment que s'hagi retirat dels projectes del Govern, en cap moment ho he dit. El que sí pens és que la comunitat autònoma ha de recuperar múscul financer, ha de recuperar múscul en matèria de tresoreria per poder tirar cap endavant perquè tal com la varen deixar vostès la dificultat és immensa. Vostè ha llegit el que vaig dir l'any passat, em puc ratificar absolutament en tot. A vegades com no recordes exactament el que has dit en el passat podia dir qualque paraula que se sortís d'allò que realment és important, però no, he vist una coherència absoluta, una coherència total.

Dir que el ParcBit de Menorca està enfrontat amb el ParcBit de Mallorca és no entendre res, és no entendre quina és la realitat. L'economia és una i tots els sectors estan interconnectats i tots els territoris estan interconnectats de manera que quan va bé a una població, a un municipi molt sovint al municipi del costat també li va bé. Quan a un país li va bé al país del costat també li va bé i molt més si aquest país és el mateix. De cap manera puc admetre aquesta estratègia que hi ha quelcom que afavoreix Mallorca en contra de Menorca, de cap de les maneres, no admetré ni així que es digui això perquè no hi ha cap motiu per dir-ho, cap ni un. Que s'hagi celebrat un acte en el ParcBit de Mallorca, emprar això com a arma contra una població que li arriben els missatges en format de titular em pareix, francament, en fi, preferesc no qualificar-ho.

Jo li puc assegurar que aquest govern treballa perquè l'economia de totes les Balears, de totes les Balears, inclou tots els municipis de Balears, puguin sortir endavant. Aquests principis econòmics són comuns per a tots, i ho hem dit una i una altra vegada, primer hem de ser segurs amb allò que feim, primer hem de saber que si ens comprometem a qualque cosa podem arribar-hi. Jugar a conillons, jugar a dir mentides, jugar a fer demagògia aquest govern no ho farà.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 6354/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a connexions aèries entre Menorca i Barcelona i Madrid a l'hivern.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei. En primer lloc debatrem la RGE núm. 6354/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a connexions aèries entre Menorca i Barcelona i Madrid a l'hivern.

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. De la lectura de la proposició no de llei que avui presentam a debat algú poc avisat igual podria concloure que només té problemes de connectivitat l'illa de Menorca, res més enfora de la realitat, problemes de connectivitat també té Mallorca, són diferents, és cert, però en té, i Eivissa d'una manera gairebé tan significativa com Menorca. Diria que això tots ho compartim perquè tots ho patim, ho patim cada vegada que necessitam volar i patim també directament les conseqüències en la nostra economia perquè la pèrdua d'oportunitats i de competitivitat i, per tant, de llocs de feina que comporta la manca de rutes i de freqüències suficients per al nostre creixement és molt greu i, a més, també ho és per les tarifes massa elevades clarament excessives sobretot a les illes menors, unes tarifes que el sistema de bonificacions per residència no aconsegueixen situar un preu que s'ajusti a les necessitats de ser competitiu, a l'obligatorietat que tenim de volar.

El descompte de resident torna a estar una altra vegada en perill, amenaçat, igual n'hauem de parlar molt aquest hivern del descompte. Segons els senadors i les senadores del PP, també els de les Illes, també la senadora elegida per aquest parlament, segons el PP el descompte dependrà de les disponibilitats pressupostàries. El descompte de resident, l'aeri, però també el del transport marítim, està greument amenaçat, per tant, per l'injust i antisocial sistema de prioritats del Partit Popular. Ja hem vist comptar en el (...)de les Illes Balears les prioritats del Sr. Rajoy. En qualsevol cas, sigui com sigui, el 50% no és capaç de suavitzar les tarifes dels nostres vols de manera suficient.

La insuficiència de rutes i de freqüències és clara i és greu, ho és especialment a l'hivern i sobretot a Menorca i a Eivissa, però concretem, anem a Menorca. Estam a l'espera, igual el Grup Popular ens podrà explicar alguna cosa, que la declaració de servei públic amb Madrid pugui entrar en funcionament efectiu. Sabem que es va aprovar dia 15 de juny. Sabem també que cap companyia no va voler assumir les condicions establertes per risc i ventura, les companyies sabien que el concurs l'acompanyava 1.200.000 euros de compensació, no són beneïts. La gestió a risc i ventura, per tant, va quedar deserta i s'ha d'anar a concurs públic, ho serà necessàriament en règim de monopoli, és a dir, durant vuit mesos a l'any només podrà operar la ruta la companyia adjudicatària i ningú més.

Sabem que el Consell de Ministres va aprovar a primers d'agost la partida necessària per poder convocar el concurs, ho sabem a bastament tot i ben segur que ens ho recordarà al Ple *cantar de gesta* la portaveu del Grup Popular. Però podem fer un acte que ens dirà que la declaració serà molt més generosa amb els interessos de la companyia que guanyi el concurs que no amb les necessitats de les menorquines i dels menorquins, la declaració es deixa en mans de la voluntat de la companyia, ho veurem quan comenci a funcionar.

Hi és la declaració, sembla que la tindrem, és un avanç, ho reconec d'entrada i així no farà falta que m'ho retraguin, tot i que igualment ho faran. Hi haurà una certa estabilitat, molt bé, és un avanç, però la declaració té més ombres que no llums, ombres que s'hagueren esbandit si el Partit Popular hagués volgut debatre els termes de la declaració, si hagués volgut parlar abans de decidir pel seu compte, si hagués volgut escoltar les necessitats de les menorquines i dels menorquins i sobretot si hagués volgut debatre i consensuar els termes, el contingut de la declaració. No del Grup Socialista o no només amb el PSOE, si el PP hagués volgut debatre i consensuar amb tots els partits i especialment amb la Plataforma del transport aeri.

Així ho va signar el PP a Menorca, el seu president, el del PP de Menorca, va firmar un pacte d'acció pel transport aeri que així ho diu i el Govern va afirmar en aquest parlament que compliria el pacte, dia 20 de setembre de 2011, però no ho ha fet. El ministeri, en conseqüència, ha fet un vestit a mida dels interessos de les companyies i els camals i les mànigues els vendran molt curts, massa curts.

Sabem que tenim la declaració i que és un avanç, ho he dit, però no sabem si s'ha iniciat el procés de licitació, ho ignoram. No sabem quan es preveu adjudicar i quan podrà començar a operar la companyia que resulti guanyadora del concurs. Igual la portaveu del Partit Popular ens podrà explicar alguna cosa, perquè el Govern i el consell havien dit que començarien l'octubre i l'octubre d'enguany no serà.

Però la qüestió, el problema no és que jo no sàpiga com està el procés, no és que no ho sàpiga tampoc la Plataforma del transport aeri, el problema és que ni tan sols no ho sap el conseller de Mobilitat de Menorca, el Sr. Alejandro, que a més forma part de la Comissió Mixta Ministeri-Govern, la comissió que entén d'aquestes coses. En el darrer plenari del consell el Sr. Alejandro va dir que no sabia quan estaria la declaració, que la cosa era confidencial a petició de les companyies i que un estament no podia dir quan començaria a funcionar l'OSP. Tan confidencial és la cosa que ni els membres de la comissió mixta

no poden saber si s'ha iniciat o no el procés de licitació? I, a petició de les companyies? Tot fa pensar que va per llarg.

Per això, demanam un pla d'actuació transitori que garanteixi la connectivitat directa entre Menorca i Madrid fins a l'efectiva l'entrada en funcionament de la declaració, i demanam la convocatòria urgent del comitè de rutes que, per cert, l'haurien pogut convocar sense esperar cap debat perquè l'enderrossall es veu venir des de principis d'estiu. Demanam el comitè de rutes perquè ha quedat clar que la comissió mixta no serveix de gaire. El comitè de rutes o si prefereixen la Comissió de coordinació aeroportuària, la darrera màquina de fer fum a granel que han inventat, com vulguin.

Van anar a Madrid a demanar cogestió i van tornar només amb una comissió de coordinació a les beaces, no feien falta, creguin-me, beaces per a aquest viatge. Sempre passa igual, primer armen un sideral en el Parlament, IVA turístic; baixada de taxes; cogestió, un caramull de coses i quan el sideral és ben efervescent, és dalt de tot, van i parteixen cap a Madrid i l'endemà tornen amb el sideral ben esbravat, sense ni mica de bravor. Fotuts i contents i explicant, fort i no et moguis, que la mare de Déu era de nom Joana.

El tipus impositiu de l'IVA turístic no ha pujat, van dir; hem aconseguit un 10% de descompte a les taxes aeroportuàries, quan han pujat un 18,9; van afirmar, tendrem la cogestió dels aeroports, van bravejar, però la mare de Déu era Maria de nom, no Joana, per açò el Sr. Rajoy es diu Mariano i per açò estam com estam.

Avui per avui no sabem quan començarà a operar la declaració de servei públic i mentrestant entre Menorca i Madrid només hi volarà Ryanair, per cert, el serial protagonitzat per la ministra de Foment i el Sr. O'Leary de Ryanair és digne del *prime time* d'IB3. De moment la ministra ha aconseguit posar la por en el cos de la gent a l'hora de volar, de volar amb qualsevol companyia, no només amb Ryanair perquè tothom ha acabat per tirar-se les dades d'incidències dels avions pel cap. Les xarxes socials van plenes cada dia. Açò vol dir més dèficit per a AENA i açò vol dir que hi haurà molts de turistes que s'ho pensaran dues vegades a l'hora d'agafar un avió, a l'hora de venir. Una mica de responsabilitat, no ho troben, senyores i senyors diputats?

Pel que fa a la ruta amb Barcelona, la primera i més important relació aèria per a Menorca, les coses no pinten gaire millor a hores d'ara. Air Europa va anunciar a principis d'estiu que renunciava a volar aquesta ruta a partir del darrer diumenge d'octubre, dia 28, però davant la caiguda de l'ocupació dels avions ha decidit avançar el tancament de la línia tretze dies i Vueling ja ha començat a cancel·lar vols i no un ni dos, més de vuit d'aquest hivern per la mateixa raó. Tots en octubre, esperem que passi novembre, desembre que serà encara pitjor.

Tenim la presència de Ryanair a les mateixes franges horàries que opera Vueling, replicant gairebé els horaris i la seva coneguda agressivitat tarifària. Ens podríem trobar davant, en un principi, una amenaça de competència ruïnosa. Una qüestió greu i que preocupa molt, i amb tota la raó del món, al Sr. Delgado. Una competència ruïnosa per altra banda que la ministra es va comprometre a vigilar i a controlar. En tot cas, acabi on acabi la cosa en competència ruïnosa, l'oferta es concentra a moments molt concrets del dia i deixa sense possibilitats d'entrar a Menorca més tard de les 18,50, cosa que limita molt el període d'estada a Barcelona, fins les 17 hores, aproximadament, i dificulta greument les possibilitats d'enllaç internacional.

Per tot açò, pèrdua de connectivitat i risc de competència ruïnosa, demanam la implantació d'un pla d'intervenció, seguiment i control de la ruta entre Menorca i Barcelona que garanteixi el nombre suficient de freqüències, uns horaris i una capacitat adequada a les necessitats i unes tarifes d'acord amb el mercat. I demanam que s'estudiï la conveniència d'implantar obligacions de servei públic durant la temporada, a IATA, d'hivern a la ruta entre Menorca i Barcelona. Ja sé que el ministeri ha dit que no, que no toca, com ha dit que no als vols d'Eivissa amb Madrid i amb Barcelona, ha dit que no hi ha problemes, que tot va bé, però el Govern ho ha demanat, ho ha plantejat a la ministra, dia 24, si ho ha demanat és que deu creure que convé, però com sol passar el Govern ha acabat per acotar el cap i s'ha conformat amb el no sense arguments del ministeri.

Però si ho parlen, si ho analitzen una altra cop, si escolten les plataformes de Menorca i d'Eivissa podran tornar a Madrid carregats d'arguments, d'arguments, de nombres i de raons. Ho debatin, que no passa res per debatre, ningú no pren mal en un debat, ho debatin, que si no ho fan llavors passa com a la declaració de Menorca amb Madrid.

Senyores i senyors diputats, gairebé totes les notícies que surten del Ministeri de Foment empitjoren la situació i generen alarma social, posen la por al cos, com en el cas de Ryanair i fan posar el crit en el cel fins i tot als més conspicus dirigents empresarials, aeronàutics i hotelers com en el cas de les taxes i creen incertesa i inseguretat com vostès havien fet bandera de la seguretat i la previsió. Gairebé totes les notícies i gairebé totes les decisions, no totes, però gairebé totes són dolentes, molt dolentes, les taxes dels aeroports a les Illes Balears d'aquest hivern seran un 8,9% més cares que l'any passat, digui el que digui el Partit Popular. Igual només ho són un 8,9% més cares fins dia 31 de desembre perquè AENA demana ja una nova apujada del 8% en els pressuposts de l'any que ve, ja ho ha demanat el seu consell d'administració.

Pugen les taxes i, per tant, puja el preu del bitllet. En conseqüència, i com afirma el Sr. Middleman, a qui desig tota la sort del món en el seu canvi d'etapa professional, hi ha gent que deixa de volar o ho fa a altres destins, llavors, les companyies abandonen freqüències i rutes i AENA recapta més que abans d'apujar les taxes. Mentrestant el dèficit d'AENA galopa fora de control.

En el segon trimestre d'enguany, segons el Banc d'Espanya, mil milions més de dèficit de clatell en un trimestre, tot i retallar horaris -mirin Son Boned, per exemple-, escapçar serveis i tancar aeroports. Política d'austeritat, en diu el PP. Plou damunt banyat, senyores i senyors diputats del PP. Escoltin, parlin i debatin, deixin de ser una sucursal perifèrica de la política del Sr. Rajoy i actuïn com a Govern de les Illes Balears. Posin en el primer lloc de la seva agenda política els problemes dels ciutadans i de les ciutadanes de les nostres illes, la feina, el benestar, l'accés a la sanitat i a l'educació gratuïtes i de qualitat. El transport aeri té molt a veure amb tot això perquè en depèn la nostra economia i, per tant, la nostra prosperitat. Mirin el seu voltant, superin les barreres de suficiència i d'escoltes que ens separen de la dura realitat de la gent de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa i de Formentera. Deixin de ser d'una vegada per totes una franquícia provinciana de la realitat imaginària del Sr. Rajoy, d'aquesta realitat que li impedeix executar el seu programa. Vagin a Madrid i expliquin la realitat certa, aquesta sí de la gent que ho passa molt malament, que necessita feina i que en vol fer, gent, la de les nostres illes, feïnera i d'empenta que per poder fer feina i prosperar necessita inversions, un finançament just, una política decidida d'impuls industrial i turístic i naturalment aeroports amb avions que volin.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Mai Menorca no havia patit amb tanta força la falta de connectivitat aèria i això és així, ens agradi o no ens agradi, i és així per dos motius que actuen en sentit contrari: per una banda, perquè a Menorca, els menorquins, no podem ni volem viure aïllats, som més dependents que mai del transport aeri, fins i tot podríem dir que viatjar és una forma de viure necessària a Menorca. Ho necessitam quan hem de ser atesos per algun servei sanitari ubicat fora de l'illa, ho necessitam quan volem continuar una formació que només podem cursar a Mallorca, a Barcelona o a qualsevol altra ciutat del món, i així mil coses més.

Viure amb dignitat a Menorca passa per poder sortir i entrar de l'illa amb la mateixa dignitat, això és que els quilòmetres d'un menorquí, que fa un Maó-Palma, han de valer si no el mateix un preu equiparable al que li costa a un mallorquí per recórrer dins la seva illa o a un ciutadà de l'Estat quan fa un recorregut dins la península. És cert que la dignitat és un principi subjectiu, però també és relatiu, i vet aquí la necessitat que aquesta relació sigui equitativa.

Viatjar, deia abans, és una forma de viure necessària a Menorca, però és també el mitjà a través del qual la nostra economia funciona, tant si ens referim als costos relacionats amb l'activitat agrícola ramadera, com a l'activitat industrial o com, evidentment, a l'activitat turística i de serveis. En definitiva, el futur de Menorca passa inevitablement per tenir un bon transport aeri. Serem un país viable si tenim un transport raonable.

Però en sentit contrari, per raons molt diverses, les dificultats per mantenir unes connexions aèries illes i entre aquestes i la resta del món, són avui més difícils que mai, més complicades que mai, i ho són especialment per a Menorca, Eivissa i Formentera, i açò és així, i crec que no m'equivoc, i si és així hem de concloure que el transport aeri és per a Menorca vital, i per al Consell Insular de Menorca hauria de ser la seva primera raó d'estat, i jo crec que ho és, així, la seva primera raó d'estat, però de res no servirà que ho sigui si no ho és també per al Govern de les Illes Balears i per al Govern de Madrid, i per a aquests ja en tenc més dubtes, que açò sigui així.

Mirin, a Menorca existeix una entitat cívica, la Plataforma El transport aeri ens ofega, els principis i les propostes de la qual tots, tots els partits polítics de l'illa hem assumit i assumim plenament; Partit Popular, Partit Socialista i PSM-Més per Menorca anam tots a una. Però què passa?, que quan arribam aquí aquella urgència i prioritat menorquina es torna un tema més de l'agenda del Govern, i no és un tema més, és el tema de Menorca, i per tant de Balears, si és que Balears és realment, com a mínim, una suma d'illes entre les quals hi ha, efectivament, Menorca. I aquí hi trob a faltar molta comprensió, hi trob a faltar sensibilitat. I açò no ho puc dir pels diputats menorquins del Partit Popular sense que açò els exoneri de cap responsabilitat, però sí que ho puc dir i ho dic pel Partit Popular de Balears, d'Espanya, el Partit Popular.

Exemples; deixin que n'esmenti només dos, els més recents. Fa dos plenaris parlàvem en aquesta cambra de les taxes aeroportuàries i de la cogestió dels nostres aeroports, i en el marc d'aquest debat, d'un ampli consens, quina és la posició del Partit Popular?, menysprear la iniciativa d'una associació, AVIBA, les agències de viatges, que obté el suport del sector hotelier i de la plataforma menorquina i altres veus, quan proposa que la prioritat per a les Illes, per a Menorca, abans de fer inversions en infraestructura han de ser les taxes, evitar que les taxes pugin, encareixin el preu del bitllet i es tradueixin en menys visitants, en menys accessibilitat per als residents, etc.; en definitiva, en menys connectivitat i més traves per reactivar l'economia. Davant açò quina és la posició del ponent, diputat del Partit Popular de Mallorca? *El PSM propone renunciar a las inversiones para mejorar nuestros aeropuertos*, i amb açò no només no es diu la veritat, sinó que es posa en evidència que no s'entén que parlam de prioritats, de quines creim que són les prioritats per a Menorca, per a Eivissa i Formentera. Sí, abans de tenir uns aeroports més luxosos preferim tenir uns preus de bitllet més baixos i més assequibles.

Però la realitat és que les taxes, a pesar de la bonificació en temporada baixa, han augmentat i que es preveu que encara augmentin més. L'Associació de línies aèries espanyoles ja ha advertit d'un increment per al 2013 de les taxes aèries, un increment que preveu del 8%, IPC més 5 punts, una pujada que entre el 2012 i el 2013 serà absolutament desproporcionada i inassumible. ALA diu més, parlant de les conseqüències: 120.000 operacions menys, 4,5 milions de passatgers menys, 16 milions de càrregues menys, tot durant aquest estiu.

Els pos un altre exemple d'aquesta incomprensió característica del centralisme de Palma i de Madrid, quan des de Menorca tothom, i també el Partit Popular, es reconeix que l'actual regulació pública d'aportar el certificat de resident és una passa enrere, aquí se'ns diu que *sacar dos certificados al año supone una pequeña molestia para combatir el fraude*. No entenen res; no es pot entendre des del Partit Popular de Mallorca que el més lògic hagués estat, per exemple, posar abans de dia 1 de setembre màquines per emetre certificats de resident en els aeroports de les Illes, de Madrid i de Barcelona? Era tan fàcil com ampliar el conveni que ja existeix entre certes entitats bancàries i l'administració perquè els caixes automàtics també poguessin emetre certificats de resident. Tan difícil és entendre que una mesura com aquesta, que era vital, fent les coses d'una altra manera, implantant el sistema telemàtic per visionar a temps real la residència del viatger, tan difícil era posar en funcionament aquest sistema telemàtic? Tan difícil és entendre que el certificat suposa no una molèstia, suposa la molèstia que causa sobretot a menorquins, eivissencs i formenterers, sobretot aquells que tenen gent gran, la gent que viatja més, malalts, que viatja d'una forma habitual? El comentari que vaig sentir en aquesta cambra no va ser aquest, no va ser aquesta preocupació, sinó la sorpresa: i a partir d'ara hem de dur el certificat damunt?, sí, els certificats els hem de dur damunt i els certificats de residents que sobretot viatjam més, els de les illes com Menorca, Eivissa i Formentera, també.

I el Partit Popular de Madrid no diguem: cada vegada que Menorca, o les Illes, sentim allò de disponibilitat pressupostària, sabem que el que realment es vol dir és que aquella no és una prioritat per al Partit Popular. El conseller menorquí de Mobilitat també ho va entendre així, i reconeixia la poca sensibilitat cap a la situació insular amb la moció aprovada amb els vots del Partit Popular en el Senat. Ell textualment així ho reconeixia quan a la proposició que es debatia i s'aprovava en el Senat per garantir el descompte de resident s'hi afegia, com deia, aquesta disponibilitat pressupostària.

La realitat, emperò, quina és, quant a les connexions aèries entre Menorca i Barcelona i Madrid? Que durant l'hivern ens quedam amb mínims o fins i tot amb res, com és el cas de Madrid. El cas de la connexió Menorca-Madrid que vam patir l'hivern anterior es pot perfectament tornar a repetir, i quan ha estat així els preus han pujat i la qualitat ha minvat. Ara mateix per a aquest hivern què tenim?, tenim una ruta Menorca-Barcelona en què Air Europa ja ha renunciat a operar durant l'hivern, en què Air Europa anuncia que cancel·la la ruta una setmana abans, que les úniques companyies que oferiran vols seran Vueling i Ryanair, que Vueling funciona per criteri d'ocupació, i si una setmana abans no té prou reserves anul·la el vol. I així una rere l'altra. Menorca-Madrid, què tindrem?, que tenim?, que no hi ha data perquè entri en funcionament l'obligació de servei públic, i el Govern calla quan sap que

durant aquest hivern el més previsible és que no funcionarà, i per tant es pot repetir la situació, com deia, de l'hivern anterior. El Govern s'havia compromès al fet que la ruta estaria operativa a l'inici de la temporada baixa, i açò no serà així perquè no és així.

No ho dubtin, si Menorca queda desconnectada de Madrid haurem de demanar responsabilitats, i fins i tot dimissions, perquè aquest incompliment perjudica de forma clara i directa els ciutadans i els interessos dels menorquins.

Davant açò, la proposició no de llei que debatem i la qual ja he dit que donarem suport des del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, proposa que aquest parlament reclami de Madrid mesures transitòries, preventives si es vol, per evitar el que tothom ja veu venir, la fallida en freqüències, en horaris, en capacitat i tarifes per viatjar a Madrid i a Barcelona, i fallida vol dir ofegament, vol dir aïllament, vol dir discriminació. I sí, demanam un rescat a Madrid, un rescat en la connectivitat per a aquest hivern, un rescat que per a Menorca és tan o més important que qualsevol altre rescat econòmic; açò sí, un rescat que no és un préstec amb contraprestacions de cap tipus, sinó un rescat de justícia que retorna a Menorca allò que li pertoca, fent recaure el pes sobre qui té el deure i la responsabilitat que tots els ciutadans d'aquest estat tinguem les mateixes oportunitats, i açò correspon a l'estat central, a Madrid, al govern de Rajoy.

I finalment vull acabar només amb un -diguem-li- retret, amb una indignació. Avui surt als mitjans de comunicació que el Partit Popular promourà una comissió parlamentària per debatre i fer una proposta conjunta del transport aeri, una proposta que neix de la Junta de Portaveus, que neix del conjunt de grups parlamentaris i que a més a més és impulsada per la plataforma menorquina, avui ja també d'Eivissa, però la plataforma del transport aeri. Avui el Partit Popular surt dient que és la seva proposta. Aquest és el tarannà que pensa instaurar en una comissió que el que vol és arribar a l'acord i al consens?, aquest és el tarannà? Jo estic convençut que no és el tarannà dels diputats de Menorca, ni d'Eivissa ni de Formentera, però començam molt malament, molt malament, si la primera notícia que tenim és que el Partit Popular s'apropia de la proposta capgirant tot el que era el compromís entre els grups parlamentaris i, a més a més, jo crec que menystenint, menyspreant no només els ciutadans de les Illes sinó també la plataforma, que va venir aquí, es va desplaçar al Parlament, per presentar una iniciativa i que tots els grups vam assumir i incorporar.

Demanaria, per tant, rectificació...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...i demanaria també que efectivament el tema del transport aeri fos un tema d'estat, ho fos per als menorquins, eivissencs i formenterers, i ho fos per als mallorquins, si és que realment aquesta comunitat autònoma té sentit, i jo dic que només en tindrà si som capaços de resoldre conjuntament aquest problema, aquesta qüestió que és fonamental per als ciutadans i per a l'economia del país.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Pons Fullana.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, volem agrair al Grup Socialista la presentació d'aquesta proposició no de llei, que permet al Grup Popular explicar la bona feina feta a favor del transport aeri de Menorca que fa el Govern president pel Sr. Bauzá en sintonia amb el Govern d'Espanya i amb la col·laboració del Consell de Menorca.

Vull recordar al diputat proponent que va ser precisament un govern del Partit Popular que dia 21 de novembre de 2003 aprovà la declaració de servei públic per a les rutes interinsulars de Balears avui vigent. També vull fer-li esment que ha estat un govern del Partit Popular que el passat 15 de juny va aprovar per acord del Consell de Ministres la declaració de servei públic per als vols entre Menorca i Madrid, una OSP que està en vigor des del passat 4 de juliol, publicada en el *Diari Oficial de la Comunitat Europea* i amb una partida finalista en els pressupostos generals de l'Estat d'enguany de 600.000 euros.

Tot i la difícil conjuntura econòmica per la qual travessam el Govern d'Espanya manté tots els compromisos amb els ciutadans de Menorca per uns bons serveis aeris. En primer lloc aplica el descompte de resident, per molt que vostès, senyors del PSOE, pretenguin crear alarmisme i confusió amb unes proposicions totalment manipuladores. Tant el ministre d'Indústria com la ministra de Foment han confirmat en diverses ocasions al president de la nostra comunitat que aquesta subvenció no serà modificada. El Partit Popular manté la declaració de servei públic per als vols entre illes a Balears amb la voluntat decidida de revisar-la per millorar la connectivitat. I no es preocupin, ja que nosaltres vam ser els que la vam aprovar serem nosaltres els que la revisarem, perquè el PSOE ni durant els quatre anys del pacte ni en els set de'n Zapatero no va ser capaç de moure ni un punt ni una coma, açò sí, paraules i promeses, Sr. Borràs, moltes.

Hem creat la declaració de servei públic per a la ruta Madrid-Menorca, i a més a més hem introduït rebaixes a les taxes aeroportuàries en els pressupostos generals de l'Estat d'enguany.

Aquesta és la bona gestió i la bona feina del Partit Popular per al transport aeri a Menorca, que a dia d'avui continuen el Govern i el consell insular gràcies a la col·laboració del president Sr. Tadeo, el conseller Alejandro i el director general Sr. Deudero, amb la plataforma ciutadana creada per les associacions de veïns de Menorca.

Passam ara, Sr. Borràs, a valorar la proposició del Grup Socialista. Primerament el Grup Popular no donarà suport a la convocatòria amb caràcter urgent del Comitè de rutes de Menorca, senzillament perquè el PSOE demostra un total desconeixement de com funciona aquest organisme, que es reuneix dues vegades cada any per promocionar mercats emissors, destí en origen i noves rutes, qüestions que res no tenen a veure amb la proposició que avui debatem.

Tampoc no donarem suport al segon punt, estudiar la implantació d'un pla d'intervenció, seguiment i control a la ruta Menorca-Barcelona. Els motius són evidents: tant el Ministeri de Foment com el Govern balear formen part de la Comissió Mixta de transport aeri, que ja fa el seguiment de l'OSP interinsular i la connectivitat de vols domèstics a les Balears. Dins aquest àmbit és on el ministeri, concretament la Direcció General d'Aviació Civil, du a terme el seguiment i control de les diferents rutes, inclosa la Menorca-Barcelona. Per tant no té sentit demanar allò que ja s'està fent.

Amb relació al pla d'intervenció que reclama el Partit Socialista, tant la normativa estatal com la comunitària només esmenten el lliure mercat i la capacitat d'intervenció del lliure mercat. Sr. Borràs, només ve permessa quan hi ha una evident manca de servei que motivi la necessitat de declarar una OSP d'una o de diverses rutes. Oblida també el Sr. Diputat que el Ministeri de Foment ja ha constituït un observatori de preus que fa el seguiment. En conclusió, només es pot intervenir si es declara prèviament l'obligació de servei públic d'una ruta.

No aprovam tampoc la tercera proposta, relativa a estudiar la conveniència d'implantar obligacions de servei públic a l'hivern a la ruta Menorca-Barcelona, per les següents raons: la primera, desconeixement absolut dels requisits de les obligacions de servei públic, fet que em sorprèn d'un diputat que ha estat conseller de Mobilitat en el Consell de Menorca. La Comissió Mixta de transport aeri ministeri-comunitat, en la qual participen els consells insulars de Menorca i d'Eivissa, s'encarrega de valorar la conveniència i la necessitat de crear noves OSP, i encara que les condicions de connectivitat entre Menorca i Barcelona durant l'hivern no siguin les més òptimes, estan cobertes de forma raonable. Per tant, com que hi ha serveis, no compleix el requisit essencial per a la declaració de servei públic. Vull avançar, segons les dades d'AENA, que aquest pròxim mes de novembre Menorca compta amb 24 connexions setmanals amb Barcelona, 27 d'anada i 27 de tornada; estan distribuïdes en 8 vols diaris de dilluns a divendres, 6 els dissabtes i 8 els diumenges. Per tant no podem aprovar aquest punt per incomplir el requisit de declaració d'OSP.

I finalment tampoc no podem aprovar la quarta proposta, implantar un pla d'actuació transitòria que garanteixi la connectivitat entre Menorca i Madrid fins a l'entrada en funcionament d'OSP, perquè va, Sr. Borràs, en contra de la llei. Tant la normativa de la Unió Europea com la de l'Estat impedeixen intromissions en el sector de la connectivitat. L'única fórmula d'intervenció, l'única, és la declaració d'obligació de servei públic; no hi pot haver situacions transitòries, com demana vostè. Miri, la declaració del trajecte Menorca-Madrid com a ruta d'obligació de servei públic, des del moment que va començar i fins que va ser aprovada, s'ha resolt en només quatre mesos, quan el temps de tramitació habitual, i vostè ho sap, és de devuit mesos.

Si el Grup Socialista volia que aquesta OSP entrés en funcionament el mes d'octubre d'enguany havien d'haver començat la tramitació entre el març i l'abril del 2011, quan vostès governaven i quan el Sr. Borràs encara era el conseller de Mobilitat en el Consell de Menorca. La veritat és que no consta enlloc que fessin cap passa, ni una, per impulsar, promoure, gestionar i aconseguir aquesta declaració, que, en canvi, ha fet realitat el Partit Popular. I ho hem aconseguit en un temps rècord, tot i ser plenament coneixedors de la complexitat d'aquesta declaració perquè també intervenen els ministeris d'Economia, Hisenda i Foment, i també la Unió Europea.

Entre juliol i desembre del 2011, just haver pres possessió l'actual Govern, ja va començar a donar les primeres passes: va convocar la Mesa de Transport Aeri i el Comitè assessor en cogestió aeroportuària, aquest darrer organisme, per cert, no s'havia reunit en els quatre anys de govern del pacte. Les dues forces polítiques amb representació en aquest parlament van ser convidades a participar, però ni van respondre ni hi van acudir. Tant el president Bauzá, que, a través del conseller, el Sr. Delgado, com el president Sr. Tadeo, van demanar l'OSP per a la ruta Madrid-Menorca. Dia 7 de març es va oficial la decisió del Ministeri de Foment de tramitar aquesta declaració en el transcurs d'una reunió del Sr. Bauzá amb la ministra Sra. Pastor; és aprovada pel Consell de Ministres dia 15 de juny; dia 4 de juliol apareix publicada en el *Diari Oficial de la Unió Europea*, l'entrada en vigor de la declaració, i dia 11 d'agost el Consell de Ministres aprova el compromís de despesa per garantir 2,4 milions d'euros per als dos primers anys de vigència. A més, en el BOE de dia 30 de juny es va publicar la partida de 600.000 euros per als mesos d'enguany.

El contingut d'aquesta OSP Madrid-Menorca consisteix a què és d'aplicació des del dia 1 d'octubre fins al 30 de maig; consta de quatre connexions diàries, dues d'anada i dues de tornada, en dies laborables, com en cap de setmana; 66.000 places, amb l'eliminació de la classe *business*, i en matèria d'equipatges la franquícia és de 22 quilos.

Les companyies aèries van disposar, a partir de dia 4 de juliol, d'un mes per manifestar si de forma voluntària volien cobrir el servei en condicions de lliure mercat. Aquesta és la primera fase. Transcorregut aquest mes, durant el qual no es van rebre ofertes, ara ens trobam a la segona fase, que consisteix en l'adjudicació en exclusiva del trajecte a una sola aerolínia.

Deu saber, Sr. Borràs, que existeix un requisit legal de publicitat a nivell comunitari de dos mesos i que hem d'esperar que acabi el termini per formalitzar l'adjudicació del servei. Tot i aquest procés, i li puc assegurar que el grup parlamentari n'està ben orgullós, s'ha realitzat amb una rapidesa gràcies que la Direcció General d'Aviació Civil va aprovar la urgència de l'OSP Madrid-Menorca. Esperam ara l'adjudicació, la bona feina feta ens anima a ser optimistes.

Sr. Borràs, vostè i el seu grup són víctimes i esclaus de la seva mala gestió ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, ja acab, president.

... fruit de la seva ineficàcia, incompetència, demagògia, ignorància i incoherència.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Borràs, ineficàcia, perquè durant els seus governs no van aconseguir cap millora per al transport aeri de Menorca, que si res hi ha va empitjorar; incompetència, perquè l'única actuació per al transport aeri de Menorca, que va anunciar vostè quan era conseller, va ser crear un comitè per a noves rutes, que es va aprovar dia 8 de setembre del 2009, i no es va arribar a constituir mai, tot i que dia 18 de juliol encara va anunciar que es constituïria entre l'1 i el 10 de maig, encara ho esperam; demagògia, perquè la reunió de la Comissió mixta de transport aeri, i, Sr. Borràs, em permeti, aquí hi ha l'acta ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Pons, s'està passant ja..., acabi.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Vaig acabant, Sr. President.

(Remor de veus)

... va afirmar que prefereix, va afirmar que prefereix que s'augmentin els preus dels bitllets interilles però que es mantinguin els vols a Madrid, per intentar justificar tots els increments que vam haver de patir; ignorància, perquè dia 3 de maig del 2009 afirma que serà complicat declarar el servei públic entre Menorca i la península, des del punt de vista jurídic.

Idò, el Partit Popular ho ha tramitat i aprovat amb quatre mesos, sense haver de cercar altres fórmules.

Incoherència, Sr. Borràs, perquè no pot dir unes coses quan governa i unes altres quan és a l'oposició, perquè avui reclama una OSP...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Pons, acabi ara.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Ja acab, finalment, Sr. President, ja acab.

(Alguns aplaudiments, petita cridòria i petit aldarull)

... però dia 21 d'agost del 2007 va afirmar: "El servei públic amb la península pot perjudicar Menorca". En què quedam, Sr. Borràs? En què quedam? Açò ho va manifestar vostè, la premsa així ho recull.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però també li vull reconèixer la sinceritat ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Pons, és que va pels cinc minuts, pràcticament, el 50%.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Acab, Sr. President, disculpi.

Però també li vull reconèixer sinceritat, Sr. Borràs, perquè en el Ple del Consell de Menorca va reconèixer que vostè no havia fet res per al transport de Menorca, però el Partit Popular és conscient de la importància que té el transport aeri a Balears i, juntament amb els altres grups parlamentaris d'aquesta cambra, espera poder aproximar postures a la propera comissió d'estudi sobre aquest tema.

Moltes gràcies, Sr. President. Disculpi.

(Alguns aplaudiments i petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Per part del grup proposant el Sr. Borràs vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

(Remor de veus)

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Intentaré contestar ajustant-me el més possible al temps reglamentari, perquè crec que és el que correspon.

Sr. Martí li agraesc el seu suport, la veritat és que la metàfora del rescat però que vostè ha emprat il·lustra bastant bé la magnitud del problema. Però anem vius, que el PP en tost de rescatar la gent de Menorca igual li vendria més de gust rescatar les companyies aèries. I com ha fet amb els bancs i, sobretot, amb les bankies, igual faria pagar el rescat a les ciutadanes i als ciutadans de les nostres illes a cop i de retallades del descompte de resident i amb més pujades de taxes. És a dir que els ciutadans acabem pagant les possibles solucions que diu que presentaran.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

La Sra. Pons, a part de fer un exercici fàcil d'insult i desqualificació, ens ha parlat finalment d'una comissió, ha estat al final, a través dels diaris ens havia dit que ella proposaria una comissió, quan era un acord unànime de tots els grups d'aquesta cambra, a través de la seva Junta de Portaveus, així ho hem pogut llegir. És habitual que ho puguem llegir, perquè normalment a la premsa hi solem trobar sempre un *trailer* de les intervencions de la Sra. Pons en aquest parlament.

L'estiu de l'any passat, el 2011, el Sr. Bauzá va assistir a Menorca a l'Illa del Rei, a un debat sobre transport aeri on va anunciar la creació del Fòrum dels Arxipèlags que es va reunir el gener passat a Canàries per primer cop. A l'Illa del Rei el president Bauzá va dir que per un moment parlaria com a ciutadà Bauzá, com a ciutadà va dir que una comissió era allò que creen els polítics quan no volen resoldre el problema -quina visió que té dels polítics el ciutadà Bauzá, igual és que coneix bé el president Bauzá. I després d'haver dit açò sobre els polítics, el president, no el ciutadà, va anunciar la creació del Fòrum dels Arxipèlags, una comissió entre dos governs al cap davall, per tant igual és que ja preveia que no serviria de res.

Per cert, quan es tornarà a reunir el Fòrum, perquè ho havia de fer dues vegades a l'any, ho va fer el gener, ara ja deu tocar? Però igual ja no toca, perquè el Sr. Bauzá igual ja no és tan amic del Sr. Paulino Rivero, perquè, segons la teoria del nostre president, el Sr. Rivero és un independentista canari perquè és un nacionalista i, per tant, si és nacionalista és independentista. Però nosaltres sí que hi creim en la feina de comissió, creim en el debat polític i, arran de la reunió de la Plataforma del transport aeri a Menorca amb la Junta de Portaveus del Parlament a principis d'estiu, els tres grups polítics vam convenir, a través dels respectius portaveus, en la necessitat de crear una comissió d'estudi, una ponència, i els tres grups hem consensuat i redactat la proposta de la creació de la comissió. Esperem que ben prest puguem començar la feina.

No vulgui fer, Sra. Pons, una proposta que és de tots, (...) el consell una cosa seva, del consens, perdó, una cosa seva, no ho espatlli per intentar sortir airosa d'un debat on no té arguments.

Ha parlat de coordinació aeroportuària, el Govern va demanar el gener passat al Ministeri, segons dades oficials, punt 6, cogestió aeroportuària de la xarxa d'aeroports balears. Mirin què vol dir, segons el Govern, en el mateix punt, cogestió aeroportuària: creació de l'autoritat aeroportuària de Balears. És a dir, ho compara amb autoritat portuària, i tots coneixem les competències que té l'autoritat sobre els ports, si mana o no mana l'autoritat portuària; no es tracta de coordinació, precisament. D'autoritat portuària a comissió de coordinació. L'ambició competencial s'ha encongit molt del gener ençà, d'XL ha passat a roba pràcticament de nadó.

Declaració de servei públic. Vostè m'ha dit que no són legals, que no sé què: reunió de dia 24 de gener enter el conseller de Turisme i la ministra de Foment, demana el Govern, punt 4, nota oficial de la conselleria: declaració de servei públic dels vols a la península, amb aplicació efectiva per a les illes menors en temporada baixa. Servei públic dels vols a la península, com a aplicació efectiva a les illes menors en temporada baixa, per tant qui demana il·legalitat és el Sr. Delgado, en tot cas, el seu govern, però no en demana, perquè és just i necessari tenir aquesta declaració. I jo vaig dir que la declaració amb Madrid podia perjudicar Menorca si la declaració era tot l'any, tot l'any, i parlam de temporada baixa que no té res a veure, perquè una cosa és perdre oportunitats de connectivitat internacional turística en estiu i una altra cosa és garantir la connectivitat dels ciutadans de les illes, no tenen res a veure una cosa amb l'altra, no més que mesclar ous amb caragols.

El Govern, almanco el gener, compartia les necessitats d'aquesta declaració de servei públic de Menorca i d'Eivissa amb la península. I crec que ho compartim tots els grups, amb les plataformes ciutadanes i la immensa majoria de les illes menors.

Creïn, creem la comissió, creïn la comissió a través de la Junta de Portaveus i ho debatem, i llavors, amb l'acord de tots podrem anar a Madrid amb més força.

La declaració de Madrid vostè diu que ha començat, que està en vigor, però com que ha quedat deserta la primera fase, necessita d'una licitació i s'ha de publicar en el butlletí de la Unió Europea, i no s'ha publicat, i per tant necessitarem cinc mesos des del moment en què es publiqui. Per tant, si demà es publica, fins a finals de febrer no començaran a volar els avions. No s'ha publicat, ja em contradirà un altre dia si no és cert.

Però, problemes, així com està la declaració de servei públic amb Madrid, possiblement, estada reial, amb desplaçaments entre Madrid i aeroport i esperes a l'aeroport, possiblement només podran estar cinc hores com a molt els ciutadans de Menorca a Madrid, per tant, com que l'avió, la declaració permet dormir a Madrid o permet dormir a Madrid fins ara l'avió, quan operava, dormia a Menorca, per tant tenim molt poca estada a Madrid i moltes dificultats per fer connexions internacionals.

Per tant, si haguessin escoltat, si haguessin debatut, si haguessin parlat amb la gent haguessin tengut un acord molt millor a la declaració de servei públic.

I a més el preu, perquè 130 milions d'euros, després en parlaré, si el president em dóna un minut més, tendrem una flexibilitat que fa que els ciutadans de Menorca, que som els que normalment no podem preveure els nostres desplaçaments i que, a més, tenim més dificultats per volar, haurem de pagar aquest 125 més, el 25% més com ho hem vist a la declaració entre illes, per tant pagarem 163,5 euros més, i si sumam les taxes aeroportuàries, que han pujat un 50% a Madrid i un 18,9% a Balears, als aeroports de Balears, no em digui que han baixat perquè no és cert, ho diu el butlletí oficial, ha baixat un 10% damunt una pujada del 18% només en hivern, per tant són 28 euros de taxes aeroportuàries que sumen 191,50 euros el bitllet d'anada i tornada amb descompte de resident a Madrid, que tampoc no és cap regal.

I de la declaració de Menorca amb Barcelona, ja hem vist, com vostè m'ha dit que és impossible, que és il·legal, ja hem vist com el Govern la demana, com el Govern l'ha demanada al ministeri. Simplement per dir la importància que té aquesta línia, de cada deu usuaris que volen Menorca-Madrid, n'hi ha 35 que volen a Barcelona.

OSP entre illes, no és cert que no vam fer res, ens vam equivocar revisant una declaració, ens vam equivocar, ens vam equivocar, vam modificar la declaració que no funcionava, que va aprovar el Sr. Álvarez Cascos, i després el Govern del Sr. Zapatero va modificar la declaració i va ser un error. De totes maneres miri què diu el Sr. Alejandro, no m'escolti a mi, escolti el Sr. Alejandro, en el darrer plenari: "*Estamos peleando fuerte para empezar con el proceso el 1 de enero*", de la revisió, de la declaració, que *está peleando fuerte* amb el ministeri, *peleando fuerte* amb el ministeri és molt fort. Però mirin més, *Diari de Menorca*, dissabte passat, "*Un estudio de la plataforma avala la tarifa única de 30 euros*", diu la notícia: "*El estudio, requerido por el propio Deudero -és a dir, el director general de Ports i Aeroports- 'aporta cifras concretas'*"; és a dir, el Govern, un director general li demana una plataforma cívica de ciutadans que faci estudis de viabilitat, que es cerqui la vida fent números, no ho pot fer el Govern; açò és la intenció que té el Govern de resoldre la declaració de l'OSP.

A la proposició que debatem avui, que ara votarem, vostè ja ha anunciat que votarà en contra, parlem de resoldre problemes concrets, immediats, possibles i reals, a través del comitè de rutes o través de la comissió de coordinació, a través de la comissió mixta, com vulgui, però ho poden fer, el Sr. Monago, i publicat en el butlletí oficial, ha arribat a un acord amb Elit, per 1,8 milions d'euros, el Sr. Monago, president d'Extremadura, el deu conèixer, 1,8 milions d'euros amb Elit per resoldre problemes de connectivitat d'Extremadura, que crec que té molts menys problemes de connectivitat que Menorca, 1,8 milions d'euros. Per tant, les coses són possibles.

Per tant, en aquesta proposició no de llei demanam coses urgents i peremptòries, a la comissió que crearem hem de parlar de coses de llarg termini, on aportem solucions estructurals que garanteixin estabilitat, seguretat, equitat i suficiència. Les dues coses són diferents, però són compatibles, i són igualment necessàries. En aquesta proposició no de llei, com a la futura comissió, fa falta només una cosa: és imprescindible posar per davant de tot i sobretot els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, després tots junts ja guanyarem la voluntat del ministeri, que serà difícil, ...

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Borràs, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Acab president.

... serà molt difícil, perquè sempre ha estat molt difícil, governi qui governi a Madrid, doblegar la voluntat del ministeri. Ho sap el Sr. Tadeo, ho saben totes les persones que han passat per la presidència del Consell Insular de Menorca, és difícil, jo també ho sé, ho hem patit tots, però tots junts, com així ho ha manifestat públicament el Sr. Tadeo multitud de vegades, ho podem aconseguir.

Gràcies, Sr. President, i dels (...) evidentment, val més oblidar-se'n.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Senyores i senyors diputats passam a votar. Votam.

25 vots a favor; 33 en contra; cap abstenció.

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 6222/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures alternatives a les del Govern de l'Estat.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 6222, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures alternatives a les del Govern de l'Estat. Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. No faré una defensa dels devuit punts un per un, perquè alguns d'aquests hem de reconèixer que mereixerien una proposició no de llei i fins i tot alguns una proposició de llei específica i un debat molt més extens, però sí que el nostre grup parlamentari va voler fer aquesta proposició no de llei arran dels diferents decrets llei que varen sortir publicats o anunciats i publicats i ja a la pràctica del Govern

central, el 16/2012 o el 20/2012, amb l'argument polític que era l'única política possible, sortia el Sr. Rajoy, sortien els ministres dient que els sabia molt de greu aplicar aquestes mesures, que sabien que eren doloroses però que era l'única política possible. Es carregava la política amb aquesta frase, perquè si és l'única política possible no sé què feim els diputats en els parlaments debatent idees, que és l'eix de la política?

I com que nosaltres no estam d'acord amb aquesta afirmació, vàrem presentar aquesta bateria de propostes, que són molt extenses, molt denses, que mereixerien qualcuna d'aquestes punts, plens exclusius, però sí per demostrar que hi ha altres polítiques possibles i que aquesta tampoc no és l'alternativa única, vull dir que hi ha altres alternatives. L'única política possible no és aquella centrada exclusivament en el dèficit, aquella que està pendent de la iniciativa privada, de la inversió privada, les pujades de l'IVA, la reducció de l'administració pública al marge de les necessitats socials, educatives i sanitàries, al marge de les necessitats socials en un sentit ample, i la reducció de les prestacions de l'estat de benestar, que és la política que practica el Partit Popular, que, casualment, coincideix amb la política de dretes de sempre. Vull dir, això, tots esperàvem unes mesures d'aquestes característiques, però tal vegada no amb tanta intensitat.

La nostra política alternativa, que tampoc no és l'única, però sí és alternativa a la que planteja el Partit Popular, és una altra: racionalització de la despesa pública; supressió de privilegis als polítics; reducció de la despesa militar; inversió pública, i repetesc, inversió pública, social, sostenible i productiva; una reforma fiscal en profunditat, amb més recaptació a través dels que més tenen; lluita decidida contra el frau fiscal; regularització de la banca una altra vegada i repartiment de la feina. El repartiment de la feina és fonamental, sabem que en aquests moments la feina és un bé escàs i al Partit Popular no se lo ocorre una altra cosa que qui més feina té, que són els funcionaris, n'han de fer més i qui té més anys de feina encara n'ha de fer més.

Per tant, aquesta proposició no de llei va en aquest sentit, fer una bateria de propostes que rompin aquest discurs o almanco que manifesti el nostre grup parlamentari que no està en aquest discurs que és l'única política possible.

Som conscients a més, som molt conscients que la resposta a la crisi no és una resposta senzilla, és el Partit Popular que la vol fer senzilla explicant que és a través del control del dèficit..., nosaltres sabem que és molt complicada, però no pot ser que aquesta crisi se solucioni exclusivament pel control del dèficit.

A més, una política que ha afectat negativament molts indicadors, és cert, i el Sr. Vicepresident Econòmic està molt orgullós que tinguem aquest dèficit controlat, però, a costa de què? A costa que el Cercle de Recerca d'Economia, ja no aquest grup parlamentari, els diu: estam en alerta vermella, no continuïn practicant aquesta política de fa quinze mesos, perquè estam en alerta vermella. Les seves polítiques no donen els resultats esperats, els ho diu, no nosaltres, sinó el Cercle de Recerca Econòmica.

S'està amagrint l'economia, però no s'està transformant l'economia, més turistes que mai, més atur que mai. Augment de la pobresa com mai no s'havia vist a la nostra comunitat autònoma des de l'any 2008, augment de la pobresa com mai, hem passat d'un 22 a un 25 el risc de ser pobres; en pobresa extrema d'un 14 a un 18; UNICEF, ja no aquest grup parlamentari, UNICEF: de cada 3 nins, un està en risc de pobresa a la nostra comunitat autònoma o pateix pobresa. Per tant, una desigualtat social que va augmentant.

El coeficient de Gini augmenta des de l'any 2001 i no s'atura, que assenyala la cohesió social d'un país. Risc que moltes persones poden quedar al marge del circuit econòmic, aquelles persones que tenen més de 45 anys i que es troben sense feina, aturats de llarga durada, joves sense formació i d'escassa qualificació. Augment de l'atur, agost del 2011, 71.000 persones, agost del 2012, 74.000 persones. Per tant, això són els resultats d'aquesta política econòmica.

Nosaltres hem començat la nostra proposició no de llei dient que hi ha un frau democràtic i els parlaments que són la representació dels ciutadans perquè després els governs són triats pels parlaments en el nostre sistema s'ha de dir que això ha estat un frau democràtic, perquè el Partit Popular no va dir en cap moment que augmentaria els impostos i no pot dir que no ho sabia perquè a Europa s'estava debatent si augmentar l'IVA o augmentar l'IRPF i ells deien, el Partit Popular deia que no, que cap dels dos, quan tota Europa debatia una altra cosa.

Més treball, més treball i estam en xifres superiors a fa quinze mesos i també a fa sis mesos. Aquest principi constitucional, aquest article constitucional que diu que estam en una economia social i econòmica, però també social, queda absolutament vulnerat amb cada mesura d'aquestes característiques que vostès fan.

Després demanam tota una sèrie de punts, de propostes perquè el Govern de l'Estat espanyol lideri a Europa tot una sèrie de mesures que possibilitarien una millora econòmica, la taxa Tobin que s'ha plantejat, Tobin és un economista premi Nobel, vull dir que no és qualsevol que diu anem a practicar una taxa Tobin.

Una lluita decidida contra el frau fiscal. Els interventors d'Hisenda ens diuen que hi ha 40.000 milions anuals de frau fiscal, que l'economia submergida en aquests moments suposa el 23% del PIB. No hi ha mesures cap aquí?

Una lluita contra els paradisos fiscals. França la lidera, perquè no la pot liderar el nostre govern, que li afecta tant? El Banc de Santander a la seva memòria ens diu a quins paradisos fiscals, públicament, ens diu a quins paradisos fiscals té inversions, a quins països, ho diu la seva memòria de l'any 2011 i no hi feim res. França es planteja permetre continuar que aquests bancs operin en el territori francès o castigar-los d'alguna manera.

Revisar el pacte de l'estabilitat. No pot ser que ens obliguin a fer aquestes mesures que està costant... que molta gent estigui en pobresa. A Grècia han arribat a l'economia del *trueque*, jo et don un quilo d'arròs i tu em guardes mitja hora la criatura. França està disposada a donar-nos suport ideològicament. Portugal i Grècia i nosaltres mateixos ho necessitam com a estat. Per tant, anem a liderar això.

Que els bancs centrals funcionin com a tals, que el Banc Central Europeu funcioni com a tal, que no funcioni com a un ens polític, sinó que funcioni com han funcionat tots els bancs centrals de tots els països, com funciona a Estats Units, que és protegir les economies nacionals dels especuladors a través del deute. Això ho fan els Estats Units i nosaltres no ho podem fer!

Una profunda reforma fiscal, més progressivitat, no sols sobre la renda, sinó també sobre el capital, les SICAV, un 1% del benefici han de declarar, si aquí una mercerietta qualsevol ha de declarar el 33% del benefici, i a les SICAV un 1% del benefici. Els interventors i els tècnics d'Hisenda els ho diuen: les SICAV són un frau, les controlen famílies i ens diuen les famílies, Koplowitz i altres. I aquí els permetem que els beneficis siguin un 1%. La pujada d'un 33% dels objectes de luxe, estam en plena crisi, una crisi que ens du a 5 milions d'aturats en el nostre estat i, en canvi, el comerç de luxe creix, no s'atura, creix, es veu que als risc això no els afecta. I de fet, a Estats Units, on s'han aplicat taxes molt més altes de gravar el consum de luxe no ha afectat la demanda ni el consum, impost sobre grans fortunes.

Racionalització de la despesa pública i primer, comencem pels polítics, anem a racionalitzar la despesa pública, comencem pels polítics. Tenim parlamentaris de les Corts que tenen privilegis que avui per avui no es poden sostenir, es podien sostenir l'any 75 perquè afectaven persones que havien estat a l'exili, però ara no es poden sostenir. Dur onze anys, una legislatura a Corts suposa que cobres el cent per cent de la teva pensió, independentment de la teva història a la Seguretat Social, si dus set anys, dues legislatures, un 80%, això no és pot sostenir, aquests privilegis.

Si quan s'anul·len les Corts tu tens 55 anys i no t'incorpores a cap lloc de feina, les Corts continuen fins als 65 anys pagant-te la Seguretat Social, això són privilegis que no podem mantenir en aquest moment en què demanam a la població que faci esforços.

Supressió de les delegacions i la subdelegació. La delegació de Formentera que ens costarà 300.000 euros aquesta legislatura, amb 300.000 euros es poden fer moltes més coses.

Reducció de la despesa de la Casa Reial. 25 milions al marge de la policia que necessiten i la seguretat que necessiten, dels quals 8 milions són de lliure disposició.

Marivent, que la família reial vengui aquí ja ha deixat de ser una promoció, sí, ha deixat de ser una promoció perquè el que han demostrat, el que es visualitza a través de Marivent ara són els problemes familiars que té aquesta família perquè de 25 o 30 dies que habitualment hi han estat, n'hi han estat 10 i no n'han coincidit cap. Vull dir, en aquest moment la veritat és que ens perjudica més que no ens promociona, perquè és la visualització d'una problemàtica familiar.

(Remor de veus)

1.800.000, es veu que això els preocupa molt i altres coses no. 1.800.000 euros.

Reducció del Senat. El Senat ens costa 55 milions d'euros. 55 milions d'euros, digui'm qualsevol de vostès 5 iniciatives legislatives que hagin estat rellevants a tota la història del Senat, 5, qualsevol, 5, cap! Ho el transformam per complet -i mentre el transformam no fa falta que hi sigui-, 55 milions per cap iniciativa rellevant, no ho podem mantenir.

Limitació del sou als càrrecs públics a un ics del salari mínim, quatre vegades, cinc vegades, en el que ens posem d'acord, però que sapiguem i que el ciutadà sàpiga què es cobra.

Una racionalització d'aquest complement conegut com el 33, no pot ser que una persona que tengui un nivell 16 estigui dos anys gestionant un govern i passi a cobrar un 30, s'ha de racionalitzar.

Tot això, aquesta regularització d'aquesta despesa pública dels privilegis dels polítics ha de passar per no tocar la representativitat. El que vol fer el Partit Popular de reducció dels parlamentaris i dels regidors només és un intent d'afavorir el bipartidisme. Els regidors, la majoria, no cobren res i continuen fent de regidors. Els parlamentaris, posem-nos d'acord, no tots els parlamentaris que som aquí hem de cobrar l'exclusiva, posem-nos d'acord, ho cobram tres, quatre de cada grup i la resta per dietes, costarà molt manco, però no tocarem la representativitat. Vostès només van a tocar la representativitat.

Regularització de...

(Remor de veus)

Idò dos! Bé, idò dos, dos!...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Negociem-ho, dos, dos!

Regularització de la banca, aquesta separació de la banca, que va fer la Sra. Thatcher, la màxima representant del neoliberalisme, que se li va dir el Big Bang a aquesta regularització, ha duit a una economia especulativa. Des de la desregularització de la banca, en què la banca comercial i la banca especulativa s'han mesclat, ha duit a un despropòsit absolut.

Canvi del model econòmic, un model econòmic especulatiu per un model més productiu.

Després, sens dubte, una fiscalitat més justa. Nosaltres defensam el concepte econòmic i solidari, aquí ens podem barallar contínuament i dir que el Govern anterior, el Govern del pacte, però demanin-se per què els seus governs, el del Partit Popular de València, de Madrid, de Múrcia, també tenien deute i un deute superior al nostre, per què? Perquè les comunitats autònomes estan mal finançades i són les que donen els serveis que cobreixen les necessitats de les persones. Per tant, anem a cobrir aquest dèficit, perquè són les comunitats autònomes les que estan mal finançades. Nosaltres defensam un concert econòmic i solidari, i que aquest concert ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí. El 4% del PIB sigui per a solidaritat amb altres territoris.

Això és un debat polític, en el Parlament es debaten polítiques i per tant, m'agradaria que el discurs no fos de comptabilitat de l'altre govern i que em diguessin, el Partit Popular, el Partit Socialista, quines propostes consideren adequades i per quin motiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Popular... té l'esmena RGE núm. 7163/12, per defensar-la té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Mirin, el que no ha funcionat, el que ha quedat molt clar que no ha funcionat són les seves receptes, més despesa, més dèficit, més endeutament...

(Remor de veus)

...més impagaments a proveïdors, perquè menysvalorar el dèficit, no tenir en compte el dèficit ens du precisament a no poder pagar, a no poder pagar els proveïdors.

Només dues dades per analitzar d'on venim, dues dades a nivell de l'Estat, a nivell d'Espanya: la primera, Espanya va tancar l'any 2011 amb un dèficit del 8,9% del PIB, un total de 93.000 milions d'euros, es van gastar 93.000 milions d'euros més del que es va ingressar. I per tant, Espanya ha hagut de cercar en els mercats financers 93.000 milions d'euros, perquè ha de pagar, perquè tots volen cobrar, perquè si no paguen entrem en el que es diu, amb una expressió anglesa, un *default*, és a dir, en una suspensió de pagaments que és al que vostès en van dur en aquesta comunitat autònoma.

Hi ha una segona dada: el deute públic, que va tancar l'any 2011 amb 734.961 milions d'euros, un 68,5% del PIB, el nivell més alt de tota la sèrie històrica que va començar l'any 95. Un percentatge que incompleix en 8,5 punts el màxim fixat pel pacte d'estabilitat i creixement de la Unió Europea, tot i que és veritat que aquest percentatge d'endeutament no és que sigui molt preocupant ja que està molt per davall de la mitjana de la zona euro que va ser del 87,4% del PIB.

El problema no és l'endeutament, el problema és tenir un endeutament com el que tenim acompanyat d'un dèficit públic elevadíssim com el que tenim nosaltres. Amb un dèficit de 93.000 milions d'euros la nostra dependència dels mercats financers és enorme. Necessitam un finançament extern molt fort. Estam massa exposats als mercats financers.

Això és molt senzill, a l'economia domèstica ho podem veure perfectament: quan un ens deu molt i li deixam doblers i veim que el que ens deu no li basta i que necessita endeutar-se més i que està gastant més del que ingressa, ens començarem a posar un poc nerviosos i tindrem el risc molt seriós que no ens pugui pagar. Això és el que ens passa a nosaltres, a Espanya, i els mercats financers açò ho detecten i per açò ens puja la prima de risc i per açò tenim problemes per finançar-nos. I com més dèficit tenim, més problemes de finançament tenim i més ens costa que ens deixin doblers i més interès ens cobren per aquests doblers que ens deixen.

I açò, que són números, sí, són números, afecta les persones també, perquè l'esquerra, a mi em fa molta gràcia, nosaltres ens preocupam de les persones, el Partit Popular es preocupa pels números, però és que aquests números al final afecten les persones, perjudiquen les persones. Vostès van perjudicar les persones en aquesta comunitat autònoma, van deixar de pagar 1.400 milions d'euros a molts de proveïdors de petites empreses i emprenedors i molts d'aquests segurament van haver de tancar.

Aquesta alegria i aquesta frivolitat de l'esquerra quan parla de dèficit és realment molt preocupant.

És per açò que el Govern de Mariano Rajoy ha hagut de prendre una sèrie de decisions que amb condicions normals mai no s'haguessin pres; unes mesures que van en contra dels nostres principis: hem pujat impostos que mai no haguéssim pujat, és cert; van en contra del que hem dit, van en contra del nostre programa electoral, però s'ha fet per responsabilitat, perquè és imprescindible prendre aquestes mesures per reconduir la situació de dèficit i descontrol dels comptes públics. Perquè el primer que necessita aquest país -quan dic país, em referesc a Espanya- ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... el que necessita aquest país és controlar el dèficit, controlar el dèficit, açò és el primer, és el principal objectiu. Quan tinguem controlat el dèficit, després començarem a créixer i començarem a crear llocs de feina. Si no controlam el dèficit arribam a la suspensió de pagaments.

Passem però al contingut de la proposició que ens fa el PSM. Mirin, el nostre grup votarà..., tenc molt poc temps i a més és molt llarga aquesta proposta i per tant necessitaríem moltes hores, però bé, ho farem molt breu.

Votarem a favor del punt 2.3. Votarem també a favor del punt 2.6. Miri, i faré una referència al punt 2.6, és una qüestió molt important que el Govern i les institucions europees es posin d'acord per eradicar els paradisos fiscals. Hem de jugar tots amb les mateixes cartes. Hi estam completament d'acord, però precisament mentre no se solucioni això de res serveix pujar impostos a les SICAV, de res serveix posar impostos a les grans fortunes, de res serveix aplicar altres impostos que vostès presenten avui aquí, perquè aquestes grans fortunes, aquestes grans empreses el que fan és deslocalitzar-se, se'n van d'aquelles zones, d'aquells països on els cobren molts impostos i se'n van a altres que els en cobren menys. Això és així, per tant, la fiscalitat ha de ser una fiscalitat equilibrada, que sigui justa amb tots, però que no sigui dissuasiva, sobretot, de les grans empreses i d'aquells patrimonis que creen activitat econòmica.

Votarem també a favor del punt 2.14, estam a favor de revisar i limitar els sous dels càrrecs públics, revisar els privilegis que hi pugui haver, sous vitalicis dels presidents, ja aniria bé que aquesta proposta hagués arribat al País Basc, per exemple, quan el lehendakari Patxi López va blindar un sou vitalici de 97.000 euros anuals, em sembla escandalós, tal com està la situació actualment. Serà interessant veure com el PSOE..., quin sentit té d'aquest punt, ja veurem si fan arribar la proposta també al País Basc.

També votarem a favor del punt 2.17, perquè ho hem dit moltes vegades, avui ho hem tornat dir a aquest ple, continuarem reclamant tot el que el Govern central ens deu, no ens cansarem de continuar reivindicant tot allò que ens correspon, reclamarem els fons estatutaris, reclamarem els fons de competitivitat, tot el que ens correspon és nostre i per tant ho hem de continuar reivindicant.

També demanam una millora del model de finançament autonòmic, hem de continuar treballant per aconseguir un model de finançament més just i més equilibrat, que tengui en compte les nostres singularitats i la insularitat i ho demanam, ho demanam avui aquí, i açò constarà en acta, malgrat que açò ara sigui impossible, malgrat que des de Madrid ens diguin que açò és molt difícil, que ara no toca, així i tot ho continuam reclamant, reclamam una millora del nostre model de finançament autonòmic.

Lluita contra el frau. Miri, fins a final de juliol d'enguany un 15% més del que es va aconseguir l'any passat, 6.415 milions d'euros hem arreglat de la lluita contra el frau, un 25% més del que estava previst en els pressuposts. Bé, aquesta és una feina que s'ha fet, és una millora, és un punt positiu. S'està fent feina en aquesta línia i hem de continuar.

Plantejam també una profunda reforma, una reconversió de l'administració pública. La proposta del PSM que demana l'eliminació de diputacions provincials, el Senat, delegacions del govern, etc., és una proposta molt selectiva. Plantegem una reconversió global, mirem què podem llevar, què podem eliminar. Quines duplicitats podem llevar de tota l'administració? Miri, jo li posaré un exemple d'allò que no s'ha de fer. A l'anterior legislatura, en el Consell Insular de Menorca, el PSM, amb un únic conseller electe, va aconseguir un altre conseller no electe i cinc directors insulars, *la multiplicación de los panes y los peces*. Açò precisament és el que no s'ha de fer en política! Açò el que fa és engeixar encara més l'estructura política de les administracions.

Mirin, tenim un sector públic descomunal! Hem de ser realistes, l'actual administració pública no és viable, l'hem de reduir de forma important. S'ha d'iniciar, per tant, un debat general per determinar de forma consensuada un model del sector públic on -repetesc- s'eliminin duplicitats, un sector públic més petit, més àgil i menys intervencionista. I açò ho podem fer entre tots, ho hem de reflexionar i veure de quina manera podem arribar a una administració que puguem pagar, que puguem pagar.

Però aquest debat ens excedeix de les nostres pròpies competències i estaria bé que ralléssim aquí a Balears, de veure quines mesures podem prendre nosaltres aquí en aquest Parlament per reduir el pes del sector públic. I en aquest sentit hem de recordar com aquest govern ja ha reduït a la meitat el mateix govern. Mentre a l'anterior legislatura hi havia 12 conselleries, ara n'hi ha 7. Hem passat de 60 direccions generals a tot just una trentena. S'estan eliminant un centenar d'empreses públiques. Aquest govern sí que està donant exemple de reducció del pes polític dins l'administració.

I avui amb l'esmena que presentam, demanam també la reducció del nombre de diputats. Avui sabrem si aquesta preocupació del PSM pel sector públic, per reduir despeses és real o és una impostura, o si són declaracions sinceres o són més bé unes declaracions buides. Què en pensa el PSM, de la reducció del nombre de diputats? La reducció de diputats...

(Remor de veus)

Escoltin, és una decisió. Reduir-ne cinc, per exemple, ... és una broma.

(Algunes rialles)

La reducció del nombre de diputats és una decisió que depèn de nosaltres. Ho podem decidir aquí, no hem d'anar ni a Madrid, ni a Brussel·les. Avui podríem iniciar el camí per arribar a un consens, iniciem aquest consens per veure entre tots quines estructures polítiques a nivell de Balears són més racionals, més dimensionades i més sostenibles.

Avui, per tant, jo crec que hem debatut una proposta molt llarga, estaria bé que la dividíssim per poder debatre cada punt amb molta més serenitat i més espai, però jo crec que hem de fer entre tots i ara sí que ho dic seriosament, ens hauríem de plantejar quina administració ens podem permetre pagar i aquí és quan nosaltres, els polítics, hem de fer una passa endavant i ens hem de tocar la xulla també a nosaltres. Molt bé, reduïm sanitat, reduïm l'estructura política també. I avui hi ha una proposta clara i concreta. Avui hi ha una proposta que ve del Partit Popular, que és la reducció del nombre de diputats i veurem quina resposta té per part dels altres grups.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Per part del Grup Parlamentari Socialista i per fixar posició té la paraula el diputat Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament i com han dit els altres portaveus, és aquesta una proposta molt extensa en contingut, estam parlant de 20 punts de propostes d'acord i la veritat és que molts d'ells dignes de tenir un debat concret, específic i aïllat en cada una d'elles. Però en el rerefons de la proposta allò que sí hi ha és una proposta de debat de dos models de gestió econòmica molt clars. Un, la política de retalls que practica el Partit Popular allà on governa; i l'altra, les alternatives que des dels altres grups, l'oposició en aquest cas, es posen damunt la taula.

La política de retalls del Partit Popular avui en dia està comprovat que és un autèntic fracàs econòmic i social. És una política de destrucció de les bases dels drets socials i una autèntica ruïna per a les economies familiars. És una política que carrega directament contra els que menys tenen, afavorint i fins i tot jo diria que protegint els que més tenen. No s'ha pres ni una sola mesura per tal de reactivar l'economia en aquest país, ni per millorar les xifres d'ocupació. I el que està passant és tot el contrari d'allò que seria desitjable. L'economia s'enfonsa i a les llistes d'atur cada dia hi ha més treballadors.

Totes aquestes mesures que prenen aquests governs del Partit Popular no són més que un engany; un engany en primer lloc als propis votants del Partit Popular, perquè el que comproven és que el partit que ells varen votar per fer unes coses, està fent tot el contrari d'allò que havia anunciat, promès i compromès; i per repercussió són un engany a la gran massa social que és la real víctima de les polítiques d'aquest partit.

Ara per ara, les mesures del Partit Popular tenen com a objectiu únic la reducció del dèficit i això impossibilita, senyores i senyors diputats, la recuperació econòmica, contràriament a allò que defensa el Partit Popular. Retalls en sanitat, en educació, en prestacions socials, en prestacions als aturats. A més de les constants retallades salarials, l'augment de l'IVA. Tot això són mesures que ens porten cap a la recessió i no a la recuperació econòmica com seria desitjable i que és el que fa falta. Totes aquestes mesures generen desconfiança, tot el contrari del que s'hauria d'oferir precisament als mercats. I

s'està estacant i paralitzant el consum i per tant, la recuperació es va allunyant cada vegada més.

Amb el Govern del Partit Popular és cert que les coses han canviat, la veritat és que sí, però han canviat a pitjor. Ara tenim tots menys drets, ara tenim tots menys sous a les nostres butxaques. Tots hem de pagar molt més per a cada cosa cada mes. I també tots hem de pagar més impostos, sobretot, sobretot la classe treballadora. I allò que és més greu, totes aquestes mesures són injustes i agreugen les diferències entre els que més tenen i aquells que tenen menys. Per tot això és la política econòmica del Govern del Partit Popular i és necessari que canviï, s'ha de rectificar.

Sobre aquesta política única de retalls, sense mesures que fomentin el creixement econòmic i l'ocupació, fins i tot la mateixa Comissió Europea ja ha advertit al Govern d'Espanya que aquest no és el camí, que és una equivocació, que no és, contràriament a allò que defensa el Sr. Rajoy, l'única via que hi ha. L'augment de l'IRPF, tal com s'ha aprovat, dificulta greument el creixement. L'augment de l'IVA també provoca una paràlisi encara major del consum. I la reforma laboral el que ha provocat és un increment de l'atur, incentivant l'acomiadament i els contractes precaris.

Sumant tot això, es transmet una sensació d'ineficàcia, una sensació que posa en el punt de mira el nostre país dels mercats. Uns mercats que s'aprofiten d'un fet del que són coneixedors i és que un país amb una economia que no creix, no té capacitat per pagar i té greus dificultats, per molts de retalls que s'apliquin. Conseqüència directa de tot això, és que es dispara la prima de risc i es paguen molts més interessos per al finançament.

Per tant, senyores i senyors diputats s'ha de rectificar, es poden fer coses, hi ha alternatives. És necessari reestructurar la política tributària, aquesta ha de ser més justa, s'ha d'aplicar aquell concepte tan comentat de la progressió: qui més té, més ha d'aportar. Fiscalment s'ha de fer una política de lluita contra el frau. Efectivament, aquí s'ha dit, però una política real de lluita contra el frau, no un *paripé*, no una comèdia que és el que s'està fent en aquests moments, perquè si no, ja em contaran vostès què és l'amnistia fiscal. Proposen un pla de lluita contra el frau i han aprovat una amnistia fiscal, a més una amnistia fiscal que és un autèntic fracàs, que tenia previst recaptar o recuperar 2.500 milions d'euros en aquest exercici i a dia d'avui només n'ha recuperat 50!, 50, senyores i senyors diputats! Aquest és el magnífic pla! I què fa? Idò això, incentivar, ajudar i fomentar l'especulació i el frau! Això és el que fa el Partit Popular, senyores i senyors diputats.

Però es poden fer més coses. Es poden posar impostos a les grans fortunes per tal de reforçar el principi d'equitat, es pot fixar una taxa a les transaccions financeres internacionals, es poden i s'han de controlar els paradisos fiscals i s'han de gravar els beneficis de les entitats financeres. Tot això es pot fer, hi ha altres alternatives.

Però mirin, són moltes les propostes que es podrien fer i poc el temps que tenim. En qualsevol cas el que és molt clar és que, a pesar que la pregunta és i per què no ho han fet? I per què no fan això? I per què d'on venim? Està molt clar que abans, fa uns anys, governant un altre partit polític, Espanya estava en molt millor situació de la que està avui. Avui governa el Partit Popular i estam pitjor que mai! I ara vostès continuen dient que tot ve d'enrera! No, comencin a assumir responsabilitats que ja fa un temps que governen, prenen decisions i que totes i cada una d'elles ens porten a molts i molts anys enrere, no a mesos, a anys enrere!

(Petit aldarull i remor de veus)

Però mirin, els posaré un exemple...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

EL SR. BONED I ROIG:

Vostès sistemàticament fan allò que diuen que no faran. Surt el Sr. Rajoy i diu "no farem això", però sempre hi ha algú del Govern que automàticament s'encarrega de demostrar que no, que tot el contrari. Rajoy diu que no es farà, idè es farà.

I miri, ara hi ha un perill que tots tenim damunt la taula i són les pensions i per què? Perquè repetidament el Sr. Rajoy diu que no es tocaran les pensions. Però clar, si veim els antecedents, és clar el que passarà. I hi ha un exemple, hi ha algun secretari d'Estat que ja s'ha encarregat de posar en perill aquest tema. Algun secretari d'Estat comença a parlar de la possibilitat de tocar el fons de reserva de les pensions, senyores i senyors diputats, un fons que l'anterior Govern socialista va trobar amb 15.000 milions d'euros i el va deixar amb 67.000 milions d'euros, senyores i senyors diputats! I ara hi ha aquest secretari i per tant, el Govern comença a parlar de buidar aquest fons perquè al Partit Popular li interessa.

I si algú té dubtes de què això pugui ser així, li posaré un exemple que ja no és una possibilitat, és una realitat. Hi ha un altre fons lligat a la Seguretat Social i és el fons de prevenció de la Seguretat Social. A aquest fons l'anterior govern socialista el va trobar amb 700 milions d'euros, el va deixar amb 4.900 milions d'euros. I què ha passat?, que amb els pocs mesos que porta el Govern del Partit Popular ja han buidat 4.400 milions d'aquest fons i l'ha deixat amb 500, menys encara del que va trobar l'anterior govern socialista. Així és com funciona el Partit Popular, "no tocarem les pensions", "no tocarem la Seguretat Social", però ens ho carregam tot a la mínima oportunitat que tenim!

(Continua la remor de veus)

I per acabar vull fer referència a les esmenes del Partit Popular. Miri, Sr. Camps, jo crec que vostè té una important confusió. La política de gastar molt més d'allò que es té, que vostè sistemàticament adjudica a governs socialistes o progressistes, jo crec que vostè no se'n tem que no és cert, que no és una exclusiva d'aquests governs, perquè si això fos així, m'agradaria que vostè, que és tan entès, vengui i ens expliqui què passa a comunitats autònomes governades pel Partit Popular

fa molts anys, no pocs, fa molts anys, com València o com Múrcia. No sé si aquests estan en la situació que estan, no perquè gastassin més del que tenien, no perquè s'endeutassin molt, sinó perquè feien una altra cosa i eren les receptes del Partit Popular que són també un autèntic fracàs, Sr. Camps!

I miri, vostè diu que continuarà reclamant inversions de l'Estat, que reclamarà tot allò que ens correspon. Estaria molt bé si això fos realitat, si això fos cert. Però fins ara l'únic que han fet ha estat renunciar a allò que ens correspon, renunciar a allò que havia d'arribar, renunciar a inversions i únicament per aconseguir que els aprovin un pla d'equilibri. Això és el que han fet fins ara. I li diré més, una petita observació, Sr. Camps, quan un diu que està disposat a reclamar els fons estatutaris, en compliment de l'Estatut, el primer que hauria de fer és presentar projectes, però si vostès diuen que reclamaran i no saben què reclamaran perquè no tenen res a fer, no sé què van a fer a Madrid, que sé que hi van a fer, vostès!

I miri per acabar, sobre el tema del finançament es critica i es parla aquí de la necessitat de millorar i això l'únic que fa és demostrar el grau d'improvisació amb què actua el Partit Popular en aquest tema. Aquí diuen que sí, que efectivament sí, vostè ho ha dit, ho diu el president del Govern que s'ha de millorar el finançament. Però després resulta que el seu partit a Madrid el primer que els diu és "d'això no me'n parlis", "d'això no en vull saber res". I la darrera de la Sra. Cospedal que ja els ha dit, mirau, ara hi ha una Conferència de Presidents, però això no ho porteu, no me'n parlis perquè no en volem saber res, no volem parlar de modificar el model de finançament. I què fan vostès?, què fan?, idè demostrar el nul pes que tenen a Madrid, vostès no serveixen per a res davant Madrid! Vostès no aconsegueixen res per a aquestes illes del Govern de Madrid! Res de res!

(Remor de veus)

Sap què han de fer? Reconèixer una cosa, que la feina que es va fer en la millora del finançament crec que vostès són els que primer i més ho haurien d'agrair i sap per què?, perquè són els que més se n'han aprofitat del resultat real de la millora del finançament. Si no, diguin-me per què el seu govern va poder presentar un pressupost en aquest parlament per al 2012 amb un increment del 8,5% ...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Boned, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab. Perquè varen començar a arribar els beneficis del nou model de finançament. I vostès ara el volen tocar i és perillós perquè quan vostès proposen tocar alguna cosa, el que sol passar és que l'empitjoren. I li diré una cosa, vostè treballi perquè el Govern de Madrid compleixi els compromisos adquirits en aquest moment, no es preocupi tant del que hauria de venir, sinó del que ja hi ha firmat, del que ja hi ha acceptat i consensuat arribi i es preocupi d'una altra cosa econòmicament. Vostès reclamen que s'ha de reconèixer la insularitat d'alguna manera. Hi ha una forma molt clara i vostès hi haurien de treballar, no sé si ho fan, i és el nou règim especial, aquí és on s'ha de reconèixer, les millores que es varen obtenir per part de l'altre govern varen ser 2.800 milions suplementaris d'inversió...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor, vagi acabant.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, Sr. President. Vostè fins ara el que han aconseguit és que aquests milions no arribin, que aquests milions se'ls guardi Madrid. I ara apel·len que hem de millorar? No, compleixin el que hi ha i després a través del nou règim especial, aconsegueixin allò que ens correspon per insularitat i per tot allò que facin falta. Siguin conseqüents, Sr. Camps!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, President. Perquè quedi clar, jo quan dic "país", em referesc a les Illes Balears, la resta és l'Estat espanyol, Espanya o el que vostès diguin...

(Alguns aplaudiments)

Mirin, vostès parlen del dèficit com si l'únic govern que s'hagués endeutat hagués estat el del pacte. Miri, en el primer pacte, varen sortir amb un deute de 1.800 milions d'euros. Quan va sortir el Govern del Partit Popular 3.577 milions d'euros, del 2006 i 2007...

(Remor de veus)

Són números que ens ha donat el vicepresident...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor! Silenci!

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...en plena expansió econòmica, allò que els economistes en diuen plena ocupació, per davall del 3%. Idè des del 2003 al 2007 aquest deute, vull dir que no hem estat els únics, eh?, val.

Després vostès volen relacionar d'una forma ideològica el tema de la crisi amb el tema de l'endeutament públic. I el problema d'Espanya no és l'endeutament públic, és l'endeutament privat! Vostès volen relacionar la crisi en un estat de benestar que és molt ranci encara en el conjunt de l'Estat espanyol! La crisi, i això ja són molts d'economistes els que ho assenyalen, és deguda a tres pilars bàsics: un és l'alimentació d'una bombolla immobiliària que va començar amb el Sr. Aznar quan va dir que aquí tots els sòls es podien urbanitzar, una reducció dels costos laborals, una reducció dels costos laborals, i una expansió dels crèdits sense precedents a l'Estat espanyol, amb elevades taxes d'endeutament privat. Això és el motiu de la crisi, no és l'estat de benestar. No relacionin contínuament l'estat de benestar amb la crisi.

Miri, si a les grans empreses els apujam els impostos i se'n van, convencin-les, perquè segur que els voten a vostès; a l'esquerra no crec que ens en votí cap, d'aquestes grans empreses. Vostès asseguin-se amb elles i convencin-les de la necessitat que l'economia d'aquest país les necessita i que han de pagar impostos, perquè segur que el Sr. Botín, a nosaltres, no ens vota, segur que al Sr. Rajoy sí, segur! Segur que a nosaltres no ens vota. Per tant vostès, que tenen capacitat de convenciment, vagin cap allà.

(Remor de veus)

Ara anirem punt per punt. Miri, el punt 2.8, que vostès volen modificar, de la nostra proposició no de llei, els ho acceptaríem si lleven "per primera vegada", perquè és vera que el Sr. Rajoy ha fet una reducció de 300.000 i (...), que ja n'hi ha, però vaja, és vera, ha començat. Per tant si a vostès els pareix bé llevar allò de "primera vegada" i afegir-ho a la nostra, idè pens que és complementari i que no..., es complementen.

Al punt 10, al punt 2.10 la proposta que li feim és mantenir el nostre com a punt 2.10.a) i el seu com a punt 2.10, que seria com a introductori. Nosaltres mantenim l'eliminació de les diputacions provincials potenciant el paper dels ajuntaments, consensuar amb els ajuntaments el model de supramunicipals que s'estimin necessaris, i això seria el punt 2.10.a); i davant aniria el seu, que és treballar de forma consensuada en el procés de reestructuració i reconversió de les administracions públiques amb l'eliminació de duplicitats, simplificació i abaratiment de la seva estructura.

Amb el punt 2.11 no estam d'acord. No és una administració més petita, és l'administració que sigui necessària per cobrir les necessitats de la nostra població; més àgil per descomptat, però menys intervencionista després que el Partit Popular ha permès aquest intervencionisme amb els bancs, no hi estam en absolut d'acord. Vull dir que amb els bancs sí que podem ser intervencionistes, i amb les necessitats de la població no podem ser intervencionistes. De fet hi ha països que són intervencionistes molt propers a nosaltres; França, per exemple, té una majoria d'accions a Renault, que és la primera empresa; o Alemanya, on l'estat té accions a Volkswagen; més

intervencionista que això..., i els funciona bé. Els països escandinaus, un altre model intervencionista que funciona. Japó, que durant vint anys el govern japonès va donar suport a tota l'empresa automobilística japonesa perquè pogués arribar a competir, durant més de vint anys. Clar que és necessari l'intervencionisme en qualche moment determinat, i vostès volen menys intervencionisme, després de rescatar els bancs volen menys intervencionisme, abans no. Idò no hi podem estar d'acord.

El punt 2.12, ja li ho hem dit, no fa falta que ens torni a escoltar. No volem manco nombre de diputats, perquè això afavoreix el bipartidisme i afavoreix la manca de representativitat a les institucions. Una proposta de reducció del pressupost del Parlament?, parlem-ne, negociem-la, però no té per què passar per una reducció de diputats. Nosaltres tenim una llei que veurem si vostès l'aproven perquè fins i tot es pugui reduir del 5% al 3% els grups polítics que tinguin representativitat en el Parlament; a veure si estan d'acord amb aquesta representativitat. Clar que no!, ah!!, perquè la representativitat els molesta, i vostès, reduint, afavoreixen el bipartidisme. Per tant no hi estam d'acord.

El punt 2.15 li demanaria que fos d'addició, el punt 2.15; mantenir la nostra i donar suport al Govern de les Illes Balears per continuar invertint en aquest sentit.

El 2.16 no l'acceptam. Per a nosaltres és molt important que aquest parlament voti el tema del corredor mediterrani, és molt important que aquest parlament voti el corredor mediterrani i això és per votar el corredor mediterrani. S'estan fent inversions que no tenen gaire sentit en el conjunt de l'Estat espanyol, i el corredor mediterrani, que afavoriria l'economia productiva, no sabem què passa. S'estan debatent entre altres el mediterrani, el central, la ministra dient que els pareix més bé *la circularidad*... Per tant pensam que el Parlament s'ha de mantenir, mantenir perquè ha de votar el Parlament.

El punt 2.18 no l'acceptam perquè per a nosaltres és fonamental el tema d'aquesta fiscalitat més justa, d'aquest concert econòmic i solidari perquè, miri, del Sr. Zapatero és vera que hem millorat, però no arriba a ser justa; en el conjunt de l'Estat la mitjana és de 2.232 euros el que inverteix l'Estat per persona i a la nostra comunitat autònoma, en aquest país, 1.837. I ha estat una millora, perquè és vera que del Sr. Aznar al Sr. Zapatero es va millorar, però és del tot insuficient, i pensam que l'única...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concretant.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Ara mateix, president. ...l'única és el concert econòmic solidari: el que produïm aquí, el que enriqueim aquí, aquí, i negociar amb l'Estat com ho volem redistribuir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

Sí, Sra. Cabrer, si ens vol especificar...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Nosaltres voldríem votació separada dels punts 2.3, 2.6, 2.8; llavors en el 2.10 s'afegeix un nou apartat a), que és aquest que votaríem, 2.10.a); 2.14, 2.15 i 2.17.

EL SR. PRESIDENT:

I 2.17. Sí, senyor... Perdó, Sr. Pastor, sí, sí.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo li demanaria votació separada, si pot ser, del punt 1 i dels punts 2.1, 2.2, 2.4, 2.7, 2.9, 2.12 i 2.18.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sí, Sra. Font.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sí, Sr. President. Jo li demanaria la votació separada del punt 2.13.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, jo crec que podem votar..., crec que serà més... De les esmenes del Grup Popular, se n'ha integrada cap? La 2.10.a). D'acord.

Bé, idò jo crec que no és mala idea que les votem una per una perquè al final... Sí, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, simplement que no havia fet referència a l'explicació de vot. Simplement demanava un minut per explicar el vot del nostre grup, que és molt ràpid. Nosaltres majoritàriament i en bloc votarem abstenció...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, per favor, un momentet..., un momentet.

EL SR. BONED I ROIG:

Votarem bàsicament i majoritàriament i en bloc abstenció per una raó molt senzilla: perquè si bé estam d'acord amb el rerafons de la proposta global del PSM, allò cert és que hi ha un seguit de punts que són dignes de debat individualitzat i amb tot el temps que faci falta en cada un d'ells. Per tant tenint en compte que en moltes coses estam d'acord però en altre creiem que fa falta un debat serè, ample i concret, el nostre vot serà d'abstenció en aquest...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned.

Bé, idò, senyores i senyors diputat passarem a votar punt per punt.

Passam a votar el punt número 1. Votam.

5 vots a favor, 35 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el punt número 2. Passam a votar, votam.

Bé... Un momentet. Sí. 2.1? Bé, 2.1. Perdonau. Passam a votar, votam.

5 a favor, 35 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el punt 2.2. Passam a votar, votam.

5 a favor, 35 en contra, 18 abstencions.

Passam a votar el punt 2.3. Passam a votar, votam.

40 a favor, cap en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.4. Passam a votar, votam.

5 vots a favor, 35 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.5. Passam a votar, votam.

6 a favor, 34 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.6. Passam a votar, votam.

40 vots a favor, cap en contra, 19 abstencions.

El punt 2.7. Passam a votar, votam.

5 a favor, 35 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.8. Passam a votar, votam. Amb l'esmena incorporada, sí.

40 a favor, cap en contra, 19 abstencions.

El 2.9. Passam a votar, votam.

5 a favor, 35 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar... el 2.10 amb l'esmena que és... No, 2.10.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Hi ha el 2.10 i el 2.10.a).

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Idò passam a votar el 20.10. Passam a votar. Votam.

6 a favor, 34 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.10.a). Passam a votar, votam.

40 a favor, cap en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.11. Passam a votar, votam.

5 a favor, 35 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.12. Passam a votar, votam.

5 a favor, 35 en contra, 19 abstencions.

2.13. Passam a votar, votam.

(Remor de veus)

No s'encén? Idò un momentet, tornarem a començar. Passam a votar, votam.

8 a favor, 34 en contra, 17 abstencions.

Passam a votar el 2.14. Passam a votar, votam.

6 vots a favor, 1 en contra, 52 abstencions.

Passam a votar el 2.15. Passam a votar, votam.

40 vots a favor, cap en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.16. Passam a votar, votam.

6 vots a favor, 34 en contra, 19 abstencions.

Passam a votar el 2.17. Passam a votar, votam.

40 vots a favor, cap en contra, 19 abstencions.

I per acabar votam el 2.18. Passam a votar, votam.

6 vots a favor, 35 en contra, 18 abstencions.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
